Penny Jordan - Aşkın Sıcak Nefesi

Bölüm Bir

Grania küçümseyen bir ifadeyle, "Gelin bu mu? O elbiseyi de nereden bulmuş?" diye sordu. "İnan Nell, eğer büyükbabanı burayı sana bıraktığında ne yapacağını bilseydi, dehşete düşerdi. Burası öylesine..." Genç kız yüzünü buruşturdu. "Öylesine..."

Nell, "Bir düğün salonuna mı benziyor?" diyerek onun sözlerini tamamladı.

O sırada kütüphanedeydiler ve üvey kardeşinin küçümsediği güzel gelinliğin içindeki gelin, damadın koluna girmiş, Nell ile hizmetçilerin hazırlamak için bütün bir gün harcadıkları güllerle kaplı çardağın altında yürüyordu.

"Öyle ya da böyle, ben gene de büyükbabamın bunu onaylamayacağını söylüyorum. Bunu sen de biliyorsun."

Nell bunu gerçekten de biliyordu. Büyükbabası eski kafalı, katı bir insandı ve aile geleneklerine çok bağlıydı. Sadece ailesine değil, Easterhay'in bir mil ötesindeki küçük köye karşı da sorumlulukları olduğuna inanırdı.

Köy, ilk Hugo de Tressail'in evini inşa etmesinden çok önce kurulmuş ama zamanla Easterhay malikânesinin ve Cheshire Ovası'na bakan kilisenin gölgesinde kalmıştı.

Küçük kilisenin içinde ilk de Tressail'in mezarı vardı. Yanı başında karısı, onun ayak ucunda da küçük bir köpek yatıyordu.

De Tressail'in karısı bir Sakson beyinin kızıydı ve de Tressail kadınları arasında onun buğday sarısı saçlarını miras alan birçok kadın görülmüştü.

Nell'in saçları da aynı uçuk sarı renkteydi ama aslında genç kız saçlarının üvey kardeşininkiler gibi koyu renkte olmasını tercih ederdi.

Grania hoşnutsuzluk dolu bir sesle, "Keşke bu hafta sonu burada bir parti olduğunu önceden bilseydim," dedi. "O zaman buraya hiç gelmezdim."

Nell sakin bir ifadeyle, "O halde neden geldin?" diye sordu.

İlk bakışta birçok insan Nell'in ürkek ve çekingen biri olduğunu düşünürdü ama, genç kızın kendisine özgü bir gücü, inançları ve büyükbabasından miras kalan bir inadı vardı.

Grania, "Aylığımdan bir miktar avansa ihtiyacım var," dedikten sonra Nell'in yüzündeki ifadeyi fark edince, "Tanrı aşkına, hemen suratını asma," diye ekledi. "Joss buna aldırmaz..."

"Belki, ama ondan para almandan hiç hoşlanmıyorum."

"Neden almayayım? Joss bizim vasimiz ve para da bizim. Büyükbabamın her şeyi böylesine aptalca garantiye almakta ısrar edişinin nedenini asla anlayamayacağım. Evleninceye kadar küçük bir aylık... Ondan sonra da az miktarda toplu para. Bütün parayı şimdi almayı tercih ederdim. Ayrıca Joss'a söyleyecek birçok şeyim var."

"Hayır, bunu yapma."

Nell'in sesi düşündüğünden de sert çıkmıştı. O sırada dışarıda, son konuklar da çardağa girmişlerdi. Genç kız attığı bu ilk adımın getirdiği başarıyla şaşırıyordu. Henüz fazla kâr elde edememiş, sadece yanında çalışanların ücretlerini karşılayabilecek kadar para kazanmıştı, ama gene de bu bir başlangıçtı. Bağımsızlık yolunda atılan ilk küçük adım...

O ve Grania birbirlerinden çok farklıydılar ve bu farklılık sadece dış görünüşlerinden kaynaklanmıyordu. Nell'in üvey annesinin ilk kocasından olan Grania, İtalyan atalarının ateşli mizacını almıştı ve para harcama konusunda çok dikkatsizdi.

Modellikteki başarısı hayatını sürdürmesi için yeterli

olan paradan çok daha fazlasını kazanmasını sağlaya bilir, böylelikle de Nell'in büyükbabasının bağladığı küçük aylığa ihtiyaç duymayabilirdi, ama Grania mali durumlarının nasıl olduğunu hiçbir zaman tam olarak anlayamamıştı. Sürekli sözünü ettiği aylığının büyükbabasının mal varlığından değil de Joss Wycliff'in cebinden çıktığının farkında değildi.

Aslında, Nell bu gerçeği açıklasa Grania en küçük bir utanç duymaz, aksine Joss'un şu an verdiğinden on kat fazlasını ödeyebilecek durumda olduğunu söylerdi... Ve bu da doğruydu.

Büyükbabasının ölümünden birkaç ay önce Nell, Joss'un Easterhay'e sık sık gelişinin ardında Grania ile evlenebilme ümidinin yatıp yatmadığını merak ederdi. Şimdiki gibi mültimilyoner olabilmek için sıfırdan başlayıp çok çalıştığını söyleyen genç adamla büyükbabası arasında gelişen ilişkiyi açıklamanın başka yolu yoktu.

Genç adam buraya üç yıl önce gelmiş, köyün öbür ucunda bir ev satın almıştı. Nell onun hakkındaki dedikoduları taşınmasından önce duymuş ama büyükbabasının onunla yakın dostluk kurabileceğini ummamıştı. Sir Hugo sivri dilli, pek dostu olmayan tutucu bir insandı.

Ve eğer kaderin bir cilvesiyle Sir Hugo o sabah yürüyüşünde düşmeseydi, Joss ile asla tanışmayabilirdi.

Sir Hugo ilerlemiş yaşına rağmen her sabah kahvaltıdan sonra parkın çevresindeki beş kilometrelik yolda yürüyüş yapmakta ısrar ederdi. Joss ile ilk karşılaştığı sabah hava çok soğuk ve sisliydi. Yaşlı adam Nell'in bütün itirazlarına karşılık yürüyüşe çıkmaktan vazgeçmemiş, yanına da en sevdiği arkadaşı olan av köpeğini almıştı. O sıralarda yetmiş sekiz yaşındaydı ve Nell onu çok seviyordu. Büyükbabası hayattaki tek varlığıydı.

Elbette bir de Grania vardı, ama üvey kardeşiyle birbirlerine asla çok yakın olmamışlardı. İtalya'da [illegible]ey-

dana gelen korkunç trafik kazası sırasında Grania, annesi ve Nell'in babasıyla birlikteydi. Bu kazada Lucia de Tressail hayatını kaybetmiş, Nell'in babası da tamamiyle şuurunu yitirerek yatağa mahkûm olmuştu. Bu olaydan bir müddet sonra büyükbabası ölmüş, Nell bu şoku atlatma fırsatı bulamadan, babası da kontluğun kendisine geçtiğini öğrenemeden hayata gözlerini yummuştu. Grania bu haberi vermek için İtalya'dan telefon ederek, "Bu bir bakıma iyi oldu," demişti. "Hastane masrafları çok yüksek. Baban da hiç kimseyi tanıyamıyordu, öyle değil mi?"

İtalyan akrabaları kaza olayından so... Grania'yı yanlarına almışlardı. Birisinin henüz haya... olan büyükbabasının yanında kalması gerektiğinden Nell o lanetli yolculuğa katılmamış, üvey annesinin ölümüyle babasının yaralandığı haberi gelince de büyükbabasıyla Easterhay'e sığınmıştı.

Kendisini bildiğinden beri Esaterhay onun yuvasıydı. Ataları gibi bir asker olan babası karısı Nell'i doğururken ölünce onu birkaç haftalıkken buraya getirmiş, büyükbabayla hiç evlenmemiş bir halanın ellerine bırakmıştı.

Genç kız Easterhay'de büyümüştü. Büyükbabasının yaşam tarzının ne kadar çağ dışı olduğunu asla anlamamıştı, çünkü başka türlü bir hayat tanımıyordu.

Babası tekrar evlendiğinde Nell beş yaşındaydı. Denizaşırı görevleri yüzünden onunla ve üvey annesiyle birlikte kısa bir tatil yaptığındaysa sekiz yaşına gelmişti.

Lucia ona karşı iyi davranmaya çalışmıştı. Genç kadın yapı olarak sevecendi. Ne var ki huysuz bir emekli generalle, hiç evlenmemiş bir hala tarafından büyütülen Nell, Lucia'nın tüm çabalarını karşılıksız bırakmış, onu annesi olarak kabullenememişti. Çocukluğunda ürkek ve çekingen biri olan genç kız, bu özelliklerini büyüdüğünde de korumuş, halası öldüğü zaman onun görevlerini üstlenmek ve büyükbabasına bakmak üzere

Londra'daki işini bırakarak eve dönmüştü.

O sıralar yirmi yaşındaydı ve aradan geçen dört yıl boyunca büyükbabasının mali durumunun ne kadar kritik olduğunu anladığında aniden olgunlaşmak zorunda kalmıştı.

Oğlunun hastane masrafları yaşlı adamın elindeki paranın tükenmesine yol açmıştı ve şimdi o da öldüğüne göre ödenmesi gereken veraset vergileri vardı. Nell büyükbabasına verdiği sözü nasıl yerine getireceğini bir türlü bilemiyordu.

Genç kız etrafta koşuşturan hizmetçileri seyrederken, ölüm döşeğinde verilen sözlerin romanlarda kaldığını düşündü. Birkaç dakika sonra aşağıya inip büfenin başında durması gerekiyordu. Grania gelini beğenmese de ailesi kızlarının düğününün Easterhay'in güzel bahçesinde yapılmasını sağlamak için yeterince iyi para ödemişlerdi ve Nell büyükbabasından miras kalan gurur ve sorumluluk duygusuyla her şeyin yolunda gitmesi için elinden geleni yapacaktı.

Büyükbabası son nefesinde, "Easterhay'i koruyacağına söz ver," dediğinde genç kız gözyaşları içinde onun bu isteğini yerine getirmeye and içmişti.

Ancak bunu nasıl başaracağını hâlâ bilemiyordu.

Gene de elinden geleni yapacaktı... Bu düğünler küçük bir gelir getiriyor, evde çalışanların aylıklarının ödenmesine imkân yaratıyordu. Ayrıca köydeki gençlere de hafta sonu çalışabilecekleri bir iş alanı sağlıyordu.

Genç kız bütün bunların yanı sıra, evi hafta sonlarında kalmak isteyecek müşterilere açmayı planlıyordu, ama bunun için öncelikle bazı yatak odalarının elden geçirilmesi gerekliydi. İnsanların ısınmayan banyoları olan odalara para ödemelerini bekleyemezdi. Bu nedenle Noel'e kadar üç yeni banyo yaptırabilmek amacıyla para biriktirmeye çalışıyordu. Bunun için yeterli adam vardı... Büyükbabası yapacak fazla işleri olma-

sa da evde çok sayıda hizmetli bulundurma konusunda ısrar ederdi.

Malikânenin marangozu, çardaktaki masaları yapmış, bahçıvan Harry White çiçekler getirerek düzenlemeye yardımcı olmuştu. Mrs. Booth da yiyecekleri hazırlamıştı. Hepsi de Nell'in omuzlarındaki ağır yükü hafifletmek için bir şeyler yapabilmekten memnundular.

Bir zamanlar onlar ve çocukları Manchester ya da Liverpool'da iyi ücretli işler bulabilirlerdi, ama artık o günler gerilerde kalmıştı. Şimdi iş bulmak hiç de kolay değildi.

Hizmetliler malikâneye ait evlerde çok ucuza oturuyorlardı ama evlerin tamire ihtiyacı vardı. Ayrıca Nell kış geldiğinde onların ücretlerini nasıl ödeyeceğini de bilmiyordu.

Genç kız balo salonunu özel dans partileri için kiraya verebileceğini düşünüyordu, ama bunu kaç kez yapabilirdi ki? Burası Cheshire'ın sessiz bir bölgesiydi ve zenginlerin ilgisini fazla çekmezdi. Bu nedenle bu tür dans partilerine pek ihtiyaç duyulmazdı. Ayrıca çok yakınlarında Chester ve Grosvenor otelleri vardı.

Ancak düğüne gelince iş değişiyordu. Bir yaz düğünü için Easterhay'in bahçesinden daha iyi bir yer olamazdı. Bahçe birbirinden güzel çiçeklerle kaplıydı. Pencerelere vuran güneş ışığının parıltısı geri plandaki eve muhteşem bir görünüm veriyordu.

"Ben gidip işlerin nasıl gittiğine bakmalıyım..."

Grania alaycı bir ifadeyle, "Malikâne sahibesinin de kendilerine hizmet etmesi için fazladan para ödüyorlar mı?" diye sordu. "Bence ödemeleri gerekir."

Nell aniden büyük bir öfkeye kapıldı. Büyükbabasının ölümünden beri büyük bir stres altındaydı. Bu yüzden üvey kardeşine yakınlık duymasına rağmen sert bir sesle, "Onlarla alay etmemelisin, Grania," demekten kendini alamadı. "Senin içinin gittiği şeyler sadece

Dobsonlar gibi insanlarda var. Onlar da son derece zengin kişiler."

Sonra kızkardeşinin gözlerinin yaşlarla dolduğunu görünce dilini tutamadığı için pişmanlık duydu.

Grania ağlamaklı bir sesle, "Bana bu kadar kötü davranmana gerek yok, Nell," dedi. "Yoksulluktan nefret etmenin suçlusu ben değilim. Annem her zaman derdi ki..."

Genç kız aniden susup dudaklarını ısırdı. Nell onun, annesinin her zaman de Tressail ailesinin çok zengin olduğundan bahsettiğini söylemek üzere olduğunu tahmin etti.

Nell hafifçe içini çekerek bütün dikkatini üvey kardeşine verdi.

"Büyükbabam her zaman olduğundan daha fazla parası varmış gibi görünmeyi severdi. İşlerin kötüye gittiğini açıklamayı gururuna yediremezdi. Daha sonra babam öldüğünde... Veraset vergileri..." Grania'nın yüzündeki isyankâr ifadeyi görünce onun da en az büyükbabası kadar dikkafalı olduğunu düşündü.

Genç kız yavaşça, "Evin durumundan işlerin ne kadar kötü gittiğini anlamış olmasın, Grania," dedi.

"Ben bunun büyükbabamın cimriliği yüzünden olduğunu düşündüm. Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun... Eğer durum bu kadar kötüyse neden burayı satmıyorsun? Malikâne bir servet getirebilir. Bu haksızlık! Büyükbabam neden her şeyi yalnız sana bıraktı? Her şeyin ikimize bölüştürülmesi gerekirdi..."

Nell gözlerini üvey kardeşine dikti. Grania'nın bu her zamanki öfkeli halini bilirdi. Bir an için yaklaşan fırtınanın düşüncesiyle yüzünü buruşturdu. Üvey kardeşi neden kendisini soluk bir gölge gibi hissetmesine yol açıyordu?

Grania'nın bir sürü avantajı vardı... Genç, güzel ve akıllıydı... Mükemmel bir işe, her türlü fırsata sahipti ve buna rağmen Nell'e karşı küskünlük duyuyordu. Pe-

ki ama neden? Çünkü Easterhay, Nell'e miras kâlmıştı.

Nell dudağını ısırdı. Büyükbabalarının bu kararının ardında yatan nedeni açıklayabilecek uygun sözleri bulmaya çalışıyordu.

Grania büyükbabasıyla hiçbir zaman anlaşamamıştı. Sir Hugo oğlunun ikinci evliliğini asla onaylamamış, yeni gelininin ilk evliliğinden bir kızı olduğunu öğrenince hoşnutsuzluğu iyice artmıştı. Lucia başka çocuk istemediğini açıklayınca yaşlı adam ismini sürdürecek bir erkek torunu olmayacağı düşüncesiyle çok sarsılmıştı. Nell bunu çok iyi biliyordu. Büyükbabası Easterhay'e bir varis vermediği için gelinini asla affetmemişti.

Büyükbabasının gözünde Grania bir de Tressail değildi ve yaşlı adamın Easterhay'i sadece Nell'e bırakmasının nedenlerinden biri de buydu.

Artık unvan Nell'in oğluna geçecekti. Eğer bir oğlu olursa... Ve genç kızın tabii bunun için önce kendisiyle evlenip bu mirasın, omuzlarına yüklediği sorunları paylaşacak bir erkek bulması gerekiyordu.

Aslında Grania'nın düşüncesi makuldü. Malikâne gerekli parayı ödeyebilecek kadar zengin birine satılmalıydı. Ancak, Nell böyle bir şeyi kabullenmektense ölmeyi tercih edeceğini biliyordu. Belki de büyükbabasına sandığından daha fazla benziyordu. Ya da bu sadece bir şartlanmaydı... Easterhay'i ve onun temsil ettiği şeyleri kendi arzu ve ihtiyaçlarından ön planda tutacak şekilde büyütülmüş olmasından kaynaklanıyordu.

Sebep her ne olursa olsun, büyükbabası malikâneyi ve topraklarını sonuna kadar koruyacağını düşünerek Easterhay'i Nell'e bırakmıştı. Genç kız bunu biliyordu. Ama acaba malikâneyi elinde tutmayı başarabilecek miydi?

Bu konuda hiçbir fikri yoktu... Ancak elinden gele-

ni yapmaya kararlıydı.

Ne yazık ki denemekle başarmak birbirinden çok farklıydı. Avukatının tavsiyesi üzerine Eski Eserleri Koruma Derneği'ne müracaat etmiş, ancak bu başvurusu Easterhay'den çok daha fazla milli değeri olan birçok evin koruma altına alınması istenmesine rağmen bu istekleri karşılayamadıkları gerekçesiyle reddedilmişti.

Easterhay ev olarak kullanılamayacak kadar büyüktü. Buna karşılık Eski Eserleri Koruma Derneği'nin kullanım amaçları için de küçük sayılırdı.

Bu nedenle malikâneyi elinde tutabilmek için gerekli parayı bulmak tamamiyle onun yeteneklerine kalmıştı. Bankadaki hesabını yükseltmesine yol açacak geliri sağlayabilmek amacıyla bütün yeteneklerini kullanmak, bu arada da veraset vergilerini ödemek zorundaydı.

Şu anda elinden geleni yapıyordu. Bu düğünler iyi para getiriyor ama ev halkının bütün enerjisini tüketiyordu.

Para konusunu her düşünüşünde olduğu gibi malikâneyi yaşatma problemlerine öylesine dalmıştı ki Grania'nın tiz sesi onu kendisine getirdi.

"Pekâlâ. Eğer sen mantıklı davranmayacaksan belki Joss bu konuda bir şeyler yapabilir... Şu anda burada, değil mi?"

Nell sert bir ifadeyle, "Eğer burada derken köyü kastediyorsan evet. Sanırım şu sıralarda evindedir," diye cevap verdi.

Grania bir kahkaha attı. Öfkesi yavaş yavaş kayboluyordu. "Zavallı Nell, ondan hiçbir zaman hoşlanmadın, öyle değil mi? Sanırım o sana göre çok kaba biri. Ama gene de insanı heyecanlandıran bir çekiciliği olduğunu söylemeliyim. Onun yatakta nasıl olduğunu çok merak ediyorum."

"Grania!" Nell'in yüzü aniden kıpkırmızı kesildi. Joss yakınında bulunduğu zamanlarda kendisini huzursuz hissettiği doğruydu ama bunun nedeni ondan hoş-

lanmaması değildi... Duyguları bundan çok daha öteydi.

"Zavallı Nell. Sen gerçek dünyada yaşamıyorsun. Bu dünyada seks diye bir şey var ve inan bana, Joss cinsel açıdan çok çekici bir erkek. Bütün bunlar ve para..." Genç kız gözlerini kapadı. "Mmmm...." Gözlerini açtıktan sonra üvey kardeşine bakarak alaycı bir sesle, "Şu anda neden bahsettiğim hakkında en küçük bir fikrin bile yok, değil mi? Cinsel çekiciliğin ne olduğundan haberin yok... Dürüst olalım, Nell. Sen modası geçmiş birisin. Sanırım Joss'u görmeye gitmemi bile onaylamıyorsundur. Herhalde onun beni aramasını beklemem gerektiğini düşünüyorsun zavallı Nell... Neler kaçırdığını bilmiyorsun."

Oysa Nell bunu çok iyi biliyordu ve Joss'un çekiciliğinin de farkındaydı... Kendisi bunu Grania'dan daha farklı tanımlardı, ama sonuç olarak üvey kardeşi haklıydı. Joss'da hiçbir kadının görmezden gelemeyeceği canlı ve erkeksi bir yan vardı. Genç adam da bunu çok iyi biliyor, bu özelliğini acımasızca kullanıyordu.

Joss'un çevresinde her zaman güzel kadınlar bulunur, sık sık gazetelerin sosyete sayfalarında dekolte kıyafetli kadınlarla resimleri çıkardı.

Nell çoğunlukla bunların özellikle poz verilmiş fotoğraflar olduğu hissine kapılıyordu. Resimlerdeki kadınların hemen hepsi sarışın ve ince yapılıydılar. Koyu renk resmi elbisesi içindeki Joss'un sert yüz hatları gevşemiş görünüyordu.

Genç adamın bugünkü haline bakınca onun bir zamanlar yiyecek bulmak için hırsızlık yapmak zorunda kaldığını düşünmek bile mümkün değildi.

Sadece konuşmasındaki hafif aksan onu ele veriyordu ama Nell bunun da aslında basit bir taktik olduğundan emindi. Genç adamın mükemmel bir taklit yeteneği vardı ve istese soylu kişiler gibi konuşabilirdi. Ancak Nell'in de çok iyi bildiği bir nedenden dolayı in-

sanlara kendisinin nasıl bir hayattan geldiğini hatırlatmaktan zevk duyuyor gibiydi.

Bir keresinde Nell büyükbabasıyla birlikte bir partiye gitmişti. O gece Joss yemek masasında kendisine hayatıyla ilgili sorular soran bir kadını, küçük çocuklara hayatlarını kazansınlar diye sokağa bırakılmaları halinde neler olabileceğini bütün ayrıntılarıyla anlatarak şaşkına çevirmişti. Genç adamın bu sözleri üzerine Nell bile yüzünü buruşturmuştu, ama bunun nedeni genç adamın açıksözlülüğü değil, çizdiği tablonun canlılığıydı.

Ne yazık ki Joss genç kızın bu davranışını yanlış anlamış, eve dönerlerken yol boyunca onunla alay etmişti.

Görünüşe bakılırsa o ve Joss birbirleriyle hiçbir zaman anlaşamayacaklardı ve şimdi eğer Grania büyükbabasının vasiyetnamesinin haksızlığından şikâyet etmek için genç adama gidecek olursa...

Nell vasiyetname okunduğunda Joss'un yüzünde beliren ifadeyi hâlâ hatırlayabiliyordu. Genç adamın dudakları öfkeyle gerilmiş, bakışları sertleşmişti. Joss' un tavırlarındaki en küçük değişikliği bile kolayca fark edebilmesi garipti. Belki de bu o kadar garip değildi... Genç kız midesinde ani bir kasılma hissedince Joss'u düşünmenin yarattığı her türlü duyguyu bastırmak için kendi kendine verdiği sözü hatırlayarak dikkatini başka yöne çevirmeye çalıştı.

"Joss'u görmeye gideceksem bir an önce yola çıksam iyi olur... Arabanı alabilirim, değil mi?"

Nell sert bir tavırla, "Bunu yapmamanı tercih ederim, Grania," dedi. "Sanırım Joss'un misafirleri var."

"Misafirleri mi?" Grania bir müddet genç kıza baktıktan sonra kahkahalarla gülmeye başladı.

"Kadın arkadaşlarından biri mi demek istiyorsun? Joss aldırış etmez. Onu tanıdığım kadarıyla şimdiye kadar o kadından sıkılmıştır bile."

Nell öfkeyle, "Joss'un özel hayatından bu şekilde

bahsetmemek gerekir, Grania,'' diyerek onun sözünü kesti.

Genç kız Grania'nın dönerek kendisine baktığını hissetti. Üvey kardeşinin gözlerinde sert bir ifade vardı.

"İnanamıyorum. Sen şimdiden ona abayı yakmışsın. Ah, Nell... Seni aptal. Joss senin gibi birine dönüp bakmaz bile. O her zaman şatafatlı kadınların peşinden koşar...'' Genç kız Nell'in sade eteğiyle bluzuna küçümseyerek baktı. Aslında üvey kardeşinin kendine özgü bir çekiciliği olduğunu biliyordu. Olağanüstü saçları, yuvarlak yüzü ve gri gözleri çok etkileyiciydi.

Nell'in problemi kendisini nasıl göstereceğini bilmemesiydi. Modern bir saç modeli, son moda elbiseler, yüksek topuklu ayakkabılarla çok daha çekici görünebilirdi... Ancak bu gene de Joss gibi bir erkeği etkilemeye yetmezdi.

Grania, "David gibi biri sana daha uygun... Bu arada, o nasıl?'' dedi.

Kişisel olarak, büyükbabalarının işleriyle ilgilenen genç avukatı son derece aptal buluyordu ama Nell için çok uygundu. David evden kurtulması için Nell'i ikna edebilirdi ve bu da Grania'nın işine gelirdi. Ev satıldıktan sonra Nell elde ettiği parayı paylaştırmaktan kaçınamazdı. Grania da payına düşenle seyahat edebilir, yeni şeyler görebilirdi. Bundan böyle para sıkıntısı çekip, daha fazla vermesi için Joss'a yalvarmaktansa hakkı olan özgürlüğün ve heyecanın tadını çıkarabilirdi.

Grania, "Acele etmeliyim,'' dedi. "Terry saat dörtte beni almaya gelecek. Bu akşam onun birkaç arkadaşıyla Aux Quatre Saisons'da yemek yiyeceğiz.''

Nell, "Terry kim?'' diye sordu.

"Onu tanımazsın. Onunla bir iç çamaşırı reklamının çekimleri sırasında tanıştım. Televizyonda çalışıyor. Bu arada, evle ilgili çalışmalarınla Joss'un gözüne giremeyeceğinin farkındasın, öyle değil mi? Joss yaptıklarını hiç onaylamıyor...''

Grania'nın alayları ve Joss'un fikirlerini aptal, can sıkıcı üvey kardeşinden daha iyi bildiğini ima eden sözleri Nell'in öfkesini yeniden alevlendirdi. Şu son sekiz ay boyunca çok fazla şeye katlanmış, büyükbabasına verdiği sözü tutabilmek amacıyla büyük bir mücadeleye girişmişti. Sorumluluklarının ve maddi durumlarının farkındaydı. Grania her ay aldığı parayı kendisine büyükbabasının bıraktığını sanıyordu. Oysa gerçekte bu parayı ödeyen Joss'du. Bu konuda sessiz kalmak ve Joss'un sadakasını kabullenmek Nell'e dünyadaki her şeyden daha ağır geliyordu.

Genç adam büyükbabasının işlerini idare ettiğinden parasal durumlarının farkındaydı ve belki de bunu çok önceden biliyordu.

Sir Hugo'nun ona bu kadar çok güvenmesi bir bakıma garipti. Yaşlı adam ömrünün son aylarında Joss'un varlığından güç almış, her şeyiyle genç adama bel bağlamıştı. Böyle bir güveni Nell'e karşı asla duymamıştı. Ama ona göre Nell sadece bir kadındı... Korunmaya ve idare edilmeye ihtiyaç duyan zayıf bir varlık.

Joss farklıydı. Joss bir erkekti. Son aylarda haftada iki ya da üç kez Easterhay'e uğramış, kütüphanede büyükbabasıyla birlikte satranç oynayarak vakit geçirmişti. Evet, Joss de Tressail ailesi ve onların maddi durumları hakkında her şeyi biliyordu.

Ölümünden bir hafta önce genç adamın yaşını büyütüp petrol tankerlerinde çalışarak dünyayı dolaştığı günlere ait hatıralarını dinleyen büyükbabası, "Joss ilk Sir Hugo ile aynı özelliklere sahip," demişti. "Kendi kurallarını koyan bir erkek. Belki biraz çapkın ama kendisine ait olduğunu düşündüğü şeylere sımsıkı yapışan, inançlarına bağlı biri. Ondan hoşlanıyorum." Yaşlı adam bu sözleri söyledikten sonra sanki karşı çıkmasını beklermişcesine Nell'e bakmıştı.

Şimdi malikâneye para sağlayabilmek amacıyla yaptığı iş hakkında Joss'un fikirleri hatırlatılarak alay edil-

mek Nell'in çileden çıkmasına yetmişti. "O halde bu onun şanssızlığı, öyle değil mi? Easterhay bana ait ve burada ne yaptığım sadece beni ilgilendirir; bir başkasını, özellikle de Joss Wycliffe gibi birini değil." Genç kız bu sözleri küçümseyen bir ifadeyle söylemişti. Aslında o sırada Grania ile Joss'un kendisi hakkında konuştuklarını ve Joss'un onun yaptıklarını onaylamadığını öğrenmesinin üstünde yarattığı etki yüzünden kendisine kızıyordu.

"Ne yazık ki bu pek doğru değil."

İfadesiz ve kuru bir sesle söylenen bu sözcükler üzerine genç kız hızla arkasına döndü. Elini kendisini korumak istercesine boğazına götürmüştü.

Nell hafifçe, "Joss... Geldiğini duymadım," dedi. O anda saçlarının dibine kadar kızardığını hissediyordu. Genç adamı gören Grania odanın öbür ucuna koşarak onun kollarına atılmakta tereddüt etmedi.

Ancak bunu tam olarak başaramadı, çünkü genç adam uzanarak onu kendisinden uzakta tuttu.

Grania, "Joss, tam zamanında geldin!" diye bağırdı. "Seninle hemen konuşmam lazım. Benim burada olduğumu nereden bildin?"

Joss, "Bilmedim," dedi. "Ben buraya Nell'i görmeye geldim..."

"Onu sonra görürsün. Zaten Nell o can sıkıcı düğün partisiyle ilgilenmeye gidiyordu. Gelinin giydiği gelinliğin korkunçluğunu görmeliydin, Joss. Eminim evde dikmişlerdir..." Grania, Joss'un koluna girerek onu odadan çıkardı.

Nell onların uzaklaşmalarını seyrederken yüzü acıyla dolmuştu. İkisi ne kadar mükemmel bir çift oluşturuyorlardı. Joss'un üstünde bir ipek kadar yumuşak görünen deri bir ceket vardı. Grania ise son moda, oldukça pahalı bir elbise giymişti...

Nell bakışlarını kendi sade tüvit eteğiyle bluzunda dolaştırdı. İkisi de çok kaliteliydiler, ama bunları yakla-

şık altı yıldır giyiyordu.

Gardrobundaki her şey gibi bunlar da sadece üste geçirilecek şeyler haline gelmişlerdi... Donuk ve mazbut, tıpkı kendisi gibi.

O sırada Grania'nın heyecan dolu kahkahasını duydu. Koridorun loşluğunda Joss'un siyah saçlı başının üvey kardeşine doğru hafifçe eğildiğini görebiliyordu. Genç kız kalbinin aniden büyük bir acıyla dolduğunu hissetti. Bu duyguyu kontrol altına almayı üç yıl önce öğrenmiş olması gerekirdi.

Joss Wycliffe... Bu dünyada âşık olması gereken en son erkek... Ancak görünüşe bakılırsa ona âşık olmuştu bile ve kaderin kendisine oynadığı bu oyundan kurtulma şansı yoktu.

Joss ile bundan üç yıl kadar önce tanışmıştı. Israrla çalınan kapıyı açtığında yaşadığı heyecanı unutması mümkün değildi. Joss kapıda duruyor, yürüyüş sırasında ayağı burkulan büyükbabasına destek oluyordu.

Genç adamın üstünde kısa bir koşu şortuyla atlet vardı. Siyah saçları terden ıslanmış olmasına rağmen hafifçe dalgalıydı. Güneş yanığı teni Grania'nınki gibi koyu renkliydi.

Joss'un görünüşü Nell'i çok etkilemiş, bir aptal gibi davranarak daha önce hayatında hiç erkek görmemişcesine gözlerini ona dikip kalmasına yol açmıştı. Eğer genç adam ona bakıp da, "Evet. Bir leydiyle tanışmak için uygun bir kıyafetim yok, öyle değil mi?" diye sormasaydı kimbilir kafasında ne kadar aptalca hayaller kuracaktı. Genç adam leydi kelimesini üstüne öylesine bastırarak söylemişti ki Nell kıpkırmızı kesildi.

Genç kız Joss'un gözlerindeki küçümseme dolu ifadeyi fark etmiş, bir kadın olarak ona hiç de çekici gelmediğini anlamıştı. O an hayatında ilk kez Honoria halasının verdiği terbiyeyi takdir etti. Bu en azından hayatın kendisi için tasarladığı rolü oynama imkânı veriyordu; evin evlenmemiş, cazibesiz, haddini bilen kızı.

Bölüm İki

Salı günü düğün için hazırlanan çardak kaldırılmış, masa ve sandalyeler toplanmış, bahçe tekrar eski haline dönmüştü.

Nell kütüphanede oturmuş hesaplarla ilgileniyordu. Hesaplarını titizlikle tutar, bu konuda epey yeteneği olduğnu görmekten zevk duyardı. Ancak, ne yazık ki diğer yetenekleri gibi bu da kendisine bir meslek oluşturması için yetersizdi; en azından Easterhay'in parasal ihtiyaçlarını karşılamaya yetecek türde bir meslek. Bunun için Joss'a rakip olacak bir imparatorluk gerekliydi.

Genç kız tekrar yazdığı rakamlara baktı. Ne kadar tutumlu davranırsa davransın yeterli parayı kazanamıyordu. Geçen haftaki düğün, mevsimin sondan bir önceki düğünüydü. Şimdiye kadar evde çalışanların tümünün ücretlerini ödemeyi başarabilmişti ama artık kış yaklaşıyordu...

Büyükbabası ölünce emekli aylığı da kesilmişti. Joss, Grania'ya her ay belli miktarda para ödeme konusunda yaşlı adamla bir anlaşmaya varmış olabilirdi ama Nell böyle bir yardımı kesinlikle kabul etmeyecekti.

Kapının önünde arabası sonbahar güneşi altında parlıyordu. Gerekli bazı malzemeleri almak için Chester'a gitmek zorundaydı. Arabası sadece iki yıllıktı ve satın almayı düşünemeyeceği kadar pahalı bir modeldi. Ancak büyükbabası doğum günü hediyesi olarak onu vermekte ısrar etmişti. Nell arabaya her bakışında onu satması halinde eline ne kadar para geçeceğini düşünüyordu ama büyükbabasının en son hediyesini nasıl satabilirdi? Aslında büyükbabasının bu arabayı tek başına satın alabilecek kadar parası olduğundan da emin değildi.

Sir Hugo artık araba kullanmasına izin verilmediği

için genç kızın şoförlük yapmasını isteyerek cömertliğini mazur göstermiş, modern arabalardan birine binmek zorunda kalırsa ölmeyi tercih edeceğini öne sürmüştü.

Ama şu anki mali durumuyla Daimler marka bir arabaya binmek? Genç kız bir zamanlar büyükbabasının olan deri koltukta arkasına yaslandı. Koltuk çok büyüktü ve pek rahat sayılmazdı.

Gözlerini kapayıp düşüncelere dalmışken Joss'un alaycı sesini duyunca şaşkınlıkla gözlerini açtı. "İhtiyarın koltuğu senin için çok büyük, değil mi, Nell! Tıpkı ayakkabıları gibi."

"Joss! Burada ne işin var?"

Genç kız oturduğu yerde doğruldu. Savunmasız bir halde yakalandığı için şaşkındı. Joss'un hayatına giren güzel, pahalı elbiseli kadınlarla arasında büyük bir farklılık bulunduğunu zaten çok iyi biliyordu ve genç adamın kendisini bu şekilde hazırlıksız görmesinden nefret ediyordu.

"Bugün hesap günü. Unuttun mu?"

Hesap günü... Elbette. Büyükbabası bütün hayatı boyunca bu eski moda takvime uyma alışkanlığından vazgeçmemiş, vasiyetnamesinde her üç ayda bir Nell'in evle ilgili hesapları Joss'a göstermesini istediğini belirtmişti. Tıpkı ilk karısı ve kız kardeşinin yaptığı gibi.

"Evet, hesaplar. İşte, hepsi burada."

Genç kız yorgun bir tavırla oturduğu yerden kalkarak muhasebe defterlerini incelemesi için koltuğunu Joss'a bıraktı. Ayakta dururken bir anda sendeleyerek kalça kemiğini masanın köşesine çarpınca duyduğu büyük acının etkisiyle dudağını ısırdı.

O anda Joss'un kaşlarının çatıldığını fark etti. Genç adamın gözleri canı sıkıldığı zamanlarda olduğu gibi alev alev yanıyordu. Elbette genç kızın sakarlığı yalnızca zarafetle hareket eden kadınlara alışkın bir erkek için çok can sıkıcı bir şeydi.

Genç adam sert bir sesle, "Sanki bir aydır uyumamışa benziyorsun. Çok da zayıfsın," dedi. "Kendine ne yapmaya çalıştığını söyler misin?"

Nell, "Hiçbir şey," dedikten sonra sebebini anlayamadığı bir hırçınlıkla, "Keşke Grania'nın aylığının büyükbabamın mallarından geldiğine inanmasına izin vermeseydin, Joss," diye ekledi. "Bu durumumu güçleştiriyor."

Genç adam, "Onun bu evin satılması ve elde edilen gelirin aranızda paylaştırılması gerektiğini düşündüğünü biliyor musun?" diye sorarak onun sözünü kesti.

Nell parmaklarıyla masanın kenarını kavrayarak alçak sesle, "Evet," dedi.

"Ama büyükbaban, gerçek bir de Tressail olmadığı için evin Grania'ya miras kalmaması gerektiğini düşünüyordu. Mahkeme ise olaya başka bir açıdan bakabilir."

Nell acıyla yutkundu. Yoksa Joss büyükbabasının evi ikisine birlikte bırakmamakla haksızlık ettiği konusunda Grania ile aynı fikirde olduğunu mu söylüyordu?

"Büyükbabam evin ailenin elinde kalmasını istedi. Buranın satılması fikrinden nefret eder, bunu düşünmeye bile katlanamazdı."

Genç kız gözyaşlarının akmasını engellemek için yüzünü öbür yana çevirmek zorunda kaldı. Grania gibi zarif bir şekilde ağlayamazdı. Büyükbabasının cenaze töreninde sanki donmuş gibi sessizlik içinde olanları seyretmekten başka bir şey yapamadığı için büyük acı duymuştu. Oysa Grania hıçkırıklara boğulmuş, sessiz gözyaşları dökmüş, o arada da başını Joss'un göğsüne yaslamıştı.

Nell onları seyrederken duyduğu kıskançlık yüzünden kendi kendine bir aptal olduğunu söylemişti. Joss asla ona bakmayacaktı. Birbirlerini tanıdıkları üç yıl boyunca sadece ilk Noel'de genç adam onu kucaklamak üzere yanına yaklaşmıştı. Joss Noel arifesinde bü-

yükbabasını görmek üzere eve gelmişti. Nell onu içeri almış, genç adam bakışlarını önce girişte asılı duran ökseotuna, oradan da genç kızın dudaklarına çevirmişti. Nell şimdi bile Joss'un kendisini öpeceğini anladığı anı hatırladığında nabız atışlarının hızlandığını hissedebiliyordu.

Joss'un dudakları sıcak ve sertti. Nell onun kollarının arasında titremiş, kendisini saran duygu fırtınasını engelleyememişti. Genç adam onu aniden bırakarak geri çekilmişti. Büyükbabası içeri girdiğinde Nell, Joss'un gözlerinde alay dolu bir ifade gördüğünden emindi.

Genç adam o günden sonra bir daha ona dokunmamıştı. Nell bunun için onu suçlamıyordu çünkü genç adamın hoşlandığı türde bir kadın değildi ve asla da olmayacaktı.

Joss, ''Biliyorum,'' dedi. ''Büyükbaban de Tressail isminin devam etmesine aklını takmıştı ve ailenin bu evde oturması onun için her şeyden daha önemliydi. Mesela senden de önemli, Nell.''

Genç kız onun gözlerindeki ifadeyi görmemezlikten gelerek, ''Evet... Babamın bir oğlu olmadığı gerçeğini asla kabullenemedi,'' dedi.

''Eğer hâlâ yaşasaydı ne tür planları olduğunu biliyor musun?''

Nell şaşkınlıkla genç adama baktı. ''Neyle ilgili planlar?''

Joss alay dolu bir sesle, ''De Tressail ailesinin sürmesiyle ilgili planlar,'' dedi. ''Senin evliliğin ve aile ismini sürdürecek bir erkek torunla ilgili planlar, Nell.''

Genç kız Joss'un gözlerindeki alayı görünce kaşlarını çatarak, ''Onun hiçbir planı yoktu,'' dedi. ''Evliliklerin aileler tarafından planlandığı günler geçmişte kaldı, Joss.''

''Öyle mi? Büyükbaban umutsuz bir insandı ve umutsuz insanlar garip şeyler yaparlar. Ölümünden altı

ay önce büyükbaban benden seninle evlenmemi istedi."

Nell büyük bir şaşkınlığa kapıldı. Yüzünün beyazlığı bütün duygularını ele veriyordu.

"Böyle bir evliliği düşünmesi seni şaşırttı mı, Nell? Benim gibi kendi kendini yetiştirmiş, eğitimi nesiller öncesine uzanan bir aile tarihi bulunmayan bir erkekle evlenmeni düşünmesi mi seni şaşırttı? Ama bir şeyi unutuyorsun. Bende çok değerli bir şey var. Ben zenginim... Hem de çok zengin. Bende Easterhay'in ihtiyaç duyduğu para fazlasıyla var."

Nell onu dinlemiyordu. Arkasını dönerek yüzünü ellerinin arasına aldı ve çılgın gibi, "Bunu nasıl yapabildi? Allahım nasıl yapabildi?" diye mırıldanmaya başladı.

Joss sakin bir sesle, "Çok kolay," dedi. "Ona göre bu evlilik ailenin problemlerinin çözümü için en uygun yoldu."

Büyükbabasının kendisini bu şekilde küçük düşürmesinin verdiği utancın yanı sıra bu durumun Joss'u ne kadar eğlendirdiğinin de farkındaydı. O, genç adamın evlenmeyi düşüneceği en son kadındı ve Joss'un bu gerçeği söyleme zevkini tadacağından da emindi.

Bu sözleri duymamak için çılgın gibi, "Bütün bunlar saçmalık," dedi. "Zavallı büyükbabam. Son günlerinde öylesine hastaydı ki..."

Joss katı bir sesle, "Beyni en az seninki ya da benimki kadar iyi çalışıyordu," diyerek onun sözünü kesti. "Sen de bunu çok iyi biliyorsun. Neyin var, Nell? Bütün fedakârlıkları yapmanın sana düştüğünü mü düşünüyorsun? Malikânenin mücadeleci kadını rolünü oynarken, işlerin yolunda gitmesi için gururla çabalarken her şey iyi ama sorunlarını çözebilmen için gerçek bir çözüm önerildiğinde bunu kabul etmek istemiyorsun. Elbette bunun nedenini sormama gerek yok. Seçimini yaptığından, Williams gibi biriyle evlenmeyi tercih edeceğinden şüphem yok."

Genç adam onun herhangi bir şey söylemesine fırsat vermeden sözlerini sürdürdü. "Ne yazık ki hayatım, onun senden daha az parası var ve avukatlık yaparak kazandığı parayla bu evi çekip çevirmen mümkün değil. Aklını başına topla, Nell. Ya benimle evlen, ya da burayı sat."

"Seninle evlenmek mi?" Genç kız şaşkınlık dolu gözlerle baktı. "Bu konuda ciddi olamazsın, Joss."

"Neden olmasın?"

"Ama neden? Benimle neden evlenmek isteyesin?"

Nell bu sözleri söylerken genç adamın gözlerindeki ifadeyi fark etmedi.

Joss kendisini kontrol altına almayı başardıktan sonra yumuşak bir sesle, "Ne kadar alçakgönüllüsün," dedi. "Bunun nedeni açık değil mi, Nell? Ben kendi kendini yetiştirmiş, maddi açıdan büyük başarı kazanmış bir erkeğim ve parasal başarımı kendimi topluma kabul ettirerek tamamlamak istiyorum. Sadece kendim için değil, çocuklarım, özellikle oğullarım için."

Genç adam söylediklerini Nell'in anlamamış olabileceğini düşünerek konuşmasını sürdürdü. "Seninle evlenmem kapalı olan kapıları açacak. Oğlumuz büyükbabasının unvanını alacak... Benim gibi erkeklerin soyluların arasına katılmayı ne kadar arzuladıklarını bilirsin Nell."

Nell, Joss'un alay ettiğinden emindi. Birbirlerini tanıdıkları üç yıl boyunca genç adam büyükbabasının sosyal durumunu kıskandığını belirten en küçük bir davranışta bulunmamıştı. Şimdi onun kendisiyle sadece az önce söylediği nedenler yüzünden evlenmek istediğini keşfetmek genç kızı çok şaşırtmıştı.

Aslında bu durum büyükbabasının kabahatiydi. Bu düşünceyi Joss'un aklına sokan oydu ama genç adam da bunu kabullenmekte tereddüt etmemişti.

Belki de Joss az önceki sözleriyle sadece onunla alay etmek istemişti ama sağduyusu bunun mümkün olama-

yacağını söylüyordu.

Nell içinde kopan duygu fırtınasını bastırmaya çalışarak, ''Seninle evlenemem, Joss,'' diye itiraz etti. Oğlumuz... Oğlumuz... Bu kelime beyninin içinde dönüyor, bundan başka hiçbir şey duyamıyordu. Bu kelimeyle Joss onun içinde öylesine karmaşık duygular uyandırmıştı ki genç kız bunların hepsini kavrayamıyordu. Ümitsizce sevdiği bu erkekten bir çocuğunun olması. Onunla bu evde birlikte yaşamak. Onun karısı olmak... Ama bu şekilde bir hayal dünyasına sürüklenmesine izin vermemeliydi.

Joss onun hayalinde canlandırdığı gibi bir evlilikten bahsetmiyordu. Genç adamın sözünü ettiği evlilik hesaplara dayanan bir iş anlaşmasıydı; duygusuz, aşksız, basit bir alışverişten başka hiçbir şey olmayan bir evlilik. Genç adamın parasına karşılık kendisinin unvanı ve evi.

Bu tür şeyler oluyordu. Bu zamanda bile oluyordu ama kendisi böyle bir evliliği asla kabullenemezdi.

Genç adam, ''Bu büyükbabanın isteğiydi, Nell,'' diyerek onu uyardı. ''Onu her zaman endişelendiren problem için ideal bir çözüm.''

Joss onun suçluluk duygusunu artırmaya nasıl cesaret ediyordu? Genç adam bu sözlerin onu nasıl etkileyeceğini çok iyi biliyordu. Aslında Nell onun gerçeklerden bahsettiğinden, büyükbabasının bu evliliği parasal sorunları için ideal bir çözüm olarak gördüğünden emindi.

Genç kız acı dolu bir sesle, ''Yapamam,'' diye fısıldadı.

''Hayır mı? O halde korkarım bana seçme şansı bırakmıyorsun. Grania'nın vasisi olarak onun, büyükbabanızın mal varlığının ikiniz arasında bölünmesi gerektiği iddiasını desteklemekten başka bir seçeneğim yok. Gerekirse mahkeme kanalıyla. Elbette, eğer evlenseydik, Grania ile belli bir anlaşmaya varabileceğim-

den şüphem yoktu... Hakkı olduğunu düşündüğü şeyin yerine toplu para vererek bu konuyu çözümleyebilirdim..."

Nell duyduklarına inanamayarak şaşkınlıkla ona baktıktan sonra buz gibi bir sesle, "Bu şantaj," diye fısıldadı.

Genç adamın kaşları çatılınca Nell'in dudakları titremeye başladı.

"Bugünlerde buna rakibinin bir adım önünde olmak diyorlar. Bu akşam Londra'ya dönmek zorundayım. Ancak, sabaha doğru geri geleceğim. Sabah tekrar buraya uğrayacağım, Nell. Bana cevabını o zaman söyleyebilirsin."

Nell yarım saat sonra büyükbabasının köpeğini dizlerinin üstüne yatırmış, bakışlarını boş şömineye dikmiş otururken, genç adamın çok acımasız olduğuna bir kez daha karar verdi.

Köpeği büyükbabasına doğum günü hediyesi olarak Joss vermişti. Hayvan, yaşlı adama sadakatla bağlanmış, sahibinin ölümünden sonra üzüntüsünden zayıflamıştı. Nell'in onunla sürekli ilgilenmesine, yürüyüşe çıkarmasına rağmen köpek genç kıza fazla sevgi göstermemişti. Sahibinin erkek olmasına alışmıştı ve Joss'un eve her gelişinde onun ayaklarının dibinde yatmaktan vazgeçmiyordu.

Köpeğin, Nell'e ilgi göstermesi pek doğal bir olay değildi ama bugün onun ne kadar ümitsiz bir durumda olduğunu hissetmiş, genç kızın yanına oturmaya gelmişti. Nell onu kucağına alarak sarıldı ve öne arkaya yavaş yavaş sallanırken Joss'un teklifini düşünmeye çalıştı.

Şu an bile bu teklifi anlayamıyordu. Joss onunla evlenmek istiyordu ve genç kızın bu teklifin ardında yatan nedenler hakkında hayal kurmasına olanak verecek hiçbir şey söylememişti.

Joss onu istemiyordu... Hayır, onun tek istediği şey

genç kızın eviydi... İsmi... Aile unvanı... Oğlu için... Oğulları için... Ve bunları istediği için hiçbir özür öne sürmemişti. Ama neden özür dileyecekti ki? Joss'a göre dünyadaki her şey belli bedelleri olan birer eşyaydılar ve oğluna vermek istediği hediyenin bedeli de Nell ile evlenmekti. İşte her şey bu kadar basitti.

Keşke akıl danışabileceği biri olsaydı. Okul günlerinden beri en yakın arkadaşı olan Liz şimdi bir doktorla evliydi. Küçük kızı ve kocası Robert'in ilk evliliğinden olan iki çocuğuyla birlikte Cambridge yakınlarında oturuyordu. İki çocuklu dul bir erkekle evlenme kararını vermek arkadaşı için kolay olmamış, bu fikri kabulleninceye kadar Nell ile defalarca uzun telefon görüşmeleri yapmıştı.

Şimdi genç kadın son derece mutluydu ve bunu her şeyiyle hak etmişti. Ancak yıllar boyu paylaştıkları bir yığın sır olmasına rağmen Nell, Joss'a karşı hissettiklerini arkadaşına asla anlatmamıştı. Belki de bu konudan hiç bahsetmezse bu duyguları asla var olmamış gibi davranabilmeyi ummuştu.

Ama bu duyguları gerçekti ve bugün Joss merhametsizliğiyle, onun duygularını hiçe saymakla genç kızı derinden yaralamıştı.

Nell onunla nasıl evlenebilirdi? Ve nasıl evlenmezdi?.. Büyükbabasına Easterhay'i elinde tutabilmek için mümkün olan her şeyi yapacağına söz vermişti. Eğer bu sözünü yerine getirmezse kendisini nasıl affedebilirdi?

Kendi kendine büyükbabasının apayrı bir çağa ait olduğunu, bu nedenle sözünü tutması gerekmediğini söyleyebilirdi... Onunla evlenme nedenleri göz önünde tutulursa hiç kimse Joss'u reddettiği için onu suçlayamazdı. Genç adamın teklifine sadece 'hayır' demesi dünyanın en kolay şeyi olmalıydı ama bunu yapamıyordu. Vicdan... Gurur... Ya da sadece evi ve ailesi için duyduğu inatçı sevgi... Nell, genç adamın teklifini redde-

demeyişinin nedeninin bunlardan hangisi olduğunu bilemiyordu. Belki de Sakson beyinin kızından sarı saçlarının dışında başka şeyler de almıştı ve hayatında ilk kez kendisini kaderin kollarına atacaktı.

Sabah gazetelerini okuyan genç kız Joss'un hiçbir şeyi şansa bırakmadığını şaşkınlıkla anladı. Gazetede genç adamın kısa bir süre önce The Times'ın sosyete sayfalarında çıkan bir fotoğrafı vardı. Altında da, "Milyoner işadamı Joss Wycliffe çok yakın bir zamanda evleneceğini açıkladı," diye yazıyordu. "Gelin genç adamın son günlerde birlikte olduğu aktris Naomi Charters değil, eski bir arkadaşının kızı Lady Eleanor de Tressail. Çift birkaç ay içinde evlenecek."

Nell kahvaltı masasında kımıldamadan oturdu. Joss onun teklifini kabul edeceğinden böylesine emin olmaya nasıl cesaret edebilirdi! Genç adam ona hiçbir şey bırakmıyordu... Ne gurur, ne merhamet... Hiçbir şey.

Genç kız önündeki tabağı öteye iterek kahveye uzandı. Elleri titriyordu.

Tabağının yanında sayısız mektup vardı ve bunlardan çoğu hayra alamet olmayan sarı zarflardı. Nell zarfların en üstündekini aldığında tanıdık damga pulunu görünce yüreği ağzına geldi. Zarfı açınca kalp atışları iyice hızlandı. Bu, hâlâ ödenmesi gereken veraset vergilerinin bulunduğunu hatırlatan bir yazıydı ve rakam son derece büyüktü.

Yemek odasının bir duvarında açık renkli bir kısım vardı. Orada bir zamanlar bir Gainsborough tablosu asılıydı ama büyükannesi öldükten sonra tablo satılmıştı. Artık satılacak bir şey kalmamıştı... Kendisinden başka... Genç kız aniden titredi. Sanki Joss neden en azından durumu onun için kolaylaştırmaya çalışmıyordu? Hiç olmazsa ona karşı bir şeyler duyuyormuş gibi davranabilirdi, bunun gerçek olmadığını ikisi de bilseler bile. Genç adam bu evlilikten ne istediğini Nell'in bilmesi için elinden geleni yapıyordu ve istediği Nell

değildi.

Telefon çalınca genç kız açmadan arayanın Joss olduğunu tahmin etti.

Tahmininde haklıydı. Telefonu kulağına götürdüğünde genç adamın hafif aksanlı sesini duydu.

"Saat on ikide geliyorum. Williams da saat birde orada olacak. Yapılması gereken bazı kanuni anlaşmalar var. Bu yüzden avukatının yanında bulunmasını isteyeceğini düşündüm..."

Genç adam çok hızlı hareket ediyor, Nell'i gitmek istediğinden emin olmadığı bir yola sürüklüyordu. Ancak genç kız söylediklerine karşı gelmeye çalışınca Joss telefonu kapadı. Nell o anda genç adamı gözlerinin önüne getirebiliyordu. Kare biçimindeki geniş çalışma odasında olmalıydı. Evinin her tarafı gibi çelışma odası da evden çok pahalı bir otelin soğuk atmosferini yansıtıyordu.

Üstünde muhtemelen koyu renk yünlü kumaştan bir takım elbise vardı. Joss iyi giyinmeyi severdi ve giydiklerini de kendisine yakıştırmayı bilirdi. Ancak hiçbir şey Sir Hugo'nun Joss'un korsanlık ruhu diye nitelediği özelliğini tam anlamıyla gizleyemiyordu.

Siyah saçları gür ve temizdi. Dudakları her zamanki gibi alaycı bir gülümsemeyle kıvrılmış olmalıydı; başka kadınlara gösterdiği gülümseyişten çok farklı, kışkırtıcı bir gülüştü bu.

Genç kız yavaşça oturduğu yerden kalkarak köpeği Heicker'a seslenince hayvan uysal bir şekilde onun peşinden geldi. Köpeği Joss eğitmişti.

Dışarıda serin bir eylül havası vardı. Bacalardan çıkan dumanın kokusu etrafı sarıyor mavi gökyüzündeki güneş, sararan yaprakların arasından süzülüyordu.

Nell limonluğun ve bir zamanlar büyükbabasının av köpeklerinin bulunduğu ahırların yanından yürüdü. Ata binmeyi severdi ama avlanmaktan hoşlanmazdı. Av köpeklerinin hangi sebeple eğitildiklerini çok iyi bi-

lıyordu. Küçük bir kızken günün sonunda tilki yakalanmadığında rahatlayarak içini çekerdi.

Büyükbabasının ise bu tür huzursuzlukları yoktu. Ona göre tilkiler zararlı hayvanlar, avlanmak ise spordu. Öldüğü güne kadar Noel'de Easterhay topraklarında av partileri düzenlemeye devam etmişti. Genç kız Joss'un bu geleneği sürdürüp sürdürmeyeceğini merak etti. Acaba genç adam hiç ava çıkmış mıydı? Elbette Nell'in babası ve büyükbabasının yaptığı gibi doğduğundan beri avlanmış olamazdı ama hayatının bir aşamasında kendisini eğitmek için zaman ayırmıştı.

Joss'un alaylarına rağmen Nell bir züppe değildi. Başardıkları için genç adama karşı hayranlık duyuyordu. Onun kendisiyle evlenmek istemesinin nedenleri hakkında şüphelerinin, onun Glaswegian'da harap bir evde, kendisininse pahalı, özel bir hastanede doğmuş olmasıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Joss on ikide geleceğini söylemişti... Şu anda saat ondu. David de birde burada olacaktı... Bu durumda genç adam teklifini kabul ettirmeye kararlıydı ve bunun için aile avukatını işin içine karıştırmayı bile göze almıştı. Zavallı David bu dünyadaki Josslar hakkında ne kadar az şey biliyordu. Nell, David'in Joss'dan korktuğunu düşündü. Genç adam bu korkusunu saklamak için yirmi altı değil elli yaşındaki bir erkeğe yakışacak derecede resmi davranıyordu.

Tıpkı Nell gibi David de eski moda geleneklerle büyütülmüş, beşikten itibaren bir avukat olarak babasının izinden gitmesi gerektiğini öğrenmişti. Genç kız zaman zaman onu sevip sevmeyeceğini merak etmişti ama bu Joss'u tanımadan önceydi.

Nell anlayamadığı bir nedenle Joss'un gelişini büyükbabasının kütüphanesinde değil de kuzeye bakan küçük oturma odasında beklemeyi tercih etti. Burası üç asır önce ailenin kadınlarının oturduğu odaydı ve artık hiç kullanılmıyordu. Bu durum küçük Fransız yazı

masasının üstündeki ince toz tabakasından belliydi. Genç kız ince oymalara hayranlıkla bakarak parmaklarını masanın üstünde dolaştırdı. Bu masa ailenin ikinci Fransız gelini olan Louise'in çeyiziydi. Portresi galeride kocasınınkinin yanında asılı duran Louise on dört yaşında ilk çocuğunu doğururken ölmüştü.

Oda yıllardır kapalı kaldığı için hafifçe küf kokuyordu. Nell aniden üşümeye başladığını hissetti. Tam o sırada Joss'un arabasının eve yaklaştığını görünce titreyerek kollarını vücuduna doladı.

Genç adam Rolls Royce ile değil, Aston Martin marka arabasıyla geliyordu. Joss uzun bacaklarıyla arabadan inerken Nell, arabanın koyu mürdüm eriği renginin genç adamın esmer teniyle büyük bir uyum içinde olduğunu fark etti.

Joss'un yürüyüşünde bile büyük bir güven duygusu vardı. Ön kapıya doğru ilerlerken sağa sola bakmıyor, birçok insanın aksine başını öne eğmeden kibirli bir tavırla havaya dikiyordu.

Nell onu tanımayan birçok insanın, genç adamın bu evi kendisinden daha fazla benimsediğini düşünebileceğini fark etti.

Büyükbabasının yanında çalışanların hepsi eski kafalı insanlardı. Genç kız önceleri büyükbabasının emir eri, sonraları da uşağı olan Johnson'ın, içeri almadan önce Joss'un geldiğini kendisine haber vereceğini biliyordu. Yaşlı adamın şimdiye kadar emekliye ayrılması gerekirdi ama patronunun kendisine verdiği kulübede emekli hayatı yaşamak istememiş, Easterhay'de kalmasına izin vermesi için Sir Hugo'ya yalvarmıştı.

Odanın bir duvarının önünde çiçeklerle süslü küçük bir masa, onun üstünde de bir ayna vardı. Bu ayna, odanın ışığında Nell'in görüntüsünü acımasızca yansıtıyordu. Çirkin değildi ama Joss ile birlikte fotoğraflarını gördüğü kadınlar kadar güzel olduğu söylenemezdi. Yüz hatları düzgün ve sadeydi. Şaşılacak derecede

siyah kirpikleri gri gözlerini çevreliyor, cildi narin ve şeffaf görünüyordu.

Hemen bütün hayatı boyunca saçlarını örerek başının üstünde topuz yapmıştı. Bu model ince kemik yapısını iyice ortaya çıkarıyordu ama Nell hiçbir zaman hatlarının zarifliğini görmez, üvey kız kardeşinin renkli güzelliğinin yanında kendisinin soluk bir gölge gibi kaldığını düşünürdü.

Yetişme çağlarında makyaj yapmayı denemiş, dergilerde gördüklerini kendi yüzünde uygulamaya çalışmış, ancak makyajın kendisini çok şatafatlı yaptığını görmüştü. Bu yüzden şimdi uçuk pembe renkte rujdan başka hiçbir makyaj malzemesi kullanmıyordu.

Liz önceki Noel alışverişi için Londra'ya gittiklerinde, onu Harvey Nichols'a götürmeye çalışmış, son moda makyaj malzemelerinin canlı renklerinin onun soluk tenine çok yakışacağını söylemişti. Ancak o Noel'de Grania eve geliyordu. Bu yüzden Nell, Joss'un dikkatini çekme çabası olarak nitelendirilebilecek herhangi bir şey yapmaktan çekinmişti.

Odanın kapısı açıldığında Nell aynanın önünden çekildi. Genç kız Joss'un odaya girdiğini görünce kıpkırmızı kesilerek, "Johnson nerede?" diye sordu.

Joss'un gözlerinde bir an yırtıcı bir parıltı belirdi ama konuşmaya başladığında sesi sakin ve mesafeliydi.

"Kısa bir süre sonra bu ailenin bir üyesi olacağım için ona artık resmiyete gerek kalmadığını söyledim."

Nell masanın kenarına tutundu.

"Johnson'a evleneceğimizi mi söyledin?"

"İtirazın mı var? Neden? Biz evleneceğiz, öyle değil mi, Nell?"

Genç kız ses çıkarmadan ona baktıktan sonra kederli bir şekilde, "Seçme şansım var mı?" diye sordu.

"Hayır... Ayrıca Johnson'a hiçbir şey söylemedim. Ben kendini bilmez biri değilim, Nell... İyi haberimizi evdeki uşaklara senin vermek isteyeceğini biliyorum."

Genç adam 'İyi haberimiz' derken gözlerinde alaycı bir ifade belirdi ve Nell yüzünün kızarmasına engel olamadı. Aslında kendisini suçlu hissetmesi için hiçbir neden yoktu. Evlilik teklifini Joss yapmıştı. Bunu isteyen Joss'du ama genç adamı kocası olarak düşünmek kolay değildi. Ona cevabını verdiği zaman... Tam o sırada cevabını zaten vermiş olduğunun farkına vardı. Bir şeyler söylemek üzere ağzını açtığı anda Joss sanki onun aklından geçenleri anlamış gibi alaylı bir sesle, "Çok geç, şimdiden söz verdin bile, Nell," dedi. "Ayrıca..."

Kapıya hafifçe vurulup kâhya kadın elinde kahve tepsisiyle içeri girince genç adam sustu.

"Teşekkürler, Mrs. Booth." Joss uzanarak tepsiyi aldı ve yaşlı kadına sıcak bir ifadeyle gülümsedi. Mrs. Booth hafifçe kızararak odadan çıktı.

Tekrar yalnız kaldıklarında Nell, "Ben kahve istemedim," dedi.

Genç adamın kontrolü şimdiden eline alması, evde çalışanların ona ihanet etmeleri karşısında şaşkınlık içinde kalmıştı.

"Öyle mi? Ama ben istedim. Johnson, senin beni burada beklediğini söyleyince kahveye ihtiyacımız olabileceğini düşündüm. Hatırladığım gibi bu oda çok soğuk... Belki de o Fransız bu odayı bu yüzden seçmiştir..."

Genç kızın yüzündeki şaşkınlık dolu ifade Joss'u eğlendirdi.

"Aile tarihiniz hakkında hiçbir şey bilmediğimi mi sanıyordun, Nell? Bunu bana büyükbaban anlattı... Söylediğim doğru, öyle değil mi? Bu oturma odası Louise de Roget tarafından döşenmedi mi?"

"Evet."

"Zavallı, mutsuz küçük Fransız çocuk. Eminim kocasının yatağında geçirdiğinden çok daha fazla zamanı dua etmeye ayırmıştır. Ama bizim evliliğimiz böyle

olmayacak, Nell."

Nell genç adamın sesindeki kesinlik karşısında şaşkına dönerek ona baktı.

Genç kız kendisini kontrol altına almayı başararak sakin bir sesle, "Senin bir erkek çocuk istediğini biliyorum, Joss," dedi.

"Birden fazla... Ayrıca sadece erkek çocuk değil, bir aile istiyorum, Nell."

Genç kız, "Ya ben istemiyorsam?" diye sorunca Joss zalimce gülümseyerek onun çenesini iki parmağıyla tuttu ve yüzünü yukarı kaldırarak genç kızı kendisine bakmaya zorladı.

Joss yumuşak bir sesle, "Ama istiyorsun," dedi. "Sen anne olmak için yaratılmışsın, Nell ve eğer çocuklarının babası olarak Williams'ı düşünüyorsan onu unutmalısın."

"David mi? Ama..."

"Sanırım büyükbaban senin ona âşık olabileceğini düşünüyordu. Onu unut. David senin ihtiyaçlarını karşılayabilir ama ev için gerekli parayı sağlayamaz, Nell."

Genç adamın sözleri gerçekte doğruydu ama gene de Nell'in, kendisini ve David'i aşağılanmış gibi hissetmesine engel olamıyordu.

Genç kız midesindeki kasılmayı bastırmak için sert bir sesle, "Bu söylediklerin çok aşırıya kaçıyor," dedi.

Joss bir kahkaha attı. "Kabul et, Nell. Benimle evlenirsen bütün problemlerin çözülecek. Bundan böyle hiçbir sıkıntın, endişen olmayacak. Geceler boyu uyanık yatıp hesaplar yapmak zorunda kalmayacaksın..."

Genç adam hiçbir şeyin farkında değildi... Nell bundan sonraki uykusuz gecelerini onu sevmeye, onunla birlikte yaşamaya nasıl katlanacağını, duygularını nasıl saklayacağını düşünmekle geçirecekti.

Joss onun çenesini tutmayı bırakırken, "Bir şey daha var," dedi.

Genç adama göre her şey ayarlanmıştı. Evlenmek üzereydiler ve buna rağmen Nell'e dokunmak, ona sarılmak, genç kıza sadece kullanma isteğinden başka şeyler duyduğunu göstermek için hiçbir harekette bulunmamıştı.

"Kendine yeni elbiseler alman gerekecek. Faturaların doğrudan bana gönderilmesi için sana bir kredi kartı çıkartacağım. Sekreterim Fiona sana yardım edecek. Herhalde Londra'da birkaç gün geçirmek zorunda kalacaksın. Fiona her şeyi ayarlayacak."

Nell öfke içindeydi. Joss ile sekreteri arasında bir ilişki olduğu dedikodularını duymuştu. Genç kadın her gün Chester'daki evinden Joss'un evine gidiyordu. Joss, Nell'in kendi elbiselerini seçemeyeceğini düşündüğünü belirtmekle kalmamış, genç kızın üstündeki elbiseye küçümseyerek bakmıştı. Bu bakış onu hiç çekici bulmadığını anlatmaya yeterliydi.

Genç kız, "Teşekkür ederim," dedi. "Ama yeni elbiselere ihtiyacım yok, Joss. Zaten yeterince elbisem var."

"Evet ve hepsinin birer antika olduklarından da eminim.Senin neyin var, Nell? Emekli bir öğretmen gibi giyinmek sana nasıl bir zevk veriyor? Tüvit etekler... Kazak hırka takımları... Uyan, Nell. Kraliyet ailesi bile artık böyle şeyler giymiyor."

Nell genç adamın söylediklerini dinlerken onun kendisinden utanç duyduğunu düşündü. İnsanlar kendisine baktıkları zaman Joss'un onunla neden evlendiğini hemen anlayacaklardı. Bir anda bu düşünce genç kıza büyük bir acı verdi.

Nell kendisini kontrol altına almayı başardıktan sonra, "Şu anki görünüşüm hoşuna gitmiyorsa üzgünüm, Joss," dedi. "Bunca patırtıya gerek kalmadan, sadece bir el işaretiyle beni değiştirememen ne kadar acı."

Genç kız onun bir şey söylemek üzere olduğunu fark edince telaşla, "Elbette, başka bir çözüm yolu daha

var,'' diye atıldı. ''Benim geri planda kalmama izin verebilirsin. Durumun senin için ne kadar kötü olacağını düşünebiliyorum... Joss Wycliffe'in basit, kılıksız bir karısının olması...''

Genç adam, ''Yo, hayır, Nell,'' diyerek onun sözünü kesti. ''Arkamdan Williams ile sinsice dolaplar çevirmeni istemiyorum. Ben hayatımdaki rolünü tam olarak oynayacak bir eş istiyorum.''

Nell bakışlarını ona dikti. Genç adamın, kendisinin David'e karşı ilgi duyduğunu sanmasına şaşırmıştı ama bu konuda hiçbir şey söylemedi. Joss istediği gibi düşünebilirdi. Genç kız hâlâ onun elbiseleri hakkında söylediği alaycı sözlere içerliyordu. Aslında Joss'un haklı olduğunu biliyor ama bunu itiraf etmek istemiyordu.

''O kadar acıklı bakmana gerek yok. Senin çok daha akıllı biri olduğunu sanmıştım, Nell. Büyükbaban anlaşmalı evlilikler sonucu aileye katılan zengin damatlardan bahsederken neredeyse gurur duyuyordu. Bana Waterloo'dan sonra babasının milyonlarıyla aileye giren değirmencinin kızını bile anlattı. Kendi oğlunun bir kumarbaz oluşu ve her şeyi kaybedişi çok acı. Eğer o...''

Nell acı dolu gözlerini genç adamın yüzüne çevirdi. Orada bir yumuşaklık, merhamet ifadesi görmeyi umuyordu ama aradığını bulamadı. Joss için hiçbir şey ifade etmiyordu ve asla onun için bir anlam kazanamayacaktı. Joss, onun kendisini ne kadar çok sevdiğini öğrenemeden ölecekti.

Nell genç adamın saatine baktığını fark etti. ''Williams ile görüştükten sonra hemen gitmeliyim. Bu arada konuşmamız gereken birkaç şey var. Evdeki uşaklar... Bu konuda istediğin ayarlamayı yapabilirsin. Yalnız şoförüm Audlem benimle birlikte gelecek. Ayrıca Fiona için her zaman bir odanın hazır tutulmasını istiyorum. Bildiğin gibi, imkân olduğu kadar evde çalışmaktan hoşlanıyorum. Sanırım bilgisayarımı ancak çatı

katındaki odalardan birine yerleştirebileceğiz. Birisini gönderip bunu ayarlamasını sağlayacağım... Evlenmeden önce bilgisayarımın yerleştirilmesini istiyorum. Ne kadar zamana ihtiyacın var? Ben bir ayın yeterli olacağını düşündüm. Bu süre Williams'ın gerekli işlemleri yapması için de uygun..."

Joss genç kızın yüzündeki ifadeyi görünce neşesiz bir şekilde gülümsedi. "Bu işi çok güzel yürütebiliriz, Nell. Sana şahsi harcamaların için bir aylık bağlayacağım. Ayrıca da evin masrafları için başka bir hesap açacağım. Önümüzdeki birkaç ay iç dekoratörlerle ve diğer işlerle çok meşgul olacaksın. Bu evin baştan aşağıya yenilenmesini istiyorum."

"Her yerin mi?"

"Her yerin. Bu durumda, bir ay içinde hazır olabilir misin, Nell? Düğün yemeğini burada vereceğiz. Davet etmek istediğim kişilerin listesini hazırlayacağım. Davetiyeler ve diğer şeyler için Fiona sana yardım edecek."

"Joss... Bence sessiz bir düğün..."

"Gizleyecek bir şeyimiz varmış gibi mi? Buna gerek yok."

David Williams'ın arabasının yaklaşmakta olduğunu gören genç adam sustu.

Johnson bu kez ziyaretçiyi haber verdi ve David şaşkın bir halde içeri girdi.

David, "Nell!" diyerek genç kıza doğru yürüdü. Nell, eğer Joss aralarına girmese, genç adamın kendisini öpeceğini düşündü.

"Beni kutlayabilirsin, Williams. Nell karım olmayı kabul etti."

David bir an için konuşamayacak kadar şaşırdıktan sonra Nell'e döndü.

"Bu doğru mu, Nell?"

"Evet."

Nell göz ucuyla Joss'un onları seyretmekte olduğu-

nu fark etti. Genç adam daha sonra bakışlarını kolundaki ince, altın saate çevirdi. Modern teknolojiye böylesine düşkün birinin bu kadar eski tipte bir saat seçmesi garipti.

Joss onların arasına girerek, "Konuşacak çok şeyimiz var, Williams," derken elini Nell'in kolunun üstüne koydu. Bu dokunuş genç kızın şaşkınlıkla irkilmesine neden oldu. Ama Joss'un parmakları, 'davranışlarına dikkat et' dercesine etine batınca duyduğu acının etkisiyle yüzünü buruşturdu. Genç adama karşı ne kadar zayıf olduğunu anlamanın verdiği korkuyla ha fifçe titremeye başladı.

Joss neler olduğunu anlatmayı bitirdiğinde David duydukları karşısında sersemlemiş gibi görünüyordu.

Joss kayıtsız bir tavırla evlenmelerine karşılık vereceği paranın miktarını açıkladığında Nell de en az David kadar sersemledi.

David, "Anladığım kadarıyla evlilik bitse bile Nell' in bu parayı alma hakkı olacak," dedi.

O anda Nell, Joss'un altın rengi gözlerindeki tehlikeli pırıltıyı fark etti ve onun, "Evliliğimizi sadece ölüm sona erdirebilir," dediğini duydu.

Nell bunun nedenini elbette biliyordu ve David'in de aynı şeyi düşündüğünden emindi çünkü Joss yapılacak anlaşmanın koşullarını yazdırmayı bitirdiğinde genç adam öfkeyle patlayarak, "Sen ne yaptığının farkında mısın, Nell?" diye sordu. "Gerçekten de onunla evlenmeye kararlı mısın?"

Genç kız hafifçe, "Evet," dedi. Artık geriye dönmesi mümkün değildi. David mutsuzluk dolu bir ifadeyle ona baktıktan sonra öfkeyle Joss'a döndü. Joss alaycı bir tavırla kaşlarını havaya kaldırarak onu süzdü.

"Bu habere çok şaşırmış görünüyorsun, David?"

David, "Senin Nell ile evlenmek istemene değil," diye homurdandı. "Ama Nell'in seninle evlenmek iste-

mesi için bir neden göremiyorum. Senin bu evlilikten ne elde edeceğini çok iyi biliyorum. Ama ya Nell? Onun bu evlilikten kazancı ne?''

Kısa süren bir sessizlik oldu. Ardından Joss, Nell'e baktı. Gözlerinde garip bir parıltı vardı.

Genç adam yumuşak bir sesle, ''Nell beni elde edecek,'' dedi.

Nell'in kalbi neredeyse duracaktı. Joss her şeyi biliyordu... Bunca zaman onun ne kadar zayıf olduğunu, kendisine karşı koyamayacağını anlayarak genç kızla acımasızca oynamış, ona işkence etmekten zevk duymuştu.

Genç adam, ''Ve elbette paramı,'' diyerek sözlerini sürdürdü. Şimdi sesi daha az yumuşak ve çok daha alaycıydı. Nell duygularının keşfedilmemiş olduğunu anlayınca büyük bir rahatlama hissetti.

David saat tam ikide ayrıldı. Nell onun arabasına doğru ilerleyişini seyrederken genç adam duraklayarak pencereye baktı.

O sırada Nell, Joss'un kendisine çok yakın durduğunun farkında değildi. Bu yüzden genç adam ellerini omzuna koyup onu kendisine doğru çekince şaşkınlıkla kaskatı kesildi. Joss bir eliyle genç kızı tutarken diğeriyle de gerçek bir âşık gibi onun boynunu okşamaya başladı.

Nell genç adamın dudaklarını boynunda hissedince hafif bir çığlık atarak titremeye başladı.

Şimdiye kadar hiç kimse onu bu şekilde öpmemiş, bütün vücudunun arzuyla titremesine neden olmamıştı.

Nell o sırada David'in onlara baktığını ve bembeyaz bir yüzle arabasına bindiğini gördü. Arkasında Joss'un vücudunun sert kaslarını hissediyordu. Kendisini ondan kurtarmaya çalıştığında genç adamın parmakları etine iyice battı.

David'in arabası uzaklaştığında Joss genç kızı ser-

best bıraktı.

Nell öfkeyle, "Bunu neden yaptın?" diye sordu. Yüzü alev alev yanıyordu.

"Neden olduğunu sanıyorsun? Sen benim karım olacaksın, Nell."

"Az önceki davranışının nedeni bu değildi. Bunu yaptın çünkü David bizi seyrediyordu."

Joss, "Tamamen doğru," diyerek onayladı. "Az önce de söylediğim gibi sen benim karım olacaksın." Genç kızı süzerek hafifçe gülümsedi. "Ne narin bir cilt." Genç adam elini havaya kaldırınca Nell onun tekrar kendisine dokunacağını düşünerek geri çekildi ama genç adamın sadece saatine baktığını görünce kıpkırmızı kesildi. "Gazetelere gönderilmesi gereken ilanlar var... Ama Fiona bunlarla ilgilenecek."

Genç adamın gözlerindeki ifadeyi fark eden Nell'in yüzü alev alev yanmaya başladı. Joss hiçbir şey söylememesine rağmen bakışlarıyla genç kızın kıyafeti hakkında ne düşündüğünü açıkça belli etmişti. Acaba yeni elbiselerin onun dış görünüşünde bir değişiklik yapacağını gerçekten düşünüyor muydu? Nell olduğu gibiydi... Ve hepsinden öte, genç adam onunla güzelliği ya da elbiseleri için evlenmeyecekti.

Joss saat üçte evden ayrılırken genç kıza ön kapıya kadar gelmemesini söyledi.

Genç adam çıkmak üzereyken kapıda aniden durunca Nell'in yüreği ağzına geldi.

"Ha, neredeyse unutuyordum. Bir yüzüğe ihtiyacın olacak. Ben bir şeyler ayarlarım. Haftanın bundan sonraki kısmında iş toplantıları için Londra'da bulunacağım ama cuma günü boşum. O gün düğün hazırlıklarını sonuçlandırabiliriz. Ben Fiona'nın seninle temas kurmasını sağlarım."

Genç adam bunları söyledikten sonra gitti. Arabası arkasında büyük bir toz bulutu bırakmıştı.

Bölüm Üç

"Lady Eleanor? Ben Fiona Howard'ım. Joss'un asistanı."

Telefondaki ses boğuk ve kendinden emindi. Nell derhal gözünün önünde zarif ve güzel bir kadın canlandırdı. Sesinden sekreterin yaşını anlaması mümkün değildi, tecrübeli ve olgun birine benziyordu. Sesindeki bir şey Nell'in Joss ile evlenmesinden hiç de hoşnut olmadığını belli ediyordu.

Nişanlandıklarının açıklandığı günden beri Nell gazeteciler, telefon görüşmeleri ve ziyaretçilerle uğraşmak zorunda kalmıştı. O sabah sosyete dergilerinden birinden aramışlar ve dergideki haberin yanına basmak için bir fotoğrafını istemişlerdi. Bu durum Nell için her geçen gün daha katlanılmaz oluyor, soğukkanlılığını kaybetmesine yol açıyordu.

Genç kız telefonu sımsıkı kavradı. Sesinden bütün gerilimi belli oluyordu.

"Joss benden size telefon edip, yeni elbiselerinizi almak üzere Londra'ya ne zaman gidebileceğinizi öğrenmemi istedi. İşlerimi toparlayabilmem ve bir otelde yer ayırtabilmek için birkaç gün önceden haberim olmasını tercih ederim. Sanırım ihtiyacınız olan şeylerin büyük çoğunluğnu Knightsbridge'de bulabilirsiniz. Ancak düğünde ne giymeyi düşündüğünüz hakkında hiçbir fikrim yok. Sanırım basit bir şey tercih edersiniz..." Fiona'nın sesindeki alaycı ton aniden Nell'in büyük bir öfkeyle dolmasına neden oldu.

Joss'un bu kibirli sekreterinin kendisiyle alay etmesine izin vermeyecekti. Nesillerden beri soyundan var olan mücadeleci ruh kendini gösterdi, sonradan kendisini de şaşırtan bir ses tonuyla cevap verdi: "Buna gerek olmayacak, Fiona. Eski bir arkadaşımla birkaç gün geçirmek için gerekli ayarlamaları yaptım. O ba-

na ihtiyacım olan her türlü yardımı yapacak."

Hattın öbür ucunda kısa bir sessizlik olduktan sonra Fiona, "Anlıyorum," dedi. "Pekâlâ, durumu Joss'a anlatırım."

Bunu yapacağından Nell'in şüphesi yoktu.

Joss akşam onu görmeye gelecek, nişan yüzüğünü de yanında getirerek hazırlıkların nasıl gittiğine bakacaktı. Genç kız rahiple görüşmüş, törenin dört hafta sonraki cumartesi günü yapılması için anlaşmıştı. Rahibin bu haber karşısında çok şaşırdığını biliyordu ama yaşlı adam bu şaşkınlığını göstermeyecek kadar kibardı. Aynı zamanda, nişanlanmasının köyde yaşayanlar için büyük bir dedikodu malzemesi olduğunun da farkındaydı.

Joss geldiğinde genç kızın Cambridge'e ne zaman gideceğini de öğrenmek isteyecekti. Nell bir müddet düşünceli bir tavırla dudağını ısırdıktan sonra telefonu kaldırarak Liz'in numarasını çevirmeye başladı.

"Nell... Ne hoş... Yıllardır senden haber alamamıştım. Nasılsın?"

"Nişanlandım."

Kısa bir sessizlikten sonra Liz duyduklarından memnun olduğunu anlatan bir sesle, "Oh, hayatım, o hoş avukat," dedi. "Buna çok sevindim."

"Hayır, David değil."

"Değil mi? O halde kim?"

"Joss. Joss Wycliffe."

Liz bir an sustuktan sonra yavaşça, "Nell," dedi. "Emin misin? Yani..."

"Ne demek istediğini biliyorum Liz, ve evet, eminim. Ancak yardımına ihtiyacım var. Elbiseler..."

Liz evlenmeden önce giyimine çok düşkündü ve renklerle modeller konusunda ince bir zevki vardı. Ayrıca Nell, Fiona'nın aksine onun kendisine çok yakın davranacağını biliyordu. Eğer yeni bir gardrop oluşturacaksa bu konuda herkesten çok Liz'in yardım etmesi-

ni isterdi.
Liz, "Kaç elbise?" diye sordu.
"Tamamiyle yeni bir gardrop. Ha, bir de gelinlik. Gerçekten çarpıcı bir gelinlik istiyorum, Liz."
"Tam aradığın gibi bir şey bulabileceğimiz mağazayı biliyorum. Orada olağanüstü şeyler satıyorlar. Bak, buraya en geç ne zaman gelebilirsin? Lucy'yi birkaç günlüğüne kayınvalidemin yanına bırakırım. Böylece bütün zamanımızı senin istediklerini almaya ayırabiliriz... Bu arada, düğün ne zaman olacak?"
"Dört haftaya kadar."
Liz bir an için hiçbir şey söylemedi sonra yavaşça konuşmaya başladı. "Nell, yoksa sen..."
Genç kız, "Hayır," diyerek onun sözünü kesti. Kahkahalarla gülmemek için kendisini zor tutuyordu. Joss' un duyduğu arzuyla kendisini kaybederek onu kazayla hamile bırakması düşüncesi öylesine imkânsız bir şeydi ki bütün vücudu yanmaya, gözlerine yaşlar dolmaya başladı.
Genç kız, "Hayır, sandığın gibi değil," dedi. "Ben pazartesi günü gelebilirim ve gerektiği kadar kalırım..."
"Sanırım bir hafta kadar zamana ihtiyacımız olacak. Böylece kıyafetlerdeki gerekli düzeltmeleri de yaptırabiliriz. Senin ne kadar ufak tefek olduğunu biliyorum. Onun için aldığımız her şeyde bazı değişiklikler gerekecek. Çok şanslıyız... Burada çok güzel şeyler satan mağazalar var. Yanındakiler ne giyecek?"
"Sanırım bir tek Grania olacak ve onun da ne giyeceğine dair kendince fikirleri vardır."
Liz, "Bundan eminim," dedi. "Ama onun değil, senin seçimin önemli... Ben en uygununu biliyorum. Pembe... Bebek pembesi onun cildini sapsarı gösterir, siyah saçlarıyla da korkunç görünür. Evet... Onu gözümün önüne getirebiliyorum..."
Nell, "Liz," diyerek itiraz etti ama kendi kendine gülüyordu. Liz her zaman onun üstünde böyle etki

uyandırır, en kötü anlarında bile şakalarıyla onun gülmesine neden olurdu. Nell onu gözünün önünde canlandırabiliyordu; kızıl saçları dağınık bir şekilde omuzlarına dökülmüş, geniş ağzı alaycı bir gülümsemeyle kıvrılmış, üstüne bir blucinle kocasının kazaklarından birini giymişti. Ne giyerse giysin kadınsı çekiciliği asla kaybolmazdı. Robert'ın ona böylesine büyük bir aşkla bağlanması nedensiz değildi.

Genç kız, "Ailen nasıl?" diye sordu.

"Vaftiz kızın iyi... Çok gürültücü, zaman zaman dayanılmaz, ama iyi... Jane de iyi ama Paul için çok endişeleniyoruz. Evliliğimizi kabullenmiş görünüyordu ama okulda bazı problemleri var. Bir başkasının annelerinin yerini aldığını görmek ikisi için de kolay değil."

"Ama onlar seni seviyorlar, Liz."

"Evet biliyorum ve bu durumlarını daha da güçleştiriyor. Belki de beni severek annelerine ihanet ettiklerini düşünüyorlar. Jane ile ilişkimiz o kadar kötü değil... Onunla konuşabiliyorum ama Paul tam duygularını kolaylıkla ifade edemeyecek bir yaşta. Buraya neyle geleceksin?"

"Arabayla geleceğim. Öyle yemeğinden sonra orada olurum."

"Mükemmel. Bu durumda öğleden sonra ufak tefek bir şeyler alırız. Salı günü de tam alışveriş için yeterince zamanımız olur."

Cumartesi günü Easterhay'deki son düğün yapılacaktı. Bu yüzden perşembe ve cuma hazırlıklarla geçti. Nell halinden çok memnundu çünkü böylelikle düşüncelere dalacak fazla zamanı olmuyordu.

Joss cuma akşamı geç saatlerde geldi. Johnson onu içeri aldığında Nell holde mavi beyaz eski bir vazoya papatyalar yerleştiriyordu. Genç adamın arabasının sesini duyduğunda geri çekilmiş, yaptığı işi seyrediyordu.

Joss her zamanki gibi çevik adımlarla içeri girdi. Gömleğinin açık yakasından kasları ve esmer teni görünüyordu.

Genç adam evrak çantasını yere bırakırken, "Geciktiğim için özür dilerim," dedi. "Bir iş toplantısına katılmak zorunda kaldım. Yoksa öğle yemeğinden hemen sonra burada olurdum."

Nell, "Her şey yolunda mı?' diye sordu. Joss'u daha önce bir kez yeni bir işe atılmanın eşiğindeyken böylesine enerji dolu görmüştü.

Genç adam, "Her şey yolunda," diye cevap verdikten sonra alaycı bir ifadeyle, "Ne oldu, Nell?" dedi. "Benden kurtulabilmek için parasal bir felaketin beni mahvetmesi için dualar mı ediyordun?"

Nell sesini kontrol altında tutmaya çalışarak, "Neden böyle bir şey yapayım?" diye sordu. Bir gece önce sabaha kadar uyanık yatarak genç adamla birlikte geçireceği geleceğini düşünmüştü.

Bu evlilikten vazgeçmesine Joss'un asla izin vermeyeceğini biliyordu. Genç adam onun kendisine karşı neler hissettiğinin farkında değildi. Bu yüzden Nell kendisi için en güvenli şeyin kontrollü davranmak olduğuna karar verdi. Böylelikle gerçek duygularını saklayabilirdi.

Gecenin karanlığında yapmayı düşündüğü şeyi planlamak çok kolaydı ama şimdi Joss ile karşı karşıya gelince bu kararını sürdürebileceğinden şüphe duymaya başladı. O sırada genç adamın kaşları soru sorarmışçasına havaya kalktı.

Nell yavaşça, "Neden senin para kaybetmeni isteyeyim, Joss?" diye sordu. "En azından benimle evlenmek isteyecek ikinci bir milyoner bulmam pek kolay olmaz, öyle değil mi?"

Genç adam gözlerini kısarak ona baktı. Dudakları gerilmişti. "Bilemiyorum. Sanırım benim senden satın aldığım şeyleri almak isteyecek birçok erkek vardır,

Nell."

Johnson, Joss'u içeri aldıktan hemen sonra gözden kaybolmuştu ama onun her an geri dönebileceğini düşünen Nell aceleyle, "Planların hakkında kesin bir şey bilmiyordum," dedi. "Bu akşam Mrs. Booth izinli. Ama eğer açsan yiyecek bir şeyler hazırlayabilirim."

Joss'un gözlerinden bir an için şaşkınlığa benzer bir parıltı geçti. "Ne kadar da düşüncelisin, Nell. Hayır, teşekkürler. Yemek için bir randevum var." Bu sözler üzerine Nell öylesine hızla arkasını döndü ki genç adam onun yüzünü göremedi.

Elbette yaklaşan evliliklerinin hangi şartlar altında gerçekleşeceğini göz önünde bulundurarak Joss'un başka kadınlarla görüşmeyi sürdüreceğini bilmesi gerekirdi. Ancak her nasılsa bu kadınların bundan böyle Joss'un hayatında yer almaya devam edeceklerini unutmuş, ya da hatırlamak istememişti.

Genç kız duygusuz bir sesle, "Elbette," dedi. "Bir randevun olduğunu önceden tahmin etmem gerekirdi."

"Öyle mi?" Genç adamın kaşları tekrar çatıldı. "Telepatik bir gücün olduğunu bilmiyordum, Nell, yoksa bana başka bir şey söylemeye mi çalışıyorsun?"

Nell henüz vazoya yerleştirmediği birkaç papatyayı eline alarak sinirli bir şekilde çiçeklerle oynamaya başladı. Bu haldeyken Joss ona kafesine kapatılmış tehlikeli bir aslanı hatırlatıyordu.

"Bu akşam kiminle yemek yiyeceğimi sanıyorsun, Nell?"

Nell genç adama bakmak için dönerken kendisini duygularını ele vermemeye zorladı. Dudaklarını alaycı bir gülümsemeyle bükerek, "Senin özel hayatın beni gerçekten de hiç ilgilendirmiyor, Joss," dedi.

O anda Joss ani bir hareketle uzanarak genç kızın bileğini yakaladı. "Öyle mi? Tanrı aşkına, Nell..."

Nell'in yüzünün bembeyaz kesildiğini görünce dikkatle bileğini bırakarak geri çekildi.

"Özür dilerim. Bir an için bir centilmen olmaya çalıştığımı unuttum. Bana gerçeği hatırlatmakta çok haklısın, Nell. Soylu biri olarak hayatımın iğrenç ayrıntılarıyla ilgilenmek istemezsin." Genç adam bir an sustuktan sonra, "Fiona senin Cambridge'e gitmeye hazırlandığını söyledi," diye ekledi.

Joss'un sesinde fark ettiği acının etkisiyle şaşkına dönmüş olan Nell, "Evet, eski bir okul arkadaşımla birkaç gün geçirmeyi düşündüm," dedi.

Genç adamın az önce sıktığı bileğine bakmak için dayanılmaz bir arzu duyuyordu. Hâlâ canı yanıyor, Joss'un parmakları artık orada olmadığı için bileği üşüyordu.

"Gardrobumu düzenlemem için Liz'in yardımcı olabileceğini düşündüm."

"Liz mi?" Joss bir an kaşlarını çattıktan sonra yüzü aydınlandı. "Ha, şu kızıl saçlı arkadaşın. Birkaç gün buradan uzak kalmak sana iyi gelebilir. Basının verdiği rahatsızlık için üzgünüm ama korkarım bu beklenmedik bir şey değildi. Johnson'a durumun kontrol altından çıkması halinde bana haber vermesini tembihledim."

Nell şaşkınlıkla genç adama baktı. Johnson bu konuda ona hiçbir şey söylememişti.

"Beni göz altında mı bulunduruyorsun? Böyle bir şeye hiç gerek yok, Joss, bunu biliyorsun."

Genç adamın gözleri bir kez daha öfkeyle parladı. "Cambridge'e ne zaman gitmeyi düşünüyorsun?"

"Pazartesi sabahı. Yarın burada bir düğün var. Ondan sonra da ortalığı toparlamak zorundayım."

"Seni Rolls Royce ile götürmesi için Audlem'i gönderirim."

Nell soğuk bir ifadeyle, "Buna gerek yok," dedi. "Kendi başıma gitmeyi başarabilirim, Joss."

Sanki genç kız hiç konuşmamış gibi Joss, "Senin için

yeni bir araba alma konusunu da halletmeliyim," diye sözlerini sürdürdü. "Özellikle istediğin bir araba var mı?"

Nell öfkeyle, "Hiçbir şey istemiyorum," dedi. "Benim zaten oldukça iyi bir arabam var, Joss. Yeni bir araba satın almana hiç gerek yok." Satın alma kelimesini üstüne bastırarak söylemişti. Bunun üzerine genç adam buz gibi bir ifadeyle ona baktı. Dudakları neşeden uzak bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

Genç adam, "Belki öyle," dedi. "Ama o arabayı üç sene önce almıştım ve..."

Nell kendisini tutamadı. Yüzü bütün düşündüklerini ele veriyordu. Öfke dolu bir sesle, "Ne demek istiyorsun?" diye bağırdı. "O arabayı bana büyükbabam aldı."

"Hayır, ben aldım."

Nell birdenbire kendisini hasta gibi hissetmeye başladı. Bunca zaman Joss'un satın almış olduğu bir arabayla dolaşmıştı ve bundan haberi yoktu.

"İstemeden bir başkasının iyilikseverliğinin muhatabı olmak insanı incitiyor, öyle değil mi, Nell? Evet, bu duyguyu çok iyi bilirim." Joss genç kızın yüzündeki ifadeyi seyrediyordu. "Ben hep böyle büyüdüm ve bir gün sadakayı verecek kişinin ben olacağıma inandım. Neyse şimdi bu konuyu bırakalım. Düğün için davetli listeni hazırladın mı?"

"Evet. Liste büyükbabamın çalışma odasında." Genç kız odaya doğru yürüdü. Joss'un arkasından geldiğini biliyordu. Masanın üstündeki listeyi alarak sessizce genç adama uzattı.

Joss listeyi okuyup bitirdikten sonra, "Çok etkileyici," dedi.

"Belki de mahalli bir kilise yerine Westminster Abbey'de evlenmemiz daha iyi olurdu. Böylece senin nasıl bir iş yaptığını çok daha fazla insan öğrenebilirdi, Joss. Dikkatli ol, onların seni kıskanmaktan çok kah-

kahalarla güldüklerini görebilirsin." Genç kızın bunları söylemesinin nedeni kendisinin Joss'un her zaman eşlik ettiği kadınlardan çok farklı olduğuna inanmasıydı. Oysa Joss onun bu sözleri üzerine aniden büyük bir öfkeye kapılmış, yüzü bembeyaz kesilirken gözlerinde tehlikeli pırıltılar belirmişti.

"Bana gülmek mi? Neden, Nell? Doğduğumda içinde bulunduğum sosyal durumdan daha yükseğe çıkmak istediğim için mi? Doğru okullara gitmediğim, doğru aksanla konuşmadığım için mi? Belki bütün bunlar bende yok ama oğlumda olacak ve bir zamanlar kahkahalarla gülen insanların oğullarıyla aynı okula gittiğinde... O zaman onların neler hissettiğini göreceğiz."

Nell genç adamın sesindeki acı ve nefret karşısında neye uğradığını şaşırdı. Joss'un geçmişi hakkında bu kadar hassas olduğunu bilmiyordu. Ona yanıldığını, sosyal durumlarının farklılığını hiç dert etmediğini nasıl söyleyeceğini de bilmiyordu.

O sırada genç adam cebinden küçük bir kutu çıkartarak, "İşte," dedi. "Bunu alsan iyi olur. Zaten buraya gelişimin nedeni de bu."

Joss kutuyu açmadan genç kıza uzattı. Nell titreyen parmaklarla kutuyu alırken birden yere düşürdü. Genç adam söylenerek eğildi ve kutuyu alarak kapağını açtı. İçindeki yüzük bir anda ışığın etkisiyle parlamaya başladı. Nell yüzüğü alırken nefesini tuttu. O ana kadar genç adamın nişan yüzüğü olarak pahalı ama altın saati gibi sade bir şey vereceğini düşünmüştü. Ancak bu umduğundan çok daha farklıydı.

Yüzük ağır bir antikaydı. Ortasında pırıl pırıl parlayan safir bir taş, çevresinde de elmaslar vardı. Genç kız gözlerine inanamayarak hayranlıkla yüzüğe bakarken Joss'un, "Bunu tanımadın mı?" diye sorduğunu duydu.

"Tanımak mı?"-Nell bakışlarını yüzükten genç adama çevirdi. Joss'un dudaklarında genc acımasız gülüm-

seme belirmişti.

"Tanımadın, değil mi, Nell? Bir erkeğin gururunu kırma konusunda ne kadar iyi olduğunu şimdiye kadar kimse söylemedi mi sana? Öğrenmek istiyorsan benimle gel."

Joss genç kızı çalışma odasından çıkartarak artık kullanılamayan büyük yemek salonuna götürdü. Şöminenin üstünde Strathmarr Kontesi'nin bir tablosu asılıydı. Kontes evlenmeden önce bir MacDonald'dı ve 1745 isyanında yanlış taraftaydı. İskoç Prensi Charlie'yi parasal açıdan desteklemekle kalmamış, Londra salonlarında onunla birlikte görünmüştü.

On altı yaşındayken kendi babasından daha yaşlı bir adamla evlenmişti ve Glaswegian tütün krallarından biri olan kocası düğünden altı ay sonra ölmüş, genç karısına muhteşem bir servet bırakmıştı.

İsyan bastırılıp, Prens Charlie kaçtıktan sonra Kral George kontesi tutaklatmış, genç kadını hapisten Nell' in atalarından biri kurtarmıştı. Cumberland'in adamlarından olan Sir Henry ilk görüşte genç kadına âşık olmuştu ama o zamanlar kontes hem zenginlik hem de sosyal konum açısından ondan çok üstündü. Oysa şimdi toprakları elinden alınmış, tüm serveti kralın hazinesine katılmış, kendisi de hapiste büyük bir ihtimalle ölüm cezasıyla sonuçlanacak mahkemesini bekliyordu. Sir Henry o sırada ortaya çıktı. Kral George'u desteklemesine rağmen İskoçyalılara uygulanan zulümden nefret ediyordu. Cumberland onu Glencoe savaşında gösterdiği cesaretten dolayı ödüllendirmeye kalkıştığında Sir Henry, Strathmarr Kontesi'yle evlenmesine izin verilmesini istedi.

Nell bu hikâyeyi kendi hayatı kadar iyi biliyordu. Kontesin tablosuna yüzlerce defa bakmış, genç kadının dudaklarındaki yumuşak bükülmeyi, gözlerindeki kederli ifadeyi fark etmiş ama Joss tablonun önünde durup gösterinceye kadar kontesin sol elindeki safir yü-

züğün farkına varmamıştı.

Joss, "Bu yüzüğü evlendiklerinde tütün kralı kocası vermiş," dedi. "Ve senin atan yüzüğü Kral George'dan geri almış çünkü yüzük kontesin gözleriyle aynı renkteymiş. Büyükbaban da yüzüğü büyükannene vermiş olmalı. Ancak daha sonra veraset vergilerini ödeyebilmek için onu satmak zorunda kaldı. Ailen bu yükün altında ne kadar ezildi, Nell."

Genç kızın yavaşça, "Tıpkı diğer aileler gibi," derken kalbi deli gibi çarpıyordu.

"Yüzüğün izini bulmayı başardım ve gelecekteki beraberliğimizin bir sembolü olarak onu takman gerektiğini düşündüm."

Nell gülümseyerek teşekkür etti ama aklı kontestе ve onun hikâyesindeydi. Bir zamanlar atası tarafından sevdiği kadına verilen bu yüzüğün şimdi kendisine karşı hiçbir duygu beslemeyen bir erkek tarafından ona verilmesi ne garipti.

Joss, "Çok kibar ve kontrollüsün," diyerek onunla alay etti. "Karım olduktan sonra senden kibar sözlerin ve gülümsemelerin çok ötesinde şeyler bekleyeceğim, Nell."

"Ben çocuk değilim, Joss. Evliliğimizin neler getireceğini çok iyi biliyorum ve sürekli bundan bahsetmene gerek olduğunu da sanmıyorum. Benden bir erkek çocuk beklediğini daha önce söylemiştin."

"Ve?"

"Ve benim sınıfımdan kadınların evlendikleri ana kadar masum ve bakire oldukları günler çok uzaklarda kaldı."

Joss'un gözlerinde beliren ifade genç kızın birkaç adım geri çekilmesine neden oldu.

Kısa bir sessizlikten sonra genç adam, "Bana ne söylemeye çalışıyorsun, Nell?" diye sordu.

Odanın dışında çalan telefonun zili sessizliği bozdu. Genç adamdan uzaklaşmak için bir neden çıkmasına

sevinen Nell koşarak telefonu açtı.

Arayanın Grania olduğunu anlayınca çok şaşırdı. Çünkü üvey kardeşi isteyecek bir şeyi olmadıkça telefon etmezdi.

Genç kız sert bir sesle, "Orada neler oluyor, Nell?" diye sordu. "Joss ile nişanlanamazsın."

Nell, "Ama nişanlandım," diye cevap verirken aklı başka düşüncelerle meşguldü. "Aradığına sevindim, Grania. Düğün bu ayın sonunda olacak. Elbette burada, köyde. Düğüne katılmak isteyip istemeyeceğini bilemedim."

Grania hattın öbür ucundan, "Ne kadar cesursun, hayatım," dedi. "Sanırım katılmak zorundayım, öyle değil mi? Seni gölgede bırakmamaya çalışacağıma söz veririm. Bu arada, Joss orada mı? Geçen gece uğradığında evimde bazı kâğıtlar bırakmış." Nell aniden kaskatı kesildi. Aklına bir zamanlar Joss'un büyükbabasını sık sık ziyaret etmesinin ardında genç adamın Grania ile evlenebilme umudunun yattığını düşündüğü gelmişti.

Genç kız soğuk bir sesle, "Burada," dedi. "Telefonu ona veriyorum."

Nell ahizeyi Joss'a verdikten sonra arkasını döndü. Ancak daha birkaç adım atmadan genç adamın telefonu kapattığını fark etti.

"Gitme, Nell. Tartışmamızı henüz bitirmedik."

Nell buz gibi bir sesle, "Korkarım gitmek zorundayım," dedi. "Yarınki düğün için yapmam gereken çok şey var. Ayrıca akşam yemeği için bir randevun olduğunu söylemiştin."

"Ne kadar soğuksun, Nell. Soğuk ve uzaksın. Seni yatağıma aldığım zaman ne yapacaksın? Bunu gerçekten çok merak ediyorum. Gözlerini kapatıp kendi kendine bunu ailenin iyiliği için yaptığını mı söyleyeceksin?"

Genç adamın onu böylesine duygusuz biri olarak gör-

mesi Nell'e büyük bir acı verdi. Ancak bu söyledikle-rini inkâr etmeye kalkışması daha büyük tehlikeler yaratabilirdi. Bu yüzden genç adama hafifçe gülümsedi.

"Bu evliliği teklif eden kişi sensin, Joss. Eğer fikrini değiştirdiysen..."

Genç adam kapıya doğru yürürken, "Hayır... Ve sen de fikrini değiştirmeyeceksin," dedi. "Bunu unutma, Nell. Artık bana bağlısın. Eğer benden kaçmaya kalkışırsan seni buluncaya kadar asla vazgeçmeyeceğim."

Joss gittiğinde Nell neredeyse ona acımaya başlamıştı. Zavallı Joss. Büyükbabasının unvanını taşıyacak bir oğula sahip olmayı ne kadar çok istiyordu.

Genç kız böyle büyük bir arzunun bir erkeğe, özellikle de Joss gibi birine neler yaptırabileceğini düşündükten sonra üzgün bir şekilde ertesi günkü düğünün ayrıntılarını gözden geçirmek üzere çalışma odasına gitti.

Bölüm Dört

"Sonunda geldin. İçeri gir de sana şöyle bir bakayım."

Kendisini arkadaşının kollarının arasından kurtaran Nell onunla birlikte eve doğru yürümeye başladı. Cambridge yakınlarındaki evin otlarla kaplı büyük bir bahçesi vardı, Liz'in küçük kızı arka bahçedeki bir elma ağacının altında arabasının içinde uyuyordu.

Liz, "Daha yeni uyudu," dedi. "Böylece konuşabilmek için en azından bir saatimiz var ve ben her şeyi duymak istiyorum, ama her şeyi. Sen ve Joss... Açıkçası şimdi bile buna inanamıyorum, Nell. Bu ne zamandan beri vardı? Birbirinize karşı sevgi duyduğunuzu bilmiyordum. Sen ne sır küpüsün."

Nell, "Biz öyle... yani birbirimize sevgi duymuyoruz," dedi. "Bu sadece bir menfaat evliliği olacak."

"Ne?" Liz suyla doldurmakta olduğu fincanı masaya bırakarak şaşkınlıkla arkadaşına baktı.

"Bu bir iş anlaşması, Liz. Joss benimle evleniyor çünkü aile unvanını ve evi istiyor. Bir gün oğlumuzun büyükbabamın unvanını alacağını umuyor. Benim onunla evlenişimin nedeni de böylelikle evi ve çalışanları kaybetmekten kurtulacak olmam."

"Bir menfaat evliliği. Tanrı aşkına! Nell, emin misin? Nişanlandığını söylediğin zaman senin deli gibi âşık olduğunu düşünmüştüm."

Nell acı dolu bir sesle, "Ben âşığım," dedi. "Joss'u seviyorum ama onun beni sevmediğini de biliyorum."

Liz kahve fincanını elinden bırakarak Nell'in yanına geldi ve kollarını ona doladı. "Hayatını ne yaptığını bildiğinden gerçekten emin misin? Biliyorsun, hayat, kahramanın evlendikten sonra karısına çılgınca âşık olduğu bir roman değil. Kendini nasıl bir işe bulaştırdığının farkında mısın?"

Nell hafifçe, "Evet," dedi. "Endişelenme. Ben aptal değilim, Liz. Joss'un bana asla âşık olmayacağını biliyorum."

Liz arkadaşının yanına oturarak, "Nell, bu kararını tekrar düşünmeni isterdim," dedi. "Seni çok iyi tanırım. Şu anda bu duruma katlanabilirsin ama gelecek yıllarda da katlanabilecek misin?"

"Bir yolunu bulacağım."

Liz yalvarırcasına, "Bunu yapmak zorunda mısın?" diye sordu.

Nell bir müddet hiçbir şey söylemeden genç kadına baktıktan sonra, "Evet, yapmak zorundayım," dedi.

Arkadaşının yüzündeki ifadeyi fark edince gülümsedi. "Hayır, Liz, düşündüğün gibi değil. Ancak büyükbabam öldüğü zaman evi ve araziyi aile içinde tutabilmek için elimden geleni yapacağıma söz vermiştim."

"Ölüm döşeğinde verilen bir söz. Nell, bunu sana nasıl yapabildi?"

Nell titreyen bir sesle, "Liz, lütfen," diye itiraz etti. "Benim aklım başımda. Kesin kararımı verdim."

Genç kızın gözlerindeki kederi fark eden Liz içini çekti. "Pekâlâ. Bu konuda başka bir şey söylemeyeceğim. Nell, hayatım, iki insan birbirine âşık olsa bile evlilik kolay bir şey değil. Senin evliliğinin nasıl olacağını düşünmek bile istemiyorum."

"Üstesinden geleceğim." Nell elini kımıldatınca Liz parmağındaki nişan yüzüğünü gördü ve gözleri şaşkınlıkla açıldı.

Konuyu değiştirebilme imkânının doğduğuna sevinen Nell yüzüğün hikâyesini anlatmaya başladı.

Liz, "Aman yarabbi, ne kadar romantik!" diye bağırdı. "Joss'un seni sevmediğinden emin misin, Nell?"

"Kesinlikle. Belki de Joss bu yüzüğü bir gün oğlunun evleneceği kadına vermesi için çok uygun olduğunu düşünerek almıştır."

"Parasız, yoksul bir kraldan unvan satın alınamaması utanç verici bir şey. Çoğu zaman senin unvanını unutuyorum, Lady Eleanor."

Evin önünde bir araba durunca Liz pencereye koştu. "Robert'ın annesi geldi. Bu öğleden sonra bebeğe bakacağına söz vermişti. Böylece biz de rahat rahat alışveriş yapmaya gidebiliriz."

"Jane ile Paul ne olacak?"

"Jane okuldan sonra bir arkadaşının evine gidecek. Paul da..." Genç kadın hafifçe içini çekti. "Paul birkaç gündür Gloucester'da teyzesinin yanında kalıyor. Şu sıralar oldukça güç günler geçiriyor, Nell. Okulda da bazı problemleri var. Öğretmenleri onun, kendisinden küçük çocukların canını yaktığından şikâyet ediyorlar ve bu davranışı kişiliğine hiç uymuyor. Geceleri de kâbuslar görüyor. Zavallı çocuk, ona yardımcı olabilmek için bir şeyler yapabilmeyi isterdim ama Robert şu an onun için en iyi şeyin hava değişikliği olduğunu düşünüyor. Ellen teyzesi Paul'e karşı her zaman çok yumuşak davranır. Çocukları yok. Paul, Ellen'ın kendisini şımartmasına izin veriyor çünkü benimle olduğu gibi suçluluk duygusuna kapılmıyor."

Nell, Liz'in elli yaşlarındaki kayınvalidesi ile tanışırken arkadaşının ne kadar akıllı ve sevecen olduğunu düşündü.

Liz kayınvalidesine dönerek, "İki saatten fazla kalmayız," dedi.

Yaşlı kadın ikisine de gülümsedi. "Endişelenmeyin. İstediğiniz kadar alışveriş yapabilirsiniz."

Liz arabayı Cambridge'in ortasına park ettikten sonra nefes nefese arabadan indi. Nell arkadaşının eşyalarını toparlayabilmesi için birkaç dakika beklemek zorunda kaldı. Daha sonra genç kadın arabanın anahtarlarını çantasına koyduğunu fark etti. Anahtarları çantasında arayıp bulması ve kapıları kilitlemesi de birkaç dakika aldı.

Liz her zaman böyleydi; hafif unutkan ve dağınık.

Genç kadın, "Gelinliğin için nereye gideceğimizi biliyorum," dedi. "Bu yüzden gelinlik işini bugünlük bırakalım. Şimdi öğrenmem gereken şey gardrobunun ne kadarını yenilemeyi düşündüğün."

Nell ifadesiz bir sesle, "Joss her şeyi yenilememi istiyor," dedi. "Sanırım bu anki elbiselerim hayalinde yarattığı eş görüntüsüne uygun değil."

Eğer bu sözlerinin ardından Liz'in kendisine acımasını beklediyse hayal kırıklığına uğrayacaktı.

Liz acımasızca, "Bunun doğru olduğunu kabul edelim," dedi. "Elbiselerin evde kalmış bir okul öğretmeninden başka hiçbir görüntüye uymuyor. İnan bana Nell, bu vücutla istediğin şeyi giyebilirsin. O korkunç kazaklarla eteklerin içine neden saklandığını asla anlayamıyorum."

Nell yavaşça, "Onların hepsi kaliteli şeyler," diyerek itiraz etti. "Paramı modaya uygun kıyafetler almak için harcayamam, Liz, bunu biliyorsun."

"Modadan bahseden kim? Haftanın herhangi bir gününde Marks and Spencer'a gidip, şu an giydiklerinden çok daha şık en az yarım düzine kıyafet alabilirsin. Üstelik de hepsi çok kaliteli şeyler olur. Ya balayı için ne diyorsun? Balayında nelere ihtiyacın olacak?"

Nell şaşkınlıkla arkadaşına bakarak, "Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Joss balayından hiç bahsetmedi."

Liz'in kaşları çatıldı. "Müstakbel kocan gardrobunun tamamiyle yenilenmesini istediğine göre onun arzusuna uysak iyi olur, öyle değil mi? Evlendikten sonra nasıl bir hayat süreceksiniz, Nell?"

"Pek emin değilim. Sanırım Joss bazı partiler vermeyi isteyecek. Ondan sonra da iş yemekleri ve ona benzer şeyler olacak."

"Ve bazı sosyal faaliyetler... Av partileri, yardım baloları?"

"Şey, evet."

Liz gülümseyerek, "Mmm... Sanırım gözümün önünde canlandırabiliyorum," dedi. "Arabanla şoförünü alıkoymamakla hata ettik." Nell'in itirazlarına karşılık Joss kendi istediği gibi hareket etmiş, genç kız Liz'in evine onun Rolls Royce'uyla gelmişti. "Üniformalı bir şoförün Rolls Royce ile arkamızdan gelip paketlerimizi taşıması hoşuma giderdi. Sence de öyle değil mi?"

Genç kadın Nell'in yüzündeki ifadeyi görünce kahkahalarla gülmeye başladı.

"Zavallı Nell, seninle dalga geçmekten çok hoşlanıyorum. Ah... İşte şurada bakmaya değecek bir mağaza var." Liz genç kızı büyük bir vitrini bulunan mağazaya doğru götürdü. "Burada çok kaliteli Alman malları vardır. Mondi, Escarder kreasyonları gibi."

Nell'in gözlerindeki anlamsız bakışı fark edince tekrar güldü. "Onları beğeneceksin. Escarder çok zarif ve moderndir. Mondi de daha canlı. İkisi de çok kaliteli şeyler. İstersen içeri girip bakabiliriz."

Mağaza dışarıdan göründüğünden çok daha büyük ve iki katlıydı. Mondi kreasyonlarının çeşitliliği Nell'i şaşkına çevirmişti. İçeri girerken gözünün önünde bir iki etek, onların yanında da birkaç kazak canlandırmıştı, oysa, şimdi karşısında çeşitli renk ve modellerde sayısız kıyafet vardı.

Pileli güzel bir eteğe uzanan Liz, "Bu kırmızı sana çok yakışacak," diye bağırdı.

Nell, "Ben hiçbir zaman kırmızı giymem," diyerek itiraz etti. "Zaten çok soluk renkliyim."

"Saçma. Bu etek, bu bluz ve işte... Bu kazak sana çok yakışır."

Nell'in itirazlarına aldırış etmeyerek tezgâhtara döndü ve çabucak neler istediğini açıkladı. Nell bir şey söylemeye fırsat kalmadan kendisini küçük bir kabin içinde buldu.

Etek üzerinde şaşırtıcı derecede iyi durmuştu. Yumu-

şak yünlü bluz vücudunu sarıyordu. Tezgâhtar kız Liz' in seçtiği kazağı uzatınca Nell itiraz etmeye çalıştı. Kazak etekle aynı kırmızıdandı ve üstüne bir motif işlenmişti. Ondan çok daha genç birine göreydi ama tezgâhtar kız denemesi için onu ikna etti.

Kabinden çıkıp Liz'in eleştirilerine hazırlandığında kaybetmeye mahkûm olduğu bir savaşın içinde bulunduğunu anladı. Tezgâhtar kızla Liz yapılacak düzeltmeleri konuşurlarken Nell bakışlarını mağazada dolaştırdı. Karşı duvarda duran aynada kendisininkilerle aynı kıyafeti giyen bir kadın gördü. Pileli etek yumuşak bir şekilde dizlerinin altına iniyor, zarif bileklerini ortaya çıkarıyor, kırmızı soluk cildini canlandırıyordu.

Liz ona bir şeyler söylediğinde başını çevirince aynadaki görüntünün kendisi olduğunu anladı.

Liz, "Neden bu kadar şaşkın görünüyorsun?" diye sordu ama genç kız bu soruyu cevaplandıramazdı. Ancak aynadaki görüntüsünü tanıyamaması kendisine olan güvenini artırmıştı. Artık ilk kıyafet seçildiğine göre diğerleri için karar vermek hiç de zor değildi. Bu yüzden Liz'in seçtiği gri elbiseyi, kadife yakalı lacivert takımı alma konusunda tereddüt etmedi.

Az sonra tezgâhın üstünde kazaklar, eşarplar, kemerler, takılardan oluşan büyük bir yığın meydana gelmişti. Genç kız kırmızı renkli Mondi kreasyonuna ilaveten bir tane daha seçti. Bu sefer tamamiyle kendi zevkine göre hareket etmiş, Liz ile tezgâhtar kız da seçimini beğenmişlerdi. Bu gri-mavi renkte düz bir etek ve güvercin grisi bir ceketti. Eteğin arkasında bulunan düğmeler kalçalarının inceliğini ortaya çıkarıyordu.

Mağazadan ayrıldıklarında Liz, "Bu hayret verici bir başlangıç," dedi. "Ama sadece bir başlangıç. İyi bir mantoya, yağmurluğa, botlara, gece elbiselerine ihtiyacın olacak. Joss'un seni balayına götürmesi ihtimaline karşılık deniz kenarında giyebileceğin şeyler de almalısın." Genç kadın Nell'e baktı. "Gelinlerin balay-

ları için aldıkları diğer şeyleri saymaya da gerek yok, Nell."

Nell şaşkınlıkla arkadaşına baktı. Olumsuz bir ifadeyle başını iki yana sallamaya başladığında Liz onun itirazlarına aldırış etmeyerek, "Bak, ben egzotik ya da aşırı süslü şeylerden bahsetmiyorum," dedi. "Yeni elbiselerimin altına giymek için yeni iç çamaşırları alınca kendimi çok iyi hissederim. Biraz ötede küçük bir mağaza var. Orada hoşuna gidecek türde şeyler bulabilirsin." Genç kadın saatine baktı. "Bugün oraya gidecek zamanımız yok. Yarın sabah seni gelinliği alabileceğimizi sandığım mağazaya götürmek istiyorum. Ondan sonra da iç çamaşırlarını alabiliriz."

Eve döndüklerinde Liz'in söz verdiği saatten sadece on dakika geç kalmışlardı. Liz'in küçük kızı Lucy yeni uyanmış, büyükannesinin dizlerinde oturuyordu. Annesini görünce gülümseyerek küçük kollarını ona doğru uzattı.

Liz, küçük kızı Nell'in kucağına verirken, "Lucy'yi biraz tut da Joan'ı arabasına kadar götüreyim," dedi.

Vaftizden beri kucağına almadığı Lucy, Nell'e şaşırtıcı derecede ağır geldi. Vaftiz töreni bundan sekiz ay önceydi ve o zamandan bu yana bebek çok büyümüştü.

Bir ay kadar önce Liz ona telefon ederek gurur dolu bir sesle bebeğin yürümeye başladığını haber vermişti. Bunu ispatlamak istercesine Lucy yere bırakılması için genç kızın kucağında kıpırdanıyordu. Liz içeri girdiğinde küçük kız neredeyse ağlamak üzereydi.

Nell, "Çok tatlı bir kız," dedi.

Liz gülümseyerek, "Bazen," diye onu onayladıktan sonra, "Bazen de..." diyerek yüzünü buruşturunca Nell bir kahkaha attı. "Çocuğun oluncaya kadar bekle Nell. O zaman ne demek istediğimi çok iyi anlayacaksın. Joss ile sen hemen çocuk yapmayı düşünüyor musunuz?" Genç kadın bir koluyla Lucy'yi tutarken diğer eliyle de

kek hazırlıyordu. Küçük kız çığlıklar atmaya başlayınca, "Pekâlâ, aşağıya inebilirsin ama doğru oyun bahçene," dedi.

Lucy yere iner inmez oyun bahçesinin kenarlarına tutunarak ayağa kalkmaya çalıştı ve bunu başarınca sevinçle çığlıklar attı.

Nell, "Sanırım," dedi. "En azından Joss'un benimle evlenmek isteyişinin nedenlerinden en önemlisi bir erkek çocuk arzulaması..."

Liz arkadaşına doğru dönerek, "Bu duruma nasıl katlanacaksın, Nell?" diye sordu. Uzun zamandan beri arkadaştılar ve birbirlerinden hiçbir şeylerini saklamazlardı. Liz, Robert'a âşık olduğu ilk günlerde içini hep Nell'e dökmüştü. Bu yüzden genç kız onun sorusuna alınmadı. Bu evlilik boyunca Joss'un kayıtsız davranışları sonucu soğukkanlılığını koruyabilmeyi umuyordu. Aralarındaki fiziksel yakınlaşma sadece bir çocuk doğurma amacının sonucu olacaktı, arzusunun değil.

Joss'un onu inciteceğinden ya da zorlayacağından korkmuyordu. Genç adamın seks konusunda son derece tecrübeli ve yetenekli olduğundan şüphesi yoktu. Kendisini bir sevgili olarak kabul ettirmeyi kolaylaştırmak Joss'un yararınaydı.

Genç kız kendisini huzursuz eden bu düşünceleri kafasından uzaklaştırmaya karar vererek Liz'in Lucy'yi yıkamasına ve yatırmasına yardım etti.

Saat yedide eve gelen Robert karısını kucaklayarak öptü ve Nelli'de gülümseyerek selamladı.

Genç kız Robert ile sadece düğünde, Lucy'nin vaftizinde ve Nell'in birkaç ziyaretinde karşılaşmış ama genç adama ilk görüşte ısınmıştı. Robert ilk evliliğini tıp fakültesinde okurken yapmış, sonra da Liz ile evlenmişti. Otuz üç yaşındaki genç adam karısından yedi yaş büyüktü.

Nell onları yalnız bırakmak amacıyla odasında yapacağı işler olduğunu söyleyerek izin istedi ama Liz

genç kızın ne yapmaya çalıştığını anlayarak kahkahalarla güldü. "Nell, Robert sadece oturma odasına kurulup sessizce bir içki içmekten ve rahatlamaktan memnun olacaktır. İnan bana, kapıdan içeri girer girmez konuşmalarımla onu bombardımana tutmamdan nefret eder."

Genç kadın suratını buruşturarak güldü ama Nell, Robert'ın yüzündeki sıkıntı dolu ifadeden arkadaşının durumu pek de abartmadığını anladı.

Akşam yemeğini samimi bir havada küçük mutfakta yediler.

Liz, "Bir gün evi tamamiyle düzenlediğimde yemeğimizi yemek salonunda yiyebileceğiz," dedikten sonra karısıyla şakalaşma sırası Robert'a geldi. Genç adam Nell'e üst kattaki yıkıntıyı görüp görmediğini sordu.

Liz, "Yatak odalarını dekore etmeye başladım," diyerek açıkladı. "Ama sonra Lucy'ye hamile kalınca boya kokusu beni öyle kötü yaptı ki işe ara vermek zorunda kaldım."

Robert alay dolu bir sesle, "Ah, evet, ama yatak odalarının hepsini birden dekore etmeye başladığını söylemiyor," dedi.

Liz, "Bir tanesini bitirdim," diyerek itiraz etti. "Senin kalacağın odayı, Nell."

Nell limon sarısıyla mavinin uyumuna hayran kalmıştı. Liz her zaman çok becerikliydi ve odadaki örtüler de yeteneğini geliştirdiğini gösteriyordu. Duvarlar açık sarı renge boyanmış, tavanın kenarlarına süslemeler yapılmıştı.

Liz, "Duvarlar öylesine yamru yumru ki duvar kâğıdı kaplamak mümkün değil," dedi. "Ben de dekoratif boyama kurslarından birine gittim, Nell. Bundan çok hoşlandım. Sen de denemelisin. Evinin dekorasyonunu kendin yaparsan Joss'a ne kadar para kazandıracağını düşün."

Nell bir kahkaha attı ama kalbi acıyla sızlıyordu. O

ve Joss hiçbir zaman arkadaşıyla kocasının arasındaki gibi bir samimiyeti ve sevgiyi paylaşamayacaklardı... Hiçbir zaman evlerini dekore etme zevkini tadamayacaktı.

Büyük bir ihtimalle Joss en pahalı dekoratörleri çağırmakta ısrar edecek, renklerin seçimi için de Fiona'yı gönderdiğini söyleyecekti.

Genç kız Liz'in kocasına, "Onun şimdi orada sessiz, sakin oturuşuna bakma," dediğini duydu. "Okul sıralarındayken Nell istediğinde bir katır kadar inatçı olabilirdi."

İnatçı... Evet, belki bazen inatçı olabilirdi ve Joss ile evliliğinde kişiliğinin tamamen silinmesini istemiyorsa bu inatçılığını tekrar canlandırmak, ikisini ilgilendiren konularda kendi fikrini söylemek zorundaydı.

Evin dekorasyonu konusu buna bir örnekti. Joss bu konuda açık açık bir şey söylememişti ama Nell, dekorasyondan sonra genç adamın evi iş arkadaşlarına göstermek isteyeceğini sezmişti. Ancak Nell onun evi şu anda yaşamakta olduğu yer gibi ruhsuz, şatafatlı bir hale getirmesine izin vermeyecekti.

Eğer Joss bir evin bu şekilde olması gerektiğini düşündüğünü söylerse bu fikrine katılmadığını açıkça belirtecekti.

Liz alay dolu bir sesle, "Geri dön," dedi. "Nerelere daldın?"

Nell, gülümseyerek, "Dekorasyona," diye itiraf etti. "Sanırım senin bazı fikirlerini almaya ihtiyacım olacak. Joss evin dekore edilmesini istiyor ama düşüncelerimizin birbirine uyacağından emin değilim. Onunla bu konuda tartışmaya girmeden önce baştan aşağıya silahlanmak istiyorum. Herhangi bir önerin var mı?"

Liz önerilerinin yanı sıra bu tür işlerde uzmanlaşmış birkaç firmanın adını verdi.

İkisi bütün akşamı evde nelerin restorasyon gerektirdiğini ve evin karamsar havasını nasıl ortadan kal-

dırabileceklerini tartışmakla geçirdiler.

Nell Joss'un evlenme teklifinden sonra ilk defa o gece yatağa mutlu girdi. Liz ile konuşmak kendine güvenini artırmış, büyükbabasıyla birlikte geçirdiği son ayların kendisini nasıl yıprattığını ve bütün coşkusunu silip götürdüğünü anlamasına yol açmıştı.

Geleceği kendi ellerinin arasındaydı. Joss'a karşı duyduğu sevgiyi bir kenara bırakıp ilişkilerini iş çerçevesinde yürütebilir, kendisini ailesine adayabilirdi. Bir yandan da kendine ait bir dünya oluştururdu. Ya da kendisini duygularının akışına bırakabilir, böylece de acınacak bir hale gelirdi.

Yattığında saat gece yarısını geçmiş, ama karamsarlığı sona ermemişti. Liz'in eliyle işlediği yumuşak örtülerin altına girdiğinde beyni de işkenceye başladı. Joss'un kendisini sevmediğini bilerek onunla aynı yatağı paylaşmaya nasıl katlanacaktı? Tepkilerini bastırabilecek, arzusuz, duygusuz bir kadın gibi davranmayı başarabilecek kadar güçlü olabilecek miydi? Yapması gereken şey buydu ama acaba bunun üstesinden gelebilecek miydi?

Gerçek duygularını dizginlemeyi başaramazsa Joss her şeyi anlayacaktı. Eğer aralarında fiziksel bir ilişki bulunmasa bu evliliğe katlanması daha kolay olurdu ama Joss bir oğul istiyordu. Aynı şekilde Nell de çocuklarının olmasını arzuluyordu.

"Haydi kalk, uykucu, bugün yapacak çok işimiz var."

Nell sabaha doğru ancak uyumuştu. Arkadaşının sesini duyunca gözlerini güçlükle açtı ve Liz'in elinde bir fincan kahveyle baş ucunda durduğunu gördü.

Genç kız pişmanlık dolu bir sesle, "Liz," diye mırıldandı. "Çok üzgünüm. Bana kahve getirmemen gerekirdi... Senin zaten yapacak sayısız işin var."

Liz neşeyle, "Bu sabah işim yok," dedi. "Kayınva-

lidem bu sabah erkenden geldi ve Lucy'yi götürdü. Onun için bütün gün bizim. Gene de işe erkenden koyulsak iyi olur."

Bir saat sonra yola çıkmışlardı. Nell, Liz'in ısrarı üzerine yeni aldığı kırmızı, pileli eteği giymişti.

Liz arabasını Cambridge'de park ederken, "Saçlarına da bir şeyler yaptırmalıyız," dedi.

Cambridge'de hava oldukça berrak ve sıcaktı ama yol boyunca yanından geçtikleri tarlaların üstlerine sis çökmüştü. Meteoroloji uzmanları hafta sonuna doğru don bekliyorlardı.

Liz, Nell'in saç şeklini değiştirmesi gerektiğini ilk kez söylemiyordu. Genç kız ellerini örgülerine götürdü.

"Bakımı kolay bir saç modeline ihtiyacım var, Liz. Saçlarım çok ince ve düz."

"Anlıyorum... Ama fikrini sormak için kuaförümden bir randevu aldım. En azından gelinlik giydiğinde saçlarını daha değişik yaptırman gerekecek."

Bütün bunlar Nell'e çok yeni geliyordu ama gene de genç kız uysal bir şekilde Liz'in peşinden giderek kuaföre girdi.

Kuaför Paul sakallı ve Nell'in umduğundan daha yaşlıydı. Gülümseyişi genç kızın endişelerini hafifletti ama Paul örgülerini açıp saçlarını incelemeye başlayınca Nell titrek bir sesle, "Saçlarımın kesilmesini istemiyorum," dedi.

Kuaför, "Bence de kesilmesine gerek yok," diye onayladı. "Ama öncelikle uçlarının biraz düzelmesi gerekli. Sonra uygulayacağımız modeli buluruz. Şu sıralar uzun saç oldukça moda ve size yakışacak birkaç değişik model var."

Paul genç kızın saçlarını yıkarken bakması için ona bazı dergiler verdi.

Dergilerdeki kadınlar son derece alımlı ve güzeldiler. Nell saçlarının onlarınkilere benzeyebileceğini hayal bile edemiyordu. Ancak bir saat sonra Liz ile bir-

likte kuaförden çıktıklarında Paul'ün bir mucize yarattığını itiraf etmek zorunda kaldı.

Saçları geriye doğru toplanmış, yüzünün zarif hatları ortaya çıkmıştı. Ensesindeki zarif topuzu elbisesiyle aynı renkte kırmızı bir kurdele tutuyordu. Nell bu saç modelinin çok kolay olduğunu, kendi başına rahatlıkla yapabileceğini düşündü. Üstelik kendi örgü topuzundan çok daha güzel görünüyordu.

Paul, "Düğün için yapacağımız modeli gelinliği aldıktan sonra düşüneceğiz," demişti. "Ama şimdiden aklımda birkaç model var." Liz ve Nell gelinliği seçtikten sonra kuaföre uğrayacaklarına söz verdiler.

Paul uzun saçlara uygulanabilecek bazı kolay modelleri içeren küçük bir kitapçık vermişti. Bu modellerin hepsi şaşırtıcı derecede şık ve aynı oranda da kolaydı.

Paul, "Eğer saçınızı örmek isterseniz şu modeli yapmanızı öneririm," diyerek büyük bir kurdeleyle süslenen tek örgüden oluşan bir topuz gösterdi.

"Bu saç modelini blucin giydiğiniz zaman yapabilirsiniz."

Liz kuaförün bu sözleri üzerine kahkahalarla gülmeye başladı.

"Nell'in şimdiye kadar hiç blucin giymediğinden eminim, öyle değil mi, Nell?" Gerçekten de genç kızın hiç blucini olmamıştı. Büyükbabası ve halası pantolon giyen kadınlardan hiç hoşlanmazlardı. Nell kışın üstüne kalın tüvit bir etek, ayaklarına da kenarları kürklü düz botlar giyerdi. Ancak şimdi Liz değişik blucin modellerinin rahatlığından bahsediyor, Cambridge'den ayrılmadan önce birkaç blucin alması gerektiğini söylüyordu.

Liz gelinlik mağazasından bir randevu almıştı. Mağaza sahibi kadın onları karşılayarak içeri aldı. Yirmi beş yaşlarında, güzel bir kadındı. Koyu kahverengi dalgalı saçları, profesyonel bir tavrı vardı.

Genç kadın oturmaları için onlara yer gösterirken Nell sinirli bir şekilde, "Fazla dikkat çekici bir şeye gerek yok," dedi.

Liz, "Ona aldırış etmeyin," diyerek söze girdi. "Bu bir düğünün yıldızı olacak.. Geçen gün vitrinde saten bir gelinlik vardı..."

Satıcı kadın olumsuz bir ifadeyle başını iki yana sallayınca Nell birden rahatladığını hissetti. Saten bir gelinlik gibi göze çarpan bir şey istemiyordu.

Mağaza sahibi Nell'e dönerek, "O gelinlik güzeldir ama sizi kısa boylu gösterir," dedi. "Benim aklımda bir gelinlik var... Ama şu an için moda olan modellerden oldukça farklı bir şey."

Cam dolaplardan birine giderek beyaz keten bir elbise çantası aldı ve fermuarını açarak gelinliği çıkardı. İyice görebilmelerini sağlayabilmek için gelinliği asarken, "Bu gelinlik İtalyandır," dedi.

Liz hayranlıkla, "Oh, Nell," diye bağırdı. "Şahane bir şey."

Gerçekten de öyleydi. Beyaz ipek jarseden yapılmış, kristal ve incilerle işlenmişti. Ayak bileğine kadar uzanan eteklerinin bir kenarı diğerine oranla daha kısaydı.

Mağaza sahibi kadın, "Bu en küçük beden ama size uyacağından eminim," dedi. "Üstünüzde denemek ister miydiniz?"

Nell başını sallayarak onayladı. Ağzı heyecandan kupkuru olmuştu.

Gelinliği ince askılar tutuyor, çıplak omuzlarını ve kollarını hemen hemen şeffaf ipek bir ceket kapatıyordu.

Gelinlik inanılmayacak derecede ağırdı. Liz'e göstermek için kabinden çıkarken mağazanın ışıkları gelinliğin üstündeki taşların parlamasına yol açtı. Hareket ederken ipek jarse yumuşak bir şekilde dalgalanıyordu.

Susan, "Elbette bu gelinlikle saçınızı daha değişik bir modelde yaptırmalısınız," dedi. "Belki de taze çiçeklerden oluşan bir taç..."

Nell, "Oh, hayır... Bunun için çok yaşlıyım," diyerek itiraz etti ama kadın ve Liz onun itirazlarına aldırış etmediler. Az sonra Nell onların önerilerini kabullenmeye başladığının farkına vardı.

Mağazadan çıktıktan sonra öğle yemeği yemek için gençlerle dolu bir kafeteryaya girdiler. Yemekten sonra Liz onu birkaç küçük mağazaya daha götürdü. Saat dörtte paketleri bırakmak üzere arabaya geri döndüler. Nell'in yeni gardrobu oluşmaya başlamıştı bile. Üç tane blucin, onların üstüne giyilebilecek bluzlar, bir döpiyes, iki elbise, bütün vücudunu bir eldiven gibi saran, sırtı kalçaya kadar açık siyah kadife bir gece elbisesi almışlardı. Elbisenin arkasında büyük saten bir fiyonk vardı.

Aldıklarını arabaya yerleştirirlerken Liz, "Ayakkabılarla aksesuarları ve iç çamaşırlarını da yarın alacağız," dedi. "Şimdi sanırım düğünde yaptıracağın saç modelini danışmak üzere Paul'e gitmemizin zamanı geldi."

Nell, "Saçlarımı yaptırmak için bunca yolu gelemem," diyerek itiraz etmeye çalıştı ama Liz onu dinlemedi.

"Evet gelemezsin ama en azından Paul saçlarına nasıl bir şekil vermen gerektiğini gösterebilir." Az sonra Nell kendisini isteksiz adımlarla kuaföre doğru yürürken buldu.

Paul nasıl bir saç modeli seçmesi gerektiğini biliyordu. Genç kıza uzun saçları dalgalar halinde omuzlarına dökülen bir kadın resmi gösterdi. Bu model gelinlik için çok uygundu ama Nell için fazla egzotik sayılmaz mıydı?

"Hiç de değil... Bakın, yarın sabah ilk iş olarak buraya gelin de size göstereyim. Yarın makyaj uzmanı-

mız Maria da burada. Onun fikrini de almaya ne dersiniz?''

Nell karşı gelmeye çalıştı ama Liz'in buna izin vermeyeceğini biliyordu. Bu yüzden kabul etmek zorunda kaldı. Artık Alice'in Harikalar Diyarına adım attığına göre neden her şeyi oluruna bırakmayacaktı ki?

Yıllardan beri kendisi için hiç bu kadar fazla zaman harcamamıştı ve bu çok hoşuna gitmeye başlamıştı. Hızlı adımlarla Liz'in arabasına dönerlerken yanlarından geçen insanların kendilerine baktığını fark edince garip bir neşeyle doldu. Sürekli kendisinden vermek onun en büyük özelliğiydi ve Liz'e göre büyükbabasının kendisine baskı yapmasına izin vermişti.

Başlangıçta Nell ona ne yapacağını söylediğinde Liz büyük bir endişeye kapılmış, arkadaşının bahsettiği evliliğin onun karakterinde birini çok etkileyeceğini sanmıştı. Ancak şimdi bu evliliğin genç kız için çok iyi bir şey olduğunu düşünmeye başlamıştı. Nell şimdiden olgunlaşmış, kişiliğinin yıllardır büyükbabasının yanında yaşamanın sonucu bastırdığı yönlerini keşfetmeye, güçlenmeye başlamıştı.

Genç kadın birden Nell'in geride kaldığını fark ederek arkasına bakınca onun antika porselenler satan bir dükkânın önünde durduğunu gördü.

Liz içini çekerek, "Çok şahane şeyler, öyle değil mi?" dedi. "Ama benim bunlardan satın almam söz konusu bile olamaz. İki yetişkin çocukla bir bebeğin bunları ne hale getirebileceklerini düşünebiliyor musun?''

"Şu yemek takımı tıpkı evdekilere benziyor. Yalnız bizimkinin daha çok parçası var...''

Liz genç kızın bahsettiği porselenlere bakarken kaşlarını çattı. Ona göre altın yaldız ve koyu menekşe rengi şeritlerle süslü bu beyaz porselen takım oldukça çirkindi.

Genç kadın Nell'e, "Bunu almayı düşünüyor mu-

sun?" diye sordu.

Nell bir kahkaha attı. "Hayır, bence bunlar korkunç. Düşünüyordum da..." Genç kız dudağını ısırarak arkadaşına baktı. "Liz, bütün elbiselerimin ve düğünün parasını Joss'un ödeyeceğini biliyorsun. Ben bundan nefret ediyorum..." Bakışlarını uzaklara çevirdi. Bütün neşesi kaybolmuştu. "Bu yemek takımını kaça sattıklarını merak ediyordum. Eğer benim takımı satmaya değerse..."

"Bunu yapabilir misin?"

"Oh, evet. Büyükbabam evi ve içindekileri bana bıraktı... Evdeki değerli mobilyaların kaça satılabileceğini düşünmeye başladığımı itiraf etmeliyim. Ama bu mobilyaların çoğu ev için özel olarak yapılmıştı. Halbuki bu yemek takımı Victoria çağından ve Sévres takımı gibi güzel değil..."

Liz'in yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce gülümsedi. "Evet, Sévres'in daha değerli olduğunu biliyorum ancak onlar çok güzel ve bu yüzden de satmaya kıyamam. Ama bu... Joss'a kendi elbiselerimin parasını ödeyebileceğimi söylemek çok harika olurdu..."

"O halde bunu anlamanın bir tek yolu var. İçeri girelim."

Yarım saat sonra mağazadan çıktıklarında ikisi de sersemlemiş bir haldeydiler. Vitrindeki yemek takımı onu çok beğenen bir Amerikalı'ya satılmıştı. Amerikalı'nın kaldığı otele telefon ettiklerinde kadının ilave parçalar almaktan çok memnun olacağını öğrendiler. Kararlaştırılan fiyat Nell'in aklını başından aldı. Aslında bu miktar veraset vergileriyle karşılaştırıldığında okyanusta bir damla sayılabilirdi... Ancak bir anda eline birkaç bin sterlin geçmesi... Joss'a kendi elbiselerinin parasını ödeyeceğini söylemek...

Alıcının gelip yemek takımını incelemesi için anlaştılar. Amerikalı takımı beğenirse alacaktı.

Bir saat sonra Nell ile birlikte mutfakta bebekle oy-

narlarken Liz mutlu bir halde, "Her şeyiyle çok tatmin edici bir gün," dedi. "Yarın saat kaçta gitmek zorundasın?"

"Joss öğleden sonra dönmemi söyledi. Audlem ile birlikte Rolls Royce'u gönderecek."

"Bu durumda düzeltme yapılacak kıyafetleri almaya ve diğer işleri halletmeye yetecek kadar zamanımız var. Ancak sabah erkenden yola çıkmalıyız."

Nell homurdanınca arkadaşı bir kahkaha attı.

Bölüm Beş

Nell kendi kendine defalarca aptalca davrandığını söylemesine rağmen Joss'un şoförünün gelişinden önce yatak odasındaki aynada görüntüsünü seyrederken duyduğu memnuniyeti bastırmayı başaramadı.

Liz yola çıkarken yeni aldığı kıyafetlerden birini giymesi konusunda onu ikna etmeyi başarmıştı. Bunun üzerine genç kız gri-mavi eteğiyle güvercin grisi ceketini giydi. Bu kıyafet cildinin solukluğu ve sarı saçlarıyla şaşırtıcı derecede uyumlu görünüyordu.

Odaya gelerek ondaki değişikliği görmek isteyen Liz, "Harika görünüyorsun," dedi. "Şimdi tek yapmamız gereken şey yeni aldığın göz farından biraz sürmek ve..."

Nell bu kadar çok makyaj malzemesi almak için Liz'in kendisini ikna etmesine izin vermekle delice davrandığını düşünerek hafifçe içini çekti. Kuaför salonundaki kız ona çok güzel bir makyaj yapmıştı ama kendi başına aynı etkiyi uyandırabilmesi...

Liz onun aklından geçenleri okuyarak, "Çok kolay," dedi. "Tek ihtiyacın olan şey biraz kendine güven."

Nell, "Ve büyük bir kabiliyet," diyerek onun sözlerini tamamladı.

Liz bir kahkaha attı.

"O kadar da değil... İnan bana sandığın kadar zor değil, Nell. Seyret..."

Gerçekten de zor görünmüyordu ama Liz'in yüzünde yarattığı mucizevi değişikliği kendi başına başarabileceğinden hâlâ şüpheliydi.

Bu düşüncesini açıklayınca Liz, "Biliyor musun, Nell, her zaman bunu yapmayı isterdim... Gerçek renklerinle parlamanı sağlamak... Grania ile boy ölçüşemeyeceğini düşündüğünü biliyorum ama bu çok saçma."

Nell onun sözünü keserek, "Grania ile yarışamam,

Liz,'' diye itiraz etti.

Liz yumuşak bir sesle, ''Sen Grania ile yarışmıyorsun,'' dedi. ''Sen sensin, Nell, kendince en az Grania kadar çekicisin ve bence ondan çok daha sevimlisin.'' Genç kadın arkadaşının utanmaya başladığını fark edince, ''Her şeyi aldın, öyle değil mi?'' diye sorarak konuyu değiştirdi. ''Düğünden birkaç gün önce gelirim ve gelinliğini getiririm... Grania'nın giymesi için bir şey ayarlayacaksın, öyle değil mi?''

Bir arabanın yaklaşmakta olduğunu duyunca susarak pencereye gitti ve dışarıya baktı.

''Ah, Rolls Royce'lara bayılırım. Gerçek gösterişli şeyler ama gene de bu arabalarda beni çeken bir şey var...'' Genç kadın aniden duraklayarak gördüklerine inanamıyormuş gibi, ''Nell, Joss'un seni almak için şoförünü göndereceğini söylediğini sanmıştım...'' dedi.

Nell, ''Evet, öyle,'' derken midesinin garip bir şekilde kasıldığını hissetti.

''Ama şoförünü göndermemiş. Onun yerine seni almak için kendisi gelmiş.''

Nell cama koşup arkadaşının doğru söylediğini gözleriyle görüp ağlama isteğini bastırmaya çalışarak aceleyle, ''Herhalde anlaşmadan vaz geçmediğimi anlamak için gelmiştir,'' dedi. Midesindeki kasılma hâlâ devam ediyordu. Kendi kendine Joss'un onunla neden evlendiğini söylemesine rağmen heyecanını bastıramıyordu. Eğer genç adamı göreceğini düşünmek bile onda böyle tepkiler uyandırırsa evlendikleri zaman ona karşı kayıtsız davranabilmek için epey zorlanacak demekti.

Liz, ''Haydi,'' diye seslendi. ''Aşağıya insek iyi olur.''

Joss ile daha önce sadece birkaç kez karşılaşmış olmasına rağmen Liz genç adamı çok sıcak karşılayarak yanağından öptü ve tebrik etti.

Genç kadın mutfağa giden yolu gösterirken, "Nell onu alması için şoförünü göndereceğini söylemişti," dedi.

Joss, "Öyle düşünüyordum," diye onayladı. "Ama bu öğleden sonra işim yoktu. Onun için kendim gelmeye karar verdim."

Genç adamla aynı odada bulunmak Nell'in başının dönmesine neden oluyordu. Joss bir blucin giymişti. Süveterinin altındaki kareli gömleğinin yakası açıktı. Bu haliyle çok yakışıklı ve sağlıklı görünüyordu. Her hareketi ölçülüydü. Nell'in her zaman yaptığı gibi oturduğu yerde huzursuzca kımıldanmıyor, sinirli davranışlarda bulunmuyordu. Aslında Liz'in mutfağında kendisini Nell'den çok daha rahat hissediyora benziyordu.

"Sen de burada olduğuna göre neden ikiniz de kalıp akşam yemeğini bizimle birlikte yemiyorsunuz?"

Nell genç adamın bu teklifi reddedeceğini biliyordu. Herhalde karısının yanında mümkün olduğu kadar az kalmak isterdi. Bu yüzden evlendikleri zaman genç adamı çok seyrek göreceğinden emindi.

"Harika ama seninle Robert'ı yemeğe götürmek isterim. Gidebileceğimiz iyi bir yer önerir misin?"

Nell yemeğin parasını kimin ödeyeceği konusunda Liz ile Joss arasındaki konuşmayı dinlerken genç adamın onunla hiç ilgilenmediğini düşündü. Tartışmanın sonunda Nell'in de tahmin ettiği gibi Joss kazandı... Genç kız ne bekliyordu ki? Yeni elbiselerine bakıp ondaki değişiklik karşısında Joss'un şaşkınlıktan donakalmasını mı?

Sonunda genç adam Nell'e dönerek, "Alışverişin bitti mi?" diye sordu.

"Öyle sanırım."

Genç kız neden böylesine gergin cevap vermişti? Suçlu bir çocuk gibi davranıyor, Joss gibi zeki bir erkeğe duygularını belli ediyordu.

Liz, Nell'in imdadına koşarak, "Görsen harika şeyler aldık,"dedi.

Joss gözlerini kısarak Nell'e baktıktan sonra, "Evet," dedi. "Görebiliyorum. Tebrikler."

Liz, "Beni tebrik etme," dedi. "Hiç de zor değildi. En azından elimde mükemmel bir hammadde vardı."

Nell genç adamın, "Aynı kanıdayım," dediğini duyunca büyük bir şaşkınlığa kapıldı. "Seni tebrik etmemin nedeni başardığın şey değil, bu değişikliğin yapılmasına izin vermesi için Nell'i ikna edişin. Müstakbel karımın olağanüstü bir inatçılığı vardır."

Liz onun bu sözü üstüne, "Eğer kendilerine bir paspas gibi davranılacağı tehlikesini görürlerse, birçok kadın aynı şekilde inatçı olur," diye karşılık verdi.

Joss kaşlarını çatarak Nell'e baktı. "Sen de böyle mi düşünüyorsun Nell? Sana bir paspasmışsın gibi davranacağımı mı sanıyorsun?"

Genç kız bir anda kıpkırmızı kesilerek bakışlarını kaçırdı. "Hayır, elbette böyle bir şey düşünmüyorum."

"İyi. Çünkü ortaklığımızın eşit bir zeminde başlamasını istiyorum. Elbette evliliğimiz boyunca hangimizin diğerine oranla daha büyük payı olacağını zaman gösterecek."

Bu sözler genç adamın evlilikleri sırasında üstün olmayı düşündüğü yolunda bir uyarı mıydı? Eğer öyleyse buna hiç gerek yoktu. Genç kız bunu zaten biliyordu. Ayrıca Joss'un farkında bile olmadığı bir avantajı vardı ve bunu asla anlayamayacaktı.

Dördü birlikte Liz'in önerdiği küçük bir lokantada akşam yemeği yediler.

Diğer üçünün iştahına bakılırsa yemekler mükemmeldi ama Nell tabağındakilerden hemen hiç yiyemedi. Joss'un yanında hâlâ huzursuzluk duyuyordu. Kendisini onunla nişanlanmış gibi hissedemiyor, onun karısı olacağına inanamıyordu. Genç kız hafifçe başını dön-

dürerek göz ucuyla Joss'u inceledi.

Robert ve Liz konuşuyorlardı. Joss onlara duyurmadan Nell'e yavaşça, "Ne var?" diye sordu. "Doğru bıçağı kullanıp kullanmadığımdan emin olmak için mi bakıyorsun?"

Genç kız kıpkırmızı kesilerek boğulurcasına bir sesle, "Hayır," dedi.

"Her şey yolunda, Nell. Endişeli bir çoban köpeği gibi sürekli beni izlemene gerek yok. Zavallı Nell. Hayat hiç umulmadık tuzaklarla dolu, öyle değil mi?"

Genç kızın bir şey söylemesine fırsat kalmadan Robert, Liz ile konuşmasını keserek Joss'a döndü. Kısa bir süre sonra iki erkek çocukluk günleriyle ilgili bir konuşmaya daldılar.

Robert'ın anne ve babası oldukça yaşlıydılar ve genç adam tıp fakültesine gitmek için küçük sayılabilecek bir yaşta evini terk etmişti.

"Elbette o zamanlar aklım başımda değildi. Kendimi yetişkin biri olarak görüyordum ama aslında çok saftım. Bugün etrafımdaki çocuklara bakıyorum da hepsi oldukça yetişkinler. Hatta fazlasıyla yetişkin. Onları kıskanıyorum."

Joss, "Ben Glasgow'da ucuz bir kira evinde büyüdüm," dedi. "Eminim Nell bundan size bahsetmiştir." Sert bir ifadeyle Nell'e baktı ama genç kız hiçbir şey söylemedi. "Annem bana hamile kaldığında on altı yaşındaymış. Babam da aynı yaşta. Beni büyükannem büyüttü ve ben büyükannemin en küçük çocuğundan sadece iki yaş küçüktüm."

Genç adam bir an durakladıktan sonra sözlerini sürdürdü. "Annem on sekiz yaşına geldiğinde evi terk etti. Şimdi Kanada'da yaşıyor... Evli ve çocukları var. Ara sıra birbirimizi ararız ama aramızda gerçek bir yakınlık yoktur. Babam ben henüz beş yaşındayken bir motosiklet kazasında öldü."

Joss derin bir nefes aldı. "Ben büyürken büyükan-

nemin sekiz çocuğu vardı ve büyükbabam da çalışmıyordu. Ben gittikçe asileştim... Büyükbabamdan yediğim onca dayağa rağmen. Neyse ki gene de şanslıymışım. Okuldaki öğretmenlerimden biri bu kavgacılığımın altında bir zekâ kıvılcımı gördü . O..."

Nell kirpiklerini kırpıştırarak gözlerine dolan yaşları dağıtmaya çalıştı.

Joss'un o günlerdeki halini gözünün önünde kolaylıkla canlandırabiliyordu; küçük, yalnız, kavgacı bir çocuk. Kirli, hayata meydan okuyan...

Genç adam, "Aç değil misin, Nell?" diye sordu.

Nell kederli bir gülümsemeyle ona baktı.

O sırada Robert söze karışarak, "Sanırım düğün yüzünden sinirleri gergin," dedi. "Bunları ben de yaşadım. Hatta o kadar çok zayıfladım ki evlendikten sonra Liz beni kucağına alarak eşikten geçirmek zorunda kaldı."

Hepsi kahkahalarla güldüler ama Nell kendisini yorgun ve bitkin hissediyor, gecenin bir an önce sona ermesini istiyordu.

Dürüst olması gerekirse Joss ile kurdukları yakın ilişki yüzünden arkadaşlarını kıskanmaya başladığını itiraf etmeliydi. Kendisi aynı şeyi başaramamıştı. Genç adam Robert ile Liz'e, Nell'e hiçbir zaman yapmadığı gibi, her şeyini anlatmıştı.

Az sonra Joss saatine bakıp artık yola çıkmaları gerektiğini söyleyince Nell büyük bir rahatlama duydu.

Robert son bir kahve ve likör içmeleri için onları ikna etmeye çalıştı ama Joss araba süreceğini söyleyerek likör içmek istemedi.

Nell, Robert'ın kendisine konyak ısmarlamasına izin verdi ve içkisini birkaç yudumda bitirdi. Normalde çok fazla içmezdi çünkü alkolden kolaylıkla etkilenen bir yapıya sahipti. Ancak bu akşam alkolün uyuşturucu etkisine ihtiyacı olduğunu hissediyordu. Arabaya doğru yürürlerken hafifçe sarhoş olduğunun farkına vardı.

Genç kız arabanın arka tarafına binmek üzereyken Liz onu hafifçe ön koltuğa iterek, "Hayır, sen Joss' un yanına otur," dedi.

Lokantayla Liz'in evi arası sadece birkaç dakika sürüyordu. Nell'in aldıklarıyla valizlerini önceden bagaja yerleştirmişlerdi. Birbirlerine iyi geceler diledikten ve Liz'in düğün için ne zaman geleceğini kararlaştırdıktan sonra Joss arabayı dönüş yoluna doğru çevirdi.

Yol boyunca ikisi de hiç konuşmadılar. Nell kendisini çok bitkin ve uykulu hissediyordu. Herhalde Joss' un konuşmamasının nedeni de söyleyecek hiçbir şeyi olmamasıydı. Nell'i almak için neden kendisi gelmişti? Acaba gerçekten de genç kızın yaptıkları anlaşmadan kaçmaya çalışabileceğini mi düşünmüştü?

Genç kız uykulu bir halde koltuğuna gömüldü. Deriyle Joss'un erkeksi kokusu birbirine karışmış, burnunu okşuyordu. Bir müddet uyumamak için kendisiyle mücadele etti ama sonunda teslim olarak derin bir uykuya daldı. Dudakları hafifçe aralanmış, düzenli nefes almaya başlamıştı.

Nell uyurken Joss'dan uzaklaştı. Onun bu hareketini fark eden genç adam hafifçe frene basarak döndü ve düşünceli bir ifadeyle genç kızın yüzüne baktı. Son haftalarda ilk kez yaptığı şeyin doğru olup olmadığını merak ediyordu. Şimdiye dek hiç yapmadığı kadar tehlikeli bir kumar oynuyordu? Peki neden? Çünkü...

Tam o sırada karşıdan gelen bir arabanın farları gözlerini kamaştırınca küfrederek bütün dikkatini yola verdi. Artık düşünmek ve şüphe etmek için çok geçti. Öğretmeni her zaman yüksek hedefler edinmesini söylemişti. Mümkün olduğu kadar yüksek hedeflere uzanmasını ve düşmenin sonuçlarını asla düşünmemesini.

Şimdiye kadar iki kez şansı yaver gitmişti. Okuldaki öğretmeni bütün zamanını ve ilgisini ona vermiş, Joss'a ailesinin yaşadığından çok farklı bir hayat tarzı olabileceğini öğretmişti. Yıllar sonra genç adam ailesi-

ne karşı çok cömert davranarak onların da kendisi gibi hayatın fırsatlarını yakalamalarını sağlamak istedi ama hiçbirinde onun hırsı yoktu. Bu yüzden de oldukları yerde kaldılar.

Şimdi artık birbirlerine yabancı gibiydiler. Genç adam ailesini çok seyrek görüyor, onların kendisinin yanında huzursuz olduklarını biliyordu.

Artık büyükannesiyle büyükbabası öldüğüne göre onu geçmişe bağlayan hiçbir şey yoktu. Sık sık bu günkü halini görse büyükbabasının neler düşüneceğini merak ediyordu. Yaşlı adam torununu deri kayışıyla döverken kim bilir kaç defa sonunun kötü olacağını söylemişti. Aslında bu dayakların arkasında sadistçe bir zalimlik yoktu. Sadece büyükbabası kurallara uymayan bir çocuğu terbiye etmek için başka bir yol bilmiyordu.

Genç adam kendisine huzursuzluk veren bu düşüncelerden kurtulmak için dikkatini geleceğe vermeye çalıştı. Oldukça yüklü miktarda yatırım yaptığı bir Amerikan şirketinin bazı önemli problemleri olduğunu duymuştu. Bunların çözülmesi onun için büyük önem taşıyordu.

Gecenin karanlığında arabayı sürmeye devam etti.

•

Araba Easterhay'in önünde durdu. Nell uykusunda hafifçe kımıldanarak anlaşılmaz bir şeyler mırıldandıktan sonra tekrar koltuğuna gömüldü.

Joss onu uyandırmak üzere uzandı ama sonra fikrini değiştirerek emniyet kemerini çözdü ve arabadan indi. Genç kızın kapısını açıp onu kucağına alarak aşağıya indirdi.

Eve varmadan Johnson kapıyı açtı. Joss uşağın endişe dolu yüzünü görünce başını iki yana sallayarak, "Sadece uyuyor," dedi. "Uyandırmak istemedim. Odası nerede?"

Johnson genç kızın odasını gösterirken Joss uşakla-

rına, Nell'in ödediğinin iki katını vermesine rağmen Nell'e gösterilen ilgi ve sevginin yarısını bile göremediğini düşündü.

Elbette bu evdeki uşaklar yıllardan beri ailenin yanındaydılar. Ayrıca Lady Eleanor için çalışmakla Joss Wycliffe'in yanında çalışmak birbirinden farklı şeylerdi.

Genç adam merdivenlerin başına vardığında normalden daha hızlı nefes alıyordu ama Nell fazla ağır sayılmazdı. Hatta çok zayıftı. Joss hafifçe kaşlarını çattı. Şu son birkaç ay genç kızı çok etkilemişti. Bu açıkça görülüyordu. Yatak odasının kapısı aralıktı. Genç adam yüzünü buruşturarak soğuk odaya girdi.

Evde merkezi ısıtma sistemi yoktu. Nell'in büyükbabası bunun gereksiz bir masraf olduğunu söylemişti. Joss yatak örtüsünü açarak genç kızı yatırdı ve üstünü iyice örttü.

Odadan çıkmadan önce birkaç dakika durarak genç kıza baktı. Acaba yaptığı şey doğru muydu? Kendisi ve Nell için?

Bunu ancak zaman gösterecekti.

Odanın kapısını yavaşça kapatarak merdivenlere doğru yürürken birden durakladı ve geri döndü. Evin içini çok iyi biliyordu çünkü Sir Hugo bir keresinde ona her yeri göstermişti. Genç adam koridorda ilerledi ve sonunda aradığı kapıyı buldu.

Burası evin köşesinde, pencereleri ön ve arka bahçeye bakan büyük bir odaydı. İçerideki hava tozlu ve rutubetliydi. Odada eski bir karyola, cilaları aşınmış mobilyalar vardı. Odanın yanında bir banyo, bir giyinme odası ve küçük bir oturma odası yer alıyordu.

Bu daire geleneksel olarak ev sahibi karı kocanın kullandığı yerdi.

Nell'in büyükbabası, karısının ölümünden sonra bir daha burada kalmamıştı ve görünüşe bakılırsa oda o zamandan beri boştu.

Genç adam Nell ile birlikte bu odayı paylaştıklarını gözünün önünde canlandırmaya çalıştı ama yapamadı. Artık geriye dönmek için çok geçti. Büyükbabasına Nell'i koruyacağına dair söz vermişti ve bunun yanı sıra da...

Joss dudaklarını sıkarak odadan dışarı çıktı ve kapıyı kapadı.

Johnson onu uğurlamak için aşağıda bekliyordu.

Genç adam, "Ben Nell'in valizleriyle paketlerini getireceğim," dedikten sonra, "Mrs. Booth'a sabah onu uyandırmamasını söyle," diye ekledi. "Son zamanlarda doğru dürüst uyuyamadı."

Nell, Liz'in yirmi birinci doğum günü hediyesi olarak verdiği saate şaşkınlıkla baktı. Saat on olmuştu. Bu mümkün değildi.

Üstündeki yeni elbisesinin halini görünce üzülerek aceleyle yataktan kalktı ve giyindi. Eve gelişini ve yatağa yatırılışını hiç hatırlamıyordu ama kendisini odaya Joss'un taşıdığından emindi.

Elbette genç adam onu tamamiyle giyinik bırakmıştı.

Eski bir eteğiyle kazağını giydiğinde bunlarla ne kadar kılıksız göründüğünü fark edince şaşkınlıkla yüzünü buruşturdu. Cambridge'de geçirdiği birkaç gün gözlerini açmıştı. Yeni bluciniyle onun üstüne uygun bir kazak giymek için sabırsızlanıyordu ama eşyaları hâlâ Joss'un arabasının bagajı içinde olmalıydı.

Genç kız her zamanki saatte neden uyandırılmadığını öğrenmek için öncelikle mutfağa gitti.

Mrs. Booth ne söyleyeceğini bilemiyor gibiydi ama Nell'in ısrarı üzerine uyandırılmaması emrini Joss'un verdiğini itiraf etmek zorunda kaldı.

Nell bu duruma sinirlenerek kâhya kadının önerdiği kahvaltıyı kabul etmedi. Acaba evdeki uşakların Joss'u kendisinden daha çok dinledikleri gerçeğine kızmakla aptallık mı ediyordu?

Kendisine bir kahve yaptıktan sonra postayı gözden geçirmek üzere kütüphaneye gitti. Oradayken telefon çaldı ve soğuk bir kadın sesi, "Lady Eleanor ile görüşebilir miyim?" diye sordu.

Nell, "Benim," diye cevap verdi.

"Ah...Sizi aramamı Mr.Joss Wycliffe'in sekreteri istedi. Easterhay'in iç dekorasyonu için bazı şemalar çizmem gerekiyor. Evi gözden geçirmek için ne zaman gelebilirim?"

Nell duyduklarına inanamayarak telefona baktı. Öylesine öfkelenmişti ki hiçbir şey söyleyemiyordu. Joss buna nasıl cesaret edebilmişti? Kendi dekoratörünü bulabilecek kadar yeteneği vardı... Aslında bütün işi kendisi bile yapabilirdi. O anda telefondaki kadına yardımına ihtiyacı olmadığını söylemek için büyük bir arzu duydu ama çocukluğundan beri daima insanlara karşı kibar davranması gerektiği öğretilmişti. Bu nedenle sakin bir sesle, "Korkarım şu sıralar olmaz," dedi. "Sizi daha sonra ben arayabilir miyim?"

Dekoratörü aradığında ona ihtiyaç olmadığını söyleyecekti. Joss ile evlenmeye mecbur kalabilir, onu sevecek kadar aptalca davranabilir, kendi gardrobunun yenilenmesi için arkadaşının önerilerini kabul edebilirdi ama bir yabancının evini nasıl dekore etmesi ve döşemesi gerektiğini söylemesine asla izin veremezdi. Bunları düşünürken kısa bir süre önce aynı şeyi aklından geçirdiğini gözardı ediyordu ama bu farklıydı çünkü dekoratörü Fiona değil kendisi seçecekti.

Telefonu kapattığında Johnson içeri girerek Miss Howard adında birinin onu görmek istediğini haber verdi.

Neil boş gözlerle Johnson'a baktı. Uşak, "Sanırım gelen bayan, Mr.Joss'un sekreteri," diyerek açıkladı.

Joss'un sekreteri,burada evindeydi.

Nell'in bir şey söylemesine fırsat kalmadan zarif, kumral bir kadın Johnson'ın yanından geçerek oda-

ya girdi.

Soğuk mavi gözleriyle Nell'e baktıktan sonra kaşlarını çatarak odayı incelemeye başladı.

"Joss evin epey bakımsız olduğunu söylemişti. Bu arada düğünü bahçedeki çardakta yapacağınızdan da bahsetti. Buraya bunun için geldim. Yanımda birkaç yemek listesi getirdim. Sanırım her zamanki listeyi istersiniz. Çorba, sombalığı, çilek, krema..."

Fiona bunları karar sadece kendisine aitmiş gibi söylüyor, yemek listesini oldu bittiye getiriyordu. Nell aniden büyük bir öfkeye kapıldı.

Genç kız Fiona'ya,"Sanırım bu söylediklerinizin modası geçti," dedikten sonra, "Teşekkürler, Johnson. Mrs.Booth'a kahve getirmesini söyler misin?" diye ekledi. Böylece onları ilgiyle dinleyen Johnson'u odadan uzaklaştırdı.

"Bu saydığınız yemekler ilkbahar ya da yaz düğünleri için uygun olabilir ama bir sonbahar düğünü için geçerli değil. Partiyi çardakta verme konusuna gelince, düğün balo salonunda yapılacak." Genç kız bu sözleri söylerken başını gururla dikleştirmişti.

Kelimeler dudaklarından döküldüğünde kendi cüretine şaşırdı. Bir anda ona neler olmuştu? Joss'un sekreterinin de bu duruma çok şaşırdığı yüzünden belliydi. Güzel yanakları kıpkırmızı kesilmiş, aniden daha yaşlı görünmeye başlamıştı.

Fiona soğuk bir ifadeyle, "O halde tam olarak ne öneriyorsunuz?" diye sordu. "Yalnız Joss'un kesinlikle standartlara uymak istediği konusunda sizi uyarmalıyım. Düğüne davet ettiği işadamları mükemmel bir şekilde ağırlanmak isteyeceklerdir."

Nell çok öfkeliydi ama bu kez kendisini kontrol etmeyi başardı. Joss sekreterinin buraya gelip ona bu şekilde gözdağı vermeye çalışmasına müsaade etme cüretini nereden buluyordu? Evlilikleri bir iş anlaşması olabilirdi ama gene de bu bir düğündü, iş toplantısı de-

ğil. Bu yüzden de Joss'un sekreteri tarafından yönetilmeyecekti.

Genç kız sakin bir şekilde, "Sanırım düğün yemeğini bana bırakabilirsiniz," dedi. "Ve şimdi eğer bana izin verirseniz..."

"Joss beni buraya bütün gün için gönderdi. Hazırlıklar için yardıma ihtiyacınız olacağını söyledi. Elbette önerilerimi reddettiğinizi ona anlatacağım. Bu hiç de hoşuna gitmeyecek. Az önce söylediğim gibi her şeyin iyisini ister ve harcanan da onun parası olduğuna göre..."

Fiona susarak hafifçe gülümsedi.

Nell duygularını belli etmemeye çalışarak, "Bunu o mu söyledi?" diye sorduğunda Fiona'nın gözlerindeki ifadeyi görünce genç kadının düğün masraflarını Joss'un ödediğini sadece tahmin ettiğini anladı. Bu bir anda cesaretinin artmasına yol açtı. "Aslında o ödemiyor. Üstelik bu konu sizi hiç ilgilendirmez. Bana yardım etmenize gelince... Bunun gerekli olduğunu ya da yardımınızı isteyeceğimi gerçekten de sanmıyorum."

Genç kız artık onun gitmesini istediğini belirtmek istercesine oturdu. Bu hareketinin etkili olacağını biliyordu. "Bunca yolu boşuna geldiğiniz için üzgünüm."

Bir saat kadar sonra Joss kütüphaneye girdi. Yüzü öfkeden alt üst olmuştu.

Nell için için çok korkmakla birlikte bunu belli etmemeyi başardı.

Joss herhangi bir giriş yapmaya gerek görmeden doğrudan, "Fiona'yı neden geri gönderdin?" diye sordu.

Genç kız cesur bir şekilde, "Çünkü ona ihtiyacım yok," dedi. "Düğünümüzün hazırlıklarını kendi başıma yapabilecek kadar kabiliyetim var, Joss. Bu evliliği kabul etmekten başka seçeneğim olmayabilir ama ne yapmam gerektiğini bana sekreterinin söylemesine boyun eğemem."

"Ama o çok tecrübeli ve yetenekli biridir."

Nell'in gözlerindeki ifade aniden değişti. "Bundan hiç şüphem yok."

Onun bu sözleri üzerine Joss sert bir sesle, "Ne söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu.

"Hiçbir şey. Eğer bana sekreterinin yardımını isteyip istemediğimi sorsaydın istemediğimi söylerdim. Aynı şekilde gerektiği takdirde bir iç dekoratör bulabilecek kadar yeteneğim olduğunu da söylerdim."

Genç kız derin bir nefes aldıktan sonra konuşmaya devam etti. "Bu düğün bir iş anlaşması olabilir... Ancak ne sekreterinin ne de bir başkasının bana ne yapmam gerektiğini söylemesine izin veremem, Joss." Genç adamın kaşlarının çatıldığını görünce öfkesinin yavaş yavaş azalmaya başladığını hissederek içini çekti. "Eğer yeteneklerime bu kadar güvenmiyorsan ve sekreterine böylesine güvenin varsa belki onunla evlenmen daha iyi olur... Ama elbette o oğluna bir lordluk unvanı veremez, öyle değil mi? Sekreterinin hayatında nasıl bir rol oynadığının beni ilgilendirmeyeceğini biliyorum ama onun, kendi hayatıma karışmasına izin vermeyeceğim... Seninle ne tür bir ilişkisi olursa olsun. Bu düşündüklerimi dikkate alacağını umuyorum."

Nell neredeyse Joss ile sekreterinin birbirlerinin sevgilisi olduklarından şüphelendiğini söylemek üzereydi. Fiona ile karşılaştığı anda bu şüpheye kapılmıştı. Genç kadının hesapçı mavi gözlerinde meydan okur gibi bir ifade vardı; Nell'i kendisinden aşağı gördüğünü belirten küstah bir kararlılık. Ve Nell onun davranışlarından Fiona'nın Joss için sekreterden daha öte bir anlam taşıdığı sonucunu çıkarmıştı.

"Ne tür bir ilişki..." Genç adam susarak ona baktı. "Fiona sadece benim sekreterimdir, başka bir şeyim değil. Ancak senin de söylediğin gibi onunla ilişkim seni hiç ilgilendirmez. Yoksa Fiona'yı kıskanıyor musun, Nell?"

Genç kız için için titriyordu ama duygularını ele ver-

memeye, kontrolünü kaybetmemeye kararlıydı.

Bu yüzden genç adamı anlamamazlıktan gelmeye, öldürücülüğüne inandığı yöntemi kullanmaya karar verdi.

"Kıskanmak mı? Oyun sezonu başladıktan sonra asla yaz yemekleri verilmeyeceğini bilmeyen birini mi?" Kaşını hafifçe kaldırarak kayıtsız bir şekilde, "Asla," dedi.

"Evet... O senin sınıfından biri değil Nell ve bu gerçeğin altını çizmeye de gerek yok. Ayrıca ben de seninle aynı sınıftan değilim ve sekreterimi buraya getirdiğimde ona saygılı davranılmasını beklerim."

Nell dönerek genç adama baktı. "Saygı kazanılması gereken bir şeydir, Joss. Zorla elde edilemez... Ya da satın alınamaz." O anda kütüphaneyi derin bir sessizlik kapladı. Ardından genç kız, "Benimle konuşmak istediğin başka bir şey var mıydı?" diye sordu. Joss sanki ondan nefret ediyormuş gibi bakıyordu. Nell, 'Belki gerçekten de nefret ediyor,' diye düşündü.

Joss sert bir sesle, "Hayır," dedikten sonra genç kızın bir şey söylemesine fırsat bırakmadan kütüphaneden çıktı.

Bölüm Altı

Düğüne bir kaç hafta kaldığında Nell yeteneklerinin Fiona'nınkilere eşit olduğunu kanıtlamaya karar verdi. Bu kendisi için çok yorucu olsa da vazgeçmeyecekti.

Aslında evin dekorasyonu dahil her şeyi kendisi yaparsa daha iyi olacaktı. Böylece düşüncelere dalmak için fazla zamanı kalmazdı.

Joss ile yaptığı kısa ve sert telefon konuşması sonucunda genç adamın evlendikleri günden itibaren ana dairede kalmaya niyetli olduğunu anladı ve Liz'den edindiği fikirlerle Mrs. Booth'u kütüphaneye çağırarak nelerin yapılıp yapılamayacağı konusunda bir toplantı yaptı.

Büyükbabası için çalıştıkları yıllar boyunca her işle ilgilenmeyi öğrenen uşaklar Nell'in aklından geçen bütün yenilikleri ve dekorasyonu yapabileceklerini söylediler.

Genç kız Cambridge'den döndüğünden beri üç gün gece yarılarına kadar planlar yapıp listeler hazırlamak için çalışmıştı.

Londra'daki mağazalara telefonlar ederek gerekli duvar kâğıtlarını ve kumaşları ısmarladı. Köydeki Mrs. Knowles da kızı ve yeğeniyle birlikte düğüne kadar dikiş işlerini halledebileceklerini söyledi.

Nell'in dergilerden kestiği resimler ve taslaklar Mrs. Knowles'ı biraz şaşırtmıştı ama yaşlı kadın yeteneklerine güvenen iyi bir terziydi. Üç gün boyunca durmaksızın çalıştıktan sonra Nell hâlâ her şeyden vazgeçip hazırlıkların tümüyle Joss'un ilgilenmesine izin vermesi gerekip gerekmediğini düşünüyordu.

Ama şimdi vazgeçerse Joss ile geçireceği hayat neye benzerdi? Eğer bir yolu olursa Joss büyük bir ihtimalle çocuğu onun elinden alır, oğlunun dadılar tarafın-

dan büyütülmesi gerektiği konusunda ısrar ederdi ve Nell böyle bir şeyi asla kabullenmezdi.

Aslında Nell kendisinde şimdiye kadar hiç farkına varmadığı mücadeleci bir ruh bulunduğunu keşfetmeye başlamıştı. Henüz doğmamış bir çocuk için böylesine endişelenmesi onu huzursuz ediyordu.

Başka işler yapması gerekirken uzun galeride defalarca yürümüş, aile tablolarındaki yüz hatlarını inceleyerek çocuğunun kendi ailesine mi, yoksa babasına mı benzeyeceğini düşünmüştü.

Çocuğu... Genç kız hafifçe titredi. Çocuk sadece onun değil, aynı zamanda da Joss'un çocuğu olacaktı ve onun büyütülmesi için genç adamın kendisine özgü fikirleri bulunacaktı.

Duvar kâğıtları ve kumaşlarla ilgilenmesi gereken zamanlarda Joss'un yüz hatlarını taşıyan bir bebeğin hayalini kurmaya başlamıştı. Tıpkı babasının modeli olan bu bebeği çok seveceğini düşündüğü sırada kendisini toparladı. Çocukları kendi başına canlı bir varlık olacaktı, babasının aynadaki aksi değil. Oğlunun kendine ait özellikleri, belirli bir kişiliği olacaktı.

Eve döndükten dört gün sonra bütün işleri planlamayı bitirmişti. Çarşamba günü işe yatak odasının duvar kâğıtlarını sökmek ve odayı dekorasyona hazırlamakla başladılar.

Genç kız elinden gelen çabayı göstermeye, evi bir iç dekoratör kadar iyi yenileyebileceğini Joss'a kanıtlamaya kararlıydı.

Nell için için bu meydan okumadan zevk alıyordu. Yemek takımının satışından elde edeceği paranın bankadaki hesabının durumunu düzelteceğini, aynı zamanda düğünün masraflarını da karşılayacağını bildiğinden belirsiz geleceği için bir güvence olarak sakladığı parayı artık rahatlıkla harcayabilirdi.

Dekorasyonla görevli uşaklar üst katta çalışırlarken Mrs. Booth da mutfakta düğün yemeği için hazırlıklar

yapıyordu.

O ve Nell genç kızın büyük büyükannesinden kalan yemek kitaplarını araştırıyor, Joss'un arkadaşlarını şaşırtacak değişik yemek tarifleri arıyorlardı.

Belki de böyle bir şey yapmasına gerek yoktu ama her insanda biraz olsun takdir edilme arzusu vardı.

Cuma günü ana daire yeni sahipleri için hazırdı. Duvarlardaki tozlu duvar kâğıtları sökülmüş, pencerelerdeki kasvetli perdeler çıkartılmıştı. Odayı gözden geçiren Nell burasının ne kadar havadar ve aydınlık göründüğünü fark edince şaşırdı. Köyde Mrs. Knowles ve yardımcıları yeni yatak örtülerini dikmekle meşguldüler. Genç kız yatak örtüsü için pembe renkte yumuşak bir kumaş seçmişti. Örtünün üzeri mavi renk iplikle işlenecekti. Duvarlara ise yatak örtüsüne uygun renkte duvar kâğıtları yapıştırılacaktı.

Mrs. Knowles bütün perdelerin, sandalye ve koltuk örtülerinin, yastıkların ve yatak örtülerinin tam zamanında bitirileceğine söz vermişti ve Nell ona güvenebileceğinden emindi.

Bütün mobilyalar ortaya toplanıp tozlu örtülerle örtülmüş odaları dolaşan genç kız, bu odaların bittiklerinde nasıl görüneceklerini gözünün önüne getirmeye çalışırken herhangi bir hata yapmamış olması için dualar ediyordu.

Sonra kendi kendine endişeye kapılmak için artık çok geç olduğunu söyleyerek alt kata indi.

Alt kattaki odalardan sadece ikisinin çok az dekorasyona ihtiyacı vardı. Bunlardan biri kütüphane, diğeriyse kırmızı Çin ipeği kaplı duvarları bozulamayacak kadar güzel olan yemek salonuydu.

Bazı odalara şimdilik hiç dokunulmayacaktı ama eğer işleri kendi başına planlayabildiğini Joss'a kanıtlayabilirse bunları sonradan da yenileyebilirdi.

Güneye bakan büyük misafir odasına girdiğinde bu oda için seçtiği renkler hakkında Joss'un ne düşünece-

ğini merak etti.

Cuma günü genç adamın kendisini görmeye gelip gelmeyeceğini düşünen Nell heyecan içindeydi. Ancak Joss akşamı üzeri geç saatlerde telefon ederek soğuk bir sesle iş için on gün kadar ülke dışında olacağını haber verdi.

Genç kız rahatlayarak içini çektikten sonra kederli bir şekilde kaç gelinin böyle bir haber duyduğunda aynı ferahlığı hissettiğini merak etti.

Cumartesi günü Grania geldi. Yanında Nell'in şimdiye kadar hiç görmediği bir erkek vardı.

Nell ona telefon ederek düğünü hatırlatmış, üvey kardeşinin Joss'un onunla neden evlendiğini anlayamadığını söylemesi üzerine herhangi bir açıklama yapmamıştı.

Genç kız Grania'nın düğünde nedime olmaktan vazgeçtiğini öğrenince hiç şaşırmadı.

"Aslında, hayatım, buraya hiç gelemeyebilirdim. Şu sıralarda Guy ile birlikte Sardunya'da olabilirdik..."

Nell hiçbir şey söylemedi. Üvey kardeşinin arkadaşının yüzündeki sıkıntıyı görebiliyordu.

Grania az sonra Nell'i dışarıya çağırarak ondan küçük bir miktar borç para istedi.

Üvey kardeşinin küçük miktarla birkaç bin sterlini kastettiğini anlayan Nell şaşkına dönerek onun bu isteğini reddetmek zorunda kaldı.

"Haydi, hayatım. Artık bu parayı kolaylıkla verebilirsin. Sakın Joss'un aileye katılmak için yeterince para ödemediğini söyleme."

İstediği parayı alamayacağını anlayan Grania evi öfkeyle terk ettikten sonra Nell düşüncelere daldı. Acaba kaç kişi Joss ile evliliği için üvey kardeşi gibi düşünüyordu?

Çevredeki herkes durumunu biliyordu. Bu insanlar, tıpkı Grania gibi, Joss'un da bunun bedelini ödeme-

yecek durumda olduğu sonucuna mı varacaklardı? Nell evliliklerinin gerçek nedenini biliyordu ama bunu başkalarının anlamasını istemiyordu. Ancak çevredeki insanların bu evliliği bir aşk evliliği olarak görmelerini ummakla saflık·ettiğinin de farkındaydı.

Joss'un ona âşık olduğuna kim inanabilirdi ki? Yeni elbiseler, kendine duyduğu güven dış görünüşünü değiştirmişti ama hiçbir zaman Joss'un hoşlandığı tipte kadınlara benzemeyecekti.

Genç kız günün kalan kısmını davetiyeleri yazmakla geçirdi ve akşam üzeri bunları postalamak için parkın içindeki kestirme yoldan yürüyerek köye gitti.

Postanenin önünde konuşan bir grup kadın dönerek ona baktılar. Nell onları tanıyordu. Normal şartlarda genç kızla asla ilgilenmezlerdi. Ancak bugün, Grania'nın söylediklerinin etkisiyle, yüzüklü elini saklamaya çalıştı ve kadınların yanından aceleyle geçti.

Hafta sonu Joss'dan hiçbir haber alamadı. Davetiyeleri alan bir kaç kişi genç kızı aradı. Bunlardan biri de vaftiz annesiydi. Bir müddet konuştular. Lady Worboys bu evliliğin bütün ayrıntılarını bilmek istiyordu.

Yaşlı kadın Nell'in büyükbabasının ölümünden önceki yıl verdiği Neol partisinde Joss ile tanışmıştı.

"Daha o zaman Joss'un seninle ilgilendiğinden şüphelenmiştim. Uzun bir nişanlılık dönemi geçirmeyeceğinize sevindim, hayatım. Bu hiçbir zaman iyi bir şey değildir. Şimdi... yardım etmek için yapabileceğim herhangi bir şey var mı?"

Nell teşekkür ederek yapılacak bir şey olmadığını söyledi. Vaftiz annesini severdi ama yaşlı kadın dünyaya her zaman pembe gözlükler ardından bakardı. Oysa Nell şu sıralar aşk ve sonsuz mutluluklar hakkında konuşmalar dinleyecek durumda değildi.

Telefon tekrar çaldığında genç kız yatağa girmek üzereydi. Telefonu açtığında Joss'un sesini duyunca neredeyse ahizeyi elinden düşürecekti. "Nell, sen misin?"

Genç kız, "Joss!" diye bağırdı. "Ne zaman döndün? Amerika'da olduğunu sanıyordum."

"Zaten Amerika'dayım. Burada da telefon var, biliyorsun, Nell. Orada işler nasıl gidiyor?"

Şaşkınlığın ardından gelen mutluluk aniden kayboldu. Joss'un aramasının tek nedeni sadece onu kontrol etmekti. Belki de genç adam onun yaptığı hazırlıkların sekreterininkiler kadar iyi olmayacağından endişeleniyordu.

Nell sesine iş görüşmesi yapıyormuş gibi bir ton vererek, "İşler iyi gidiyor," diye cevap verdi. "Bütün davetiyeleri gönderdim. Bu hafta sonu birkaç kişi telefonla arayarak geleceklerini bildirdiler. Joss..." Bütün hafta boyunca genç kızın kafasını kurcalayan bir şey vardı ve bunu söylemeden yapamayacaktı. "Davet etmek istediklerinin listesine ailenden hiç kimseyi katmadığını gördüm..."

Genç adam sert bir sesle, "Sana önceden söylemiştim, Nell," diyerek onun sözünü kesti. "Ailem kendi yoluna gider, ben de kendiminkine. Onları davet etsem bile hiçbiri gelmek istemeyecektir. Bizim gibi büyük insanlar arasında rahatsız olurlar." Nell onun sert sözlerinin ardında acı dolu bir ifade sezdi.

"Demek hâlâ benimle evlenmekten vazgeçmedin, öyle mi?"

Bu soru genç kızı çok şaşırttı.

Şaşkınlığı geçince, "Seninle evlenmekten vazgeçeceğimi mi umuyordun?" diye sordu.

"Pek sayılmaz."

Genç kız gözlerini kapatsa Joss'un alayla kıvrılmış dudaklarını gözlerinin önünde canlandırabilirdi.

"Verilen sözden geri dönmek de Tressan ailesinin şanına uymaz, değil mi? Ayrıca benimle evlenmekten vazgeçmek senin için de pek iyi olmaz, değil mi, Nell?"

Genç adamın bu sözlerinin ardında keder mi vardı? Ama bu olamazdı. Yoksa Joss... Katı, duygusuz Joss

tıpkı onun gibi başkalarının bu evlilik hakkında neler düşüneceklerinin farkına vararak acı mı çekiyordu?

Nell gözlerini kapayarak derin bir nefes aldı ve cesaretini kaybetmeden önce, "Joss, orada yalnız mısın?" diye sordu.

Kısa süren bir sessizlik oldu. Genç kız bu sorusu karşısında Joss'un yaşadığı şaşkınlığı hissedebiliyordu.

Genç adam, "Evet," dedi. "Neden sordun?"

"Biz... evlendiğimiz zaman herkesin... herkesin birbirimizi... birbirimizi sevdiğini düşünmesini istiyorum. Bence... bence böylesi ikimiz için de iyi olur..." Genç kız söyleyeceği kelimeleri bulmakta güçlük çekiyordu, Joss'un sessizliği de gerginliğini iyice artırıyordu. Genç adam ne düşünüyordu? Ne söyleyecekti? Acaba bu teklifini reddedecek miydi? Bu teklifi neden yaptığını sanacaktı? Yoksa bunun sebebini anlayacak mıydı?

"Bir aşk evliliği... Sen ve ben mi? İnsanları bu kadar kolay kandırabileceğine gerçekten inanıyor musun, Nell?"

Genç kız ıstırapla bağırmamak için kendisini zor tuttu. Belki de genç adam hiç kimsenin bir an için bile Joss Wycliffe'in, Nell de Tressail'a âşık olabileceğine inanmayacağını hatırlatmakta haklıydı ama hiç olmazsa şu an için Joss onun istediğine boyun eğip teklifini kabul ediyormuş gibi davranamaz mıydı?

Nell boş bir sesle, "Hayır... Hayır, böyle bir şey düşünmüyorum," dedi.

Telefonu kapatırken genç adamın sert bir sesle bağırdığı duydu: "Nell... Nell...."

Ancak cevap vermedi ve telefon beş dakika sonra tekrar çalmaya başladığında da açmadı.

Nişanlanmalarının ve yaklaşan evliliklerinin hangi şartlarda gerçekleşeceği düşünülürse duygusal ve aptalca davrandığı belliydi. Ancak hayatında ilk kez halasının öğrettiklerini bir kenara atmaya ve içinden geldiği gibi hareket etmeye karar vermişti.

Genç kız oldukça kötü bir gece geçirdi. Sabah kalktığında başı çok kötü ağrıyor, yavaş yavaş evin içini sarmaya başlayan boya kokusu da baş ağrısını iyice artırıyordu.

İçinde bulunduğu korku, acı ve öfke karışımı ruh hali onunla birlikte evde bulunan herkesi etkilemeye başlamıştı.

Daha sonra telefonda konuştuklarında Liz bu durumu, "Düğünün verdiği gerginlik," diye açıkladı. "Bunun dışında işler nasıl gidiyor?"

Nell, "Pek kötü değil," dedi. "Yatak odası neredeyse bitmek üzere. Mrs. Knowles bugün perdeleri getirecek. Halılar da hafta sonuna kadar gelecek."

Liz Londra'da antika halılar temizlemekte uzmanlaşmış bir yer bulmuştu. Bu yüzden Nell ona teşekkür borçluydu.

Liz yavaşça, "Her şey yolunda mı, Nell?" diye sordu. "Sesin çok gergin geliyor."

Genç kız, "Ben iyiyim," diyerek yalan söyledi.

Oysa hiç de iyi değildi ve ikisinin de bu gerçeği bildiğinden emindi. Daha düşüncesi bile onda böylesine güçlü etkiler yaratırken Joss ile evli olma gerçeğine nasıl katlanacaktı?

Liz, ağır ağır, "Kararını değiştirmek için henüz çok geç değil, biliyorsun," dedi.

Nell dudaklarını ısırdı. Kararını değiştirmek... Bunu nasıl yapabilirdi? Ancak gene de kısa bir an için bunu yapmayı düşündü. Bu kadarı çok fazlaydı. Joss fazla olmuştu. Ama ardından tekrar aklı başına geldi ve boğuk bir sesle, "Yapamam Liz," dedi. "Joss'a söz verdim. Ayrıca evi de düşünmeliyim."

"Nell, Nell... Hayatında bir kez olsun öncelikle kendini düşün. Eve gelince, geçen akşam Robert veraset vergilerini ödeyebilmek için bir bankadan kredi alabileceğini söylüyordu... Nell, senin için çok endişeleniyorum. Joss'a karşı hissettiklerin yüzünden bu evlilik

senin için bir cehennem olacak..."

Genç kız kederli bir şekilde, "Evet," dedi ama Liz'e de söylediği gibi kararını değiştirmek için artık çok geçti. Şimdiye kadar bir sürü hazırlık yapılmıştı. Bir de Joss'un kendisi vardı. Şimdi evlenmekten vazgeçerek Joss'u küçük düşürürse genç adam onu asla affetmezdi. Ayrıca bunu ona âşık olduğu için yaptığını da kesinlikle anlamazdı.

Yeni asılan perdelere hayranlıkla bakarlarken Nell, "Mrs. Knowles, şahane görünüyorlar," diyerek terzi kadını övdü.

Mrs. Knowles verdiği sözü tutmuş, yeni perdeleri yatak odasına takmak üzere kızıyla birlikte öğle yemeğinden sonra gelmişti.

Perdelerin canlı renkleri yenilenmiş duvarların yanında çok çarpıcı duruyordu.

Nell evdeki antika mobilyalardan en uygunlarını bu oda için seçmişti. Bir duvarın önünde büyükannesinin çok sevdiği güzel bir çalışma masası, diğer duvarda ise bir şifonyer duruyordu. Karyola parlayıncaya kadar cilalanmış, en azından kırk yıllık olan yatağın yerine yenisi ısmarlanmıştı. Mrs. Knowles söz verdiği gibi sadece perdeleri bitirmekle kalmamış, yatak örtüsünü, yastıkları ve sandalye örtülerini de getirmişti. "Hafta ortasına kadar kanepe örtüleriyle oturma odasının perdelerini de bitirmemiz gerekirdi ama öncelikle bunların nasıl durduğunu görmemizin iyi olacağını düşündüm."

Nell içtenlikle, "Harika görünüyorlar," derken Mrs. Knowles'ın önerisine uyup perdelik kumaştan fazla aldığını için iyi yaptığını düşünüyordu.

Genç kız herkes gittikten sonra odada uzun süre tek başına kaldı.

Malikânenin çalışanları alt kattaki odaların dekorasyonunu hemen hemen bitirmişlerdi. Onların gidişlerin-

den sonra evi kaplayan sessizlik korkunçtu. Nell küçüklüğünden beri onların gürültüsüne alışmıştı. Şimdi çocukken evin gözüne ne kadar boş göründüğünü hatırlıyordu. Kendi çocuğunun aynı şeyleri hissetmemesi için elinden geleni yapmaya kararlıydı. Bu evi doldurmak için küçük bir bebekten daha çok şey gerekliydi. Evin bir aileye ihtiyacı vardı.

Genç kızın kalbi bir anda heyecanla çarpmaya başladı. Mide kasları garip bir şekilde kasılıyordu.

Bir aile... Evet, bu, dünyada her şeyden çok istediği şeydi; birilerine ait olma duygusu, sevgi alıp vermenin sonucu duyulan mutluluk.

"Nell?"

Yatak odasının dışında Joss'un sesini duyan genç kız kaskatı kesildi.

Joss Amerika'daydı... Burada ne işi vardı? Ayağa kalkıp gözlerini kapıya diktiğinde bütün sinirleri gerilmişti.

Genç adam içeri girince kaşlarını çatarak bakışlarını odada dolaştırdı. "Mrs. Booth senin burada olduğunu söyledi..."

O anda Joss bütün dikkatini odaya verdiğine göre Nell'in kendisini toparlama, duygularını ve gözlerindeki sıcak ifadeyi kontrol altına alma fırsatı vardı.

"Evet... Perdeleri asmayı henüz bitirdik."

Genç adam ona baktı. Kaşları iyice çatılmış, gözlerinde düşünceli bir ifade belirmişti.

"Mrs. Booth senin yaklaşık bir saattir burada yalnız olduğunu söyledi. Söyleyiş tarzına bakılırsa sanırım senin burada düğünle ilgili bir takım fantazilere daldığını düşünüyordu."

Nell yüzünün kızarmasını saklayabilmek için başını öbür tarafa çevirmek zorunda kaldı.

"Gerçekten de bir saat olmuş mu? Farkında değildim. Artık aşağıya insem iyi olacak."

Genç adamın yanından geçmeye kalkıştı ama Joss

uzanarak bileğinden yakaladı ve onu durdurdu.

"Sinirli misin, Nell?"

Genç adamın gözlerindeki ifade Nell'in bütün sinirlerinin bir yay gibi gerilmesine neden oldu.

"Sadece biraz gerginim, hepsi bu. Yapacak çok iş vardı."

Genç kız serbest eliyle etrafı gösterince Joss bakışlarını odaya çevirdi. "Evet. Burada çok iyi şeyler başarmışsın." Genç adam yatağa baktıktan sonra, "Bu odayı paylaşacağımızı anladığından eminim, Nell," diye ekledi.

Nell yüzünün kıpkırmızı kesilmesine engel olamadı. Bakışlarını Joss'dan uzaklaştırarak dikkatini verebileceği, genç adama bakmasını engelleyebilecek herhangi bir şey aradı.

O anda genç adamın yumuşak bir kahkaha attığını duydu ve bu gülüşle bütün vücudu elektriklendi. Ardından odayı derin bir sessizlik kapladı. Nell bu sessizliği bozmak için konuşmaya başladığımda kendi sesi kulağına yabancı geldi.

"Bu kadar çabuk döneceğini sanmıyordum... Yolculuğun nasıl geçti? Yorulmuş olmalısın. Ne zaman geldin?"

Joss onun sorularını, "Planladığımdan önce döndüm ve yolculuk da iyiydi. Evet, biraz yorgunum," diye cevapladıktan sonra başka bir şey sormasına fırsat vermeden konuşmaya devam etti. "Nell, düşündüm de sen haklıydın. Senin de söylediğin gibi insanların evliliğimizi bir aşk evliliği olarak görmeleri ikimizin de yararına."

Nell şaşkınlık dolu gözlerini genç adama dikti. Yaptığı teklifin bir daha söz konusu edilmeyeceğini düşünmüştü ama şimdi Joss'un bu konuyu açması, üstelik de teklifini kabul etmesi onu çok şaşırtmıştı.

Genç adam, "Yalnız bir şey var," diye ekledi. Parmakları hâlâ Nell'in bileğini sıkıyordu. "Şu an için bir-

birimize âşık olduğumuz konusunda kimseyi kandırabileceğimizi sanmıyorum. Âşık insanlar birbirlerine çok yakındırlar ve bu samimiyet kolaylıkla fark edilir. Âşıklar birbirlerine sarılıp öpüşürler."

Joss genç kızı kendisine doğru çekince Nell onun vücudunun sıcaklığı ve gücünün etkisiyle titredi.

İtiraz etmek üzere ağzını açtı ve boğuk bir sesle genç adamın ismini fısıldadı.

"Her şey yolunda, Nell. Sadece seni öpeceğim. Bütün dünyayı birbirimize âşık olduğumuza inandıracağız, unuttun mu?"

Joss dudaklarını genç kızınkilere dokundurdu. Bu yumuşak temas Nell'in çılgınca titremesine yol açtı. Genç adamın öpüşüne karşılık vermemek için kendi kendisiyle mücadele ediyordu.

Joss'un dudakları aşağıya doğru kayarak genç kızın boynunda dolaşmaya başladı.

"Nell." Sesi nasıl da boğuk çıkıyordu. Sanki Nell'i öpmekten çok etkilenmiş gibi. "Dünyayı birbirimizi sevdiğimize inandırmak istiyoruz, unuttun mu? Seni öptüğüm zaman dudaklarını arala."

Dudakları genç kızın kulaklarına öylesine yakındı ki Nell neredeyse onların dokunuşunu hissedebiliyordu. Genç adamın nefesinin sıcaklığı titremesine neden olmuş, bütün vücudunun bir arzu dalgasıyla kaplanmasına yol açmıştı.

Genç kız güçsüzce, "Joss," diye itiraz etti. "Aşağıya inmek zorundayım. Mrs. Booth merak edecek..."

"Sevişip sevişmediğimizi mi?"

Nell'in yüzü alev alev yanmaya başladı. Söylemek istediği şey bu değildi. Gözlerindeki şaşkınlığı gören Joss'un dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Gözlerin duygularını nasıl da ele veriyor, Nell. Acaba benden hoşlanmadığını gizleyemeyen bir kadınla evli olmak hoşuma gidecek mi?"

Genç adamın ithamı Nell'i şaşırttı. "Joss, bu doğru

değil."

"Değil mi? O halde beni doğru dürüst öp, Nell. Sevmediği bir akrabasını öpmek zorunda kalan küçük bir kız gibi değil."

Joss'un başı kendisine doğru eğilince Nell titreyerek gözlerini kapadı. Genç adamın nefesinin sıcaklığını dudaklarının üstünde hissedince ağzını aralayarak Joss'un öpmesini bekledi. Ama hiçbir şey olmadı.

Gözlerini hafifçe araladı. Joss onu seyrediyordu. Altın rengi gözlerinde garip bir pırıltı vardı.

"Hayır, Nell. Bu sefer sen beni öpeceksin."

Genç kızın şaşkınlığı yüzünden açıkça belli oluyordu.

"Zavallı Nell... Bu kadar korkmana hiç gerek yok."

Bu alay dolu sözler genç kızı çok öfkelendirdi ve düşünmeden haykırdı. "Sanırım şimdi de ısırmadığını söyleyeceksin."

O anda Joss'un yüzünün değiştiğini fark etti. Genç adam aniden yırtıcı ve yabancı biri olmuştu.

"Ama ben ısırırım."

Nell'in yüzündeki bir şey düşüncelerini ele vermiş olmalıydı çünkü genç adamın gözlerindeki ifade aniden değişti.

"Sana göstereyim mi, Nell? İstediğin şey bu mu? O soğuk, sakin kibirinin altında arzu dolu bir kadın mı var? Bunu ortaya çıkarayım mı?"

Genç kız titriyordu ama bunun nedeni soğuk ya da korku değildi.

Ve sonra dudakları birleşti. Genç adam onu arzuyla öpüyordu.

Nell'in bütün duyguları ayaklanmıştı. Vücudu yanıyor, Joss'un kendisini nasıl etkilediğini göstermeme çabaları sonuçsuz kalıyordu.

Genç adamın omuzlarını tutan elleri yavaşça ceketinin altına kaydı. Joss'un bu dokunuşlarından etkilendiğini anlayınca hem şaşırdı hem de garip bir şekilde

heyecanlandı.

"Ah, Joss... Buradasın."

Fiona Howard'ın soğuk sesini ilk tanıyan Nell olmasına rağmen kontrolünü ilk kazanan Joss'du. Genç kızın vücudu hâlâ arzuyla yanıyor ve titriyordu. Oysa Joss sanki az önce aralarında hiçbir şey geçmemiş gibi sakindi.

"Bu akşam bitirmek istediğin bazı mektuplar olduğunu söylemiştin. Onun için gelip seni bulmamın iyi olacağını düşündüm. Bu akşam bir de toplantı var..."

Joss ile konuşmasına rağmen gözleri Nell'deydi. Genç kızın dudaklarının şişmiş olduğunu görünce bakışlarındaki ifade sertleşti.

Nell, Fiona'nın onları rahatsız ettiği için hiç özür dilemediğinin farkına vardı ve bu durum onu çok öfkelendirdi. O anda genç kadının düğün için yardımını reddetmekle güçlü bir düşman kazandığını anladı.

Ancak şartlar ne olursa olsun birbirlerine karşı düşmanlık duymaları kaçınılmazdı. Ama en azından Nell biraz akıllıca davranabilir, kıskançlığını saklayabilirdi. Fiona'nın bakışları altında çenesini gururla havaya kaldırdı ve genç kadının yanından geçerek Joss'a döndü. "Aşağıya insem iyi olacak. Yemek listesini hazırlaması için Mrs. Booth'a yardım edeceğime söz vermiştim."

Joss ile birlikte onun arkasından yürüyen Fiona, "Görünüşe bakılırsa iç dekoratörler işlerini bitirmiş," dedi. Joss'a Nell'in olduğundan daha yakın duruyordu. Bunun farkına varan Nell büyük bir acı duydu ama yüzünde bunu belli edecek en küçük bir ifade yoktu.

Bu günlük kendi kendine yeterince ihanet etmişti. Şu anda tek umudu Joss'un onun az önceki davranışlarını sadece cinsel bir arzuya bağlaması ve gerçek duygularını anlamamasıydı. Kendisinin de aynı şekilde etkilenmiş olması yüzünden böyle düşünme ihtimali vardı.

Joss'un bu kadar çabuk etkilenmesi genç kızı şaşırttı-

mıştı. Onun gibi tecrübeli bir erkek... Ama belki de genç adam onu arzuladığını sanmasını istemişti. Bu düşünce Nell'in kendisini çok kötü hissetmesine neden oldu ve Fiona'nın sözlerine cevap vermeye kalkışmadı.

Ancak sekreterine doğru dönen Joss sakin bir sesle, "Yanılıyorsun, Fiona," dedi. "Her şeyi Nell kendi başına yaptı. Görünüşe bakılırsa nişanlımın gizli kalmış bazı yetenekleri var." Dönüp Nell'e bakınca genç kızın bütün vücudu sımsıcak oldu.

Fiona da bu durumun farkındaydı. Joss kütüphanede unuttuğu bazı kâğıtları almak için izin isteyip yanlarından ayrıldığında Nell'e döndü ve, "Umarım ona âşık olacak kadar aptal biri değilsinizdir," dedi. "Joss'un isteyeceği en son şey ayağına dolanan bir eştir."

Az önce Joss'un yanında yaşadıkları yüzünden sinirleri iyice gerilmiş olan Nell, "Joss'a âşık olmak mı?" dedi. "Böyle bir şeyin olacağını sanmıyorum."

Bu sözlerin ardından topuklarının üstünde dönerek uzaklaşmaya hazırlandı. Tam o sırada Joss'un kapının eşiğinde durduğunu gördü.

Genç adamın az önce söylediklerini duyduğundan şüphesi yoktu. Dudakları öfkeyle gerilmiş, bir çizgi halini almıştı. Nell bir an için onun yanına gidip açıklama yapmayı düşündü ama sonra bundan vazgeçti. Fiona orada onları hırsla seyrederken hiçbir şey söylemeyecekti.

Genç kız vücudunu gururla dikleştirerek Joss'un yanından geçerken, "Yapacak bu kadar çok işiniz olduğuna göre sizi engellemeyeyim, Joss," dedi.

Onu yukarıya çıkıp odasına kapanmaktan alıkoyan tek şey halasının yıllar önce verdiği terbiyeydi.

Bunun yerine kibar bir şekilde Joss ile sekreterini kapıya kadar götürdü. Onlar gittikten sonra odasına çıktı ve gözlerini gelinliğine dikerek hayatının bundan sonraki kısmına nasıl katlanacağını düşünmeye başladı.

Bölüm Yedi

Joss gittikten sonra gün aniden anlamsızlaşmıştı. Halbuki genç adamı görmeyi beklememişti. Nell onun seyahatini kısa kesmesinin nedenini düşündü ama sonra bunu öğrenmek istemediğine karar verdi.

Joss evlenme teklifi ettiği zaman genç adam ona âşık olmasa bile en azından aralarında iyi bir dostluk oluşturabileceklerini düşünmüştü. Bu nedenle akşamları Joss ile birlikte oturdukları, genç adamın iş hayatıyla ilgili problemlerini kendisine anlattığını hayal etmişti. Şimdi ne kadar aptalca davrandığını anlıyordu. Joss hiçbir zaman ona içini dökme ihtiyacı duymayacaktı ve eğer kişiliğine hiç uymayacak böyle bir davranışta bulunacak olursa, derdini anlatabileceği bir sekreteri vardı.

Nell'in dudakları gerildi. Fiona ile ilişkisinin kendisini ilgilendirmediğini söylemekle başına iş açmıştı. Şimdi bu sözleri için büyük pişmanlık duyuyordu. Acaba Joss bir başkasıyla ilişkisi varken Nell ile bir aşk evliliği yapmış gibi davranmayı nasıl başaracaktı?

O öpüş... O arzu... Bütün bunlar Nell için miydi?

Genç kız bir anda kendisini çok kötü hissederek ayağa kalktı. On beş günden daha az bir süre sonra, çocukluğundan beri yattığı bu oda artık onun olmayacaktı. Onun yerine Joss ile ana daireyi paylaşacak, II. Charles zamanından beri evde olan o büyük yatakta genç adamın yanında uyuyacaktı.

Nell ailesinin aşksız evlilik yapan ilk kadın üyesi olmayacaktı. Ayrıca bugünlerde para için yapılan evlilikler birçok aile tarafından onaylanıyordu. O halde böylesine mantıklı bir olay için kalbi neden isyan ediyordu? Neden bu evlilikten vazgeçebilmeyi bu kadar arzuluyordu?

Eğer Lady Eleanor de Tressail değil de, hiçbir unva-

nı, asırlar öncesine uzanan aile tarihi. Joss'a kendisinden başka verecek bir şeyi bulunmayan Nell Smith olsaydı genç adam gene de onunla evlenmek ister miydi?

Bu sorunun cevabını biliyordu ve herkesin de aynı şeyi düşündüğünden emindi.

Gururunu kurtarmak için Joss'a bu düğünün olmayacağını söylemek zorundaydı ama bunu yapamayacağını biliyordu. Çünkü genç adamı çok seviyordu. Bir anda bu gerçek onu korkuttu. Joss'un karısı olmakla büyük acı çekeceğini bile bile kendisini böyle bir yola nasıl itebiliyordu?

Joss hiçbir zaman ona zarar vermeyecekti; o böyle bir erkek değildi. Nell'in duyacağı acı kendisinden kaynaklanacaktı. Genç adam onunla sevişirken bunu görev icabı yaptığını bilmek, onunla ilgilendiği zamanlarda bu davranışının başkalarını kandırma amacını güttüğünün bilincinde olmak genç kıza sürekli acı verecekti. Oysa Joss evlenme teklif ettiğinde yapmacık davranmamış, kişi olarak genç kıza önem verebileceğini ima edecek hiçbir şey yapmamıştı.

Eğer böyle yapsaydı Nell ona inanacak mıydı? Büyük bir ihtimalle ona inanmaz ama inanmış gibi davranırdı. Peki ya gururu neredeydi? Cesareti neredeydi?

Çalışmak... Çalışmak tek çareydi ve hâlâ yapılması gereken birçok şey vardı.

Hiçbir zaman fazla olmayan iştahı şimdi sanki tamamiyle kaybolmuş gibiydi. Bu yüzden küçük yemek odasında Mrs. Booth'un hazırladığı akşam yemeğini doğru dürüst yemedi.

Genç kız oturduğu yerde duvarları inceleyerek bu odayı nasıl canlı bir hale getirebileceğini düşündü.

Şimdiye kadar sadece kullanmak zorunda kalacakları yerlerin dekorasyonuyla ilgilenmişti.

Büyükbabası hiçbir zaman sıcak bir yemek salonu

fikrini benimsememişti. Onun için burada elektrik sobası yoktu. Genç kız bir müddet önündeki yemekle oynadıktan sonra tabağı tepsiye koydu ve mutfağa götürdü.

Mutfak evin diğer yerleri gibi eski modaydı ama Mrs. Booth çocukluğundan beri kullanmaya alışık olduğu eski fırını her şeye tercih ettiğini söylüyordu.

Mrs. Booth bu akşam izinliydi. Bu yüzden bulâşıkları Nell yıkadı ve kurulayarak kaldırdı. Eğer Joss davetler vermeyi düşünüyorsa bu durumda bir bulaşık makinesi almaları gerekecekti. Ayrıca yeni bir buzdolabı da lazımdı. Şu an kullandıkları buzdolabını elden düşme almışlardı. Nell bahçede yetiştirdikleri sebze ve meyveleri saklamak için bunun gerekli olacağını düşünmüştü.

Mutfakta duvarlara monte edilmiş büyük dolaplar vardı. Bunların içinde porselen tabaklar ve bardaklar duruyordu. Erzaklar duvarlardaki raflarda saklanıyordu.

Nell eğer raflardaki kavanozları araştırsa halasının zamanından kalma, üzerlerine itinayle etiketler yapıştırılmış konserveler bulacağını biliyordu. Mrs. Booth ile birlikte hâlâ reçel ve marmelat yapmalarına rağmen meyveleri saklamak için buzdolabı çok yararlıydı.

Mutfağın yerleri taşla kaplıydı. Onun için de ayakları üşüyordu. Eğer yemek takımının satışı sonucu elinde yeterli para kalırsa mutfağın yerlerini daha sıcak tutacak bir şeyle kaplatacaktı. Mrs. Booth artık iyice yaşlanmıştı ve onu böylesine sağlıksız koşullarda çalıştırmak doğru değildi.

Eğer Joss'un dekoratörleri mutfağa bir baksalar içindeki her şeyi atarlardı. Nell bir an için gözlerinin önünde aydınlık, havadar, otomatik makinelerle donatılmış, içine bir de masa koyulabilecek kadar büyüklükte bir mutfak canlandırdı. Burada bir yandan iş yaparken bir yandan da çocuklarına göz kulak olabilirdi.

O anda midesinde garip bir kasılma oldu. Joss'un çocukları... Bütün vücudu bu çocuklara bir an önce kavuşmak istiyormuşcasına arzuyla yanıyordu. Çocuklarını Joss'a veremediği sevgiyle boğma hatasına düşmemeli, onların özgür olmalarına izin vermeliydi. Genç kız gelecek yıllarda kendisini sayısız tuzağın beklediğini görebiliyordu... Eğer oğulları olursa Joss onları, Nell'in büyükbabasının okuluna mı göndermek isteyecekti, yoksa yatılı okulların çocuklar için her zaman yararlı olmadığını kabul edecek miydi?

Genç kızın içindeki arzu paniğe dönüştü. Henüz konuşmadıkları o kadar çok şey vardı ki... Ayrıca Joss hakkında hemen hiçbir şey bilmiyordu. Genç adamın hangi yemekleri sevdiği, hangi gazeteleri okuduğundan bile haberi yoktu.

Bu düşüncelerin etkisiyle genç kızın kafası iyice karışmıştı.

O sırada zilin çaldığını duyunca kapıyı açmaya gitti ve Joss'un karşısında buldu. Genç adamın kaşlarım çatarak kendisine baktığını fark edince dudaklarını ısırdı. Üstünde gene yıllardan beri giydiği eski elbiseleri vardı.

Oysa Joss kıyafetini değiştirmişti. Üstündeki koyu renk deri ceketi öylesine yumuşak görünüyordu ki Nell elini uzatıp ona dokunmamak için kendisini güç tuttu.

Genç adam beraberinde sonbahar ve duman kokusu getirmişti. Nell onun arabasını görmek için dışarıya bakıp kaşlarını çatınca Joss, "Yürüdüm," dedi. "Okyanusu uçakla geçtikten sonra biraz harekete ihtiyacım olduğunu düşündüm."

Genç adam yanında dikilirken Nell'in bütün kuşkuları ve korkuları tekrar ortaya çıktı ve farkına varmadan kendisinin, "Seninle evlenmem, Joss," dediğini duydu. "Bu evlilik yürümez. Senin nasıl bir hayat sürdüğünü bile bilmiyorum. Senin sekreterin gibi değilim, ben..."

"Nell."

Joss'un sesindeki uyarıcı ton Nell'i susturdu. Genç adam bir müddet bakışlarını holde dolaştırdı.

"Senin neyin var? Çok isterik davranıyorsun. Ayrıca burası bu konuyu konuşmamız için uygun bir yer değil. Herkes bizi duyabilir."

Genç kız kütüphaneye doğru yürümeye başlayınca Joss onu durdurdu.

"Hayır, orası da olmaz. Oturma odamız hâlâ bitmedi mi?"

"Oturma odamız mı?" Nell şaşkınlıkla ona baktı. "Oh, hayır, henüz tam olarak bitmedi."

"Önemli değil. Gene de oraya gidebiliriz. Orada bizi hiç kimse rahatsız edemez."

Genç adamın gözlerindeki ifade Nell'in kıpkırmızı kesilmesine neden oldu.

"Bu öğleden sonra rahatsız edilmemiz benim hatam değil. O senin sekreterin." Genç kız çok daha fazlasını söylemek istiyordu ama kendisini kontrol altına almayı başardı.

"Fiona benim artık evli bir erkek olacağım gerçeğine henüz alışamadı. Benimle bunun için mi evlenemezsin? Fiona yüzünden mi? Yoksa bunun nedeni Williams mı?"

O sırada merdivenlerin tepesine varmışlardı. Nell genç adamın söyledikleri üzerine kaskatı kesildi ama ona bakmaktan kaçındı. "Bu konunun David ile hiçbir ilgisi yok. Doğal olarak Fiona ile ilişkin hoşuma gitmiyor ama seninle evlenemeyeceğimi söylememin nedeni bu değil. Bunun sebebini sana söyledim. Birbirimizi doğru dürüst tanımıyoruz."

O sırada ana daireye varmışlardı. Joss kapıyı açarak geri çekildi ve genç kızı içeri soktu.

Kapıyı kapadıktan sonra sakin bir sesle, "Hakkımda bilmek istediğin şey nedir?" diye sordu.

"Joss, bunu kastetmiyorum. Ne demek istediğimi ga-

yet iyi biliyorsun."

Ancak genç adam onun sözlerini sürdürmesine izin vermeyerek sert bir sesle konuşmaya başladı. "Şu an tek bildiğim şey on güne kadar evleneceğim. Hiç kimse beni yarı yolda bırakamaz Nell ve buna sen de dahilsin. Eğer bakireliğin nedeniyle korkuyorsan üzgünüm." Genç kızın yüzündeki ifadeyi görünce bir kahkaha attı. "Haydi, Nell. Bunu bilmeyeceğimi düşünmedin, öyle değil mi? Eğer seni rahatlatacaksa hemen şimdi yatağa girebiliriz ve Williams'a rağmen şüphe kelimesinin ne anlama geldiğini unutursun."

Genç admaın sesi gittikçe boğuklaşmıştı. Nell bir anda kalp atışlarının çılgın bir hıza ulaştığını, bütün vücudunun hafifçe titremeye başladığını hissetti. O anda nefes almakta zorluk çekiyordu.

"Bütün bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum sanma." Genç adam gözlerini onun dudaklarına dikince Nell'in ağzı hafifçe aralandı. "Önümüzdeki on günü sana endişelenecek hiçbir şey olmadığını söylemekle geçirebilirim. Ben bir canavar değilim... Canını yakmak ya da seni korkutmak gibi bir niyetim yok. Ama bence bütün şüphelerini silmenin en kolay yolu bunu göstermek."

Joss iyice yaklaşınca Nell başını kaldırdı ve genç adamın gözlerindeki pırıltıyı görünce bütün dünya çevresinde fırıl fırıl dönmeye başladı. Joss avının peşinde koşan yırtıcı bir hayvan gibi bakıyordu.

Genç adam, "Sen ve ben evleneceğiz, Nell," dedi. Sesi bir fısıltı gibi çıkıyordu ama gene de sözleri Nell'in kalbinin derinliklerine işledi. "Bu öğleden sonra seni korkuttum mu? Böyle bir şey yapmak istememiştim."

Ve dudakları genç kızın kulaklarının üstünde dolaşmaya baş... Nell'in bütün vücudu titriyordu.

"Senin ·rkekler hakkında ne kadar az şey bildiğini unutmadım."

Joss'un alaylı sözleri genç kızı gerçeğe döndürdü. Ondan kurtulmaya çalışırken boğuk bir sesle, "Yirmi dört yaşındayım, Joss," dedi. "Çocuk değilim."

"Ama gerçek bir kadın da değilsin." Genç adamın bu sözleri Nell'in meydan okuyuşunu sonuçsuz bıraktı.

Genç kız bir kadın olmak için cinsel tecrübeden çok daha fazla şeyler gerektiğini söyleyerek itiraz etmek istedi ama kelimeler boğazında düğümlenip kaldı. Sanki için için cinsel tecrübesizliği yüzünden yetişkin biri olmadığından korkuyordu.

Joss hafifçe gülümseyerek, "Belki de seni asıl rahatsız eden şey bu," dedi. "Gerdeğe girmek için sabırsızlanıyorsun, öyle mi, Nell?"

Genç kız bir anda kaskatı kesilerek ona baktı. "Az önce soğuk bir kadın olduğumu düşünüyordun, şimdiyse seks delisi. Bak Joss, hakkında hiçbir şey bilmediğim için seninle evlenemeyeceğimi söylediğimde aklıma gelebilecek en son şey seksti. Belki bunu öğrenmek ilgini çekebilir."

Bu tam olarak doğru değildi ama bedenindeki arzu titreşimlerini göz ardı edecek kadar öfkelenmişti.

Genç kız alaycı bir ifadeyle, "Ayrıca eğer yatakta nasıl olduğunu merak edersem bunu öğrenmek hiç de zor olmaz, öyle değil mi?" diye ekledi. O anda ateşle oynadığını biliyordu ama buna aldırış edemeyecek kadar kızgındı. "Mesela sekreterinin bu konuda epey bilgi verebileceğinden eminim..."

Genç adam onu tutup hırsla sarılınca Nell'in nefesi kesildi.

"Seni küçük... Fiona sevgilim değil ve hiçbir zaman da olmadı."

Nell, "Daha önce böyle söylemiyordun," diyerek meydan okudu. Ayrıca Fiona'nın davranışları da Joss'un az önceki sözlerini yalanlıyordu. Fiona her haliyle Joss'un kendisine ait olduğunu açıkça belli etmişti.

Joss, "Ben hiçbir şey söylemedim," dedi. "Bu iddiayı öne süren sendin. Ben sadece..."

"Bunun doğru olduğunu ima ettin. Fiona'nın senin yatağını paylaşıp paylaşmamasının bu konuyla gerçekten ilgisi yok, Joss. Bana evlenme teklifini ilk yaptığında bunu doğru dürüst düşünmeyecek kadar şaşkın bir haldeydim."

"Yani vergi faturalarının yükünün omuzlarından kalkması yüzünden öylesine rahatlamıştın ki benimle sevişmeye katlanman gerektiğini düşünemedin. Söylemek istediğin bu mu? Ama artık çok geç, Nell. Her şeyi yarıda bırakarak beni aptal yerine koymana izin vereceğime gerçekten inanıyor musun? Yo, hayır..."

Nell cesur bir tavırla, "Beni durduramazsın," dedi. Ancak genç adamın gözlerindeki ifadeyi görünce korkuyla sindi.

Joss, "Sanırım durdurabilirim," dedikten sonra uzanınca genç kız onun ne yapmak niyetinde olduğunu anladı.

Kendisini yatağın üstünde bulduğunda genç adamdan kurtulmaya çalışarak bağırdı ama altın rengi gözlerdeki ifadeden kaçmasının mümkünü olmadığını anladı.

"İlk çocuğumuz biraz erken doğsa da umurumda değil. Oysa sen bir piç doğurarak aile ismini lekeleme tehlikesini göze alamazsın, öyle değil mi, Nell?"

"Hayır, lütfen, Joss... Bunu yapma. Seninle evleneceğim. Ben..."

"Az önce kelimelerin hiçbir anlamı olmadığını kanıtladın, Nell. Bu şekilde bu konuyu bir daha düşünmene gerek kalmayacak." Bir eliyle genç kızı sımsıkı tutarken diğer eliyle de onu soymaya başladı. Nell artık mücadeleden vazgeçmişti. Zaten kendisini yeterince aptal yerine koymuştu. Eğer Joss onun yalvarmasını ya da ağlamasını, genç adamın gücünü kımıldamadan kabullenmenin dışında bir şeyler yapmasını bekli-

yorsa...

Birlikte geçirecekleri ilk geceyi hayal ettiğinde kendisini daha romantik bir kıyafetle düşünmüş, gözünün önünde titreyen mum ışıkları canlandırmıştı. Oysa şimdi yaşadığı tek şey büyük bir şok ve küçük düşürülme duygusuydu. O anda hiçbir çekiciliği olmayan iç çamaşırlarıyla Joss'un gözlerinin önünde yatarken o öğleden sonra tattığı heyecanı duymuyor, sadece olacaklara boyun eğiyordu.

Genç kız gözlerini Joss'un omzunun arkasında bir noktaya dikti. O sırada yumuşak yorganın titreyen vücudunu sardığını hissedince şaşırarak genç adama baktı.

"Bu kadar gergin olmana gerek yok. Bunu canını yakmak için yapmıyorum, Nell. Ancak artık seni Williams'a ya da bir başkasına kaptırma riskini göze alamam."

Onu kaptırmak... Unvanı kaptırmayı kastediyordu, öyle değil mi? Ancak genç kız kendisini tutarak hiçbir şey söylemedi ve David'e âşık olmadığından da bahsetmedi.

Şimdi özgürdü ve yataktan kolaylıkla kalkabilirdi. Ancak kapıya doğru gidebileceğinden emin değildi ve tekrar yatağa sürüklenerek aşağılanmayı da göze alamazdı.

Joss acımasız bir insandı. Genç kız bunu her zaman biliyordu ve belki de beyninin derinliklerinde bu nedenle büyük bir korku vardı.

Nell soyunmakta olan genç bakmamak için büyük çaba harcıyordu. O sırada Joss'un hafifçe güldüğünü duydu.

"Utandın mı, Nell? Hiç de bu zamana uygun biri değilsin. Paha biçilmez bir inci."

Genç adamın kendisiyle alay ettiğinden emin olan Nell başını hızla çevirdi. Tam o sırada Joss'un yorganı açarak yanına yattığını görünce gözleri dehşetle açıldı.

Genç adamın bütün vücudu güneşten yanmış, iyice esmerleşmişti. Derisinin altında hareket eden kaslar onu genç kızın tanıdığı bütün erkeklerden daha farklı kılıyordu.

Joss iyice yaklaşınca burnuna gelen sabunla karışık erkek kokusu genç kızı garip bir şekilde heyecanlandırdı.

Genç adam başını iyice yaklaştırdığında Nell onun cildindeki gözenekleri, derisinin altındaki kemiklerin şekillerini görebiliyordu.

Joss daha önce de söylediği gibi, "Korkma," dedi. "Bunu canını yakmak için yapmıyorum, Nell, ama artık seni kaybedemeyeceğimi de anlamalısın."

Evet, bunu anlayabiliyordu. O anda içinden bütün gerçeği söylemeyi geçirdi. Genç adama duyduğu aşkın ağır yükü altında ezilirken onunla evlenmesinin mümkün olamayacağını anlatmaya kalkıştı ama Joss'un gözlerindeki kararlı ifadeyi görünce bundan vazgeçti. Acaba genç adam bu aşkı onu kendisine bağlamak için bir araç olarak kullanabilir miydi?

Bir şeyi böylesine çok istemek nasıl bir histi ki insanca hiçbir duygu bunu engelleyemiyordu?

Hırs... Bir zamanlar, uzun yıllar önce atalarında böylesine büyük bir hırs vardı. Bu nedenle savaşmışlar, öldürmüşlerdi. Nell de isminin ve ailesinin geleneklerini sürdürmesi için yetiştirilmişti ama eğer Joss'un sevgisini kazanabilecekse her şeyden vazgeçmeye hazırdı.

Genç adam dudaklarını onun teninde dolaştırırken parmaklarıyla yüzüne düşen bir tutam saçı arkaya itti.

"Titriyorsun. Buna gerçekten de gerek yok, Nell."

Joss genç kızın yüzünü ellerinin arasına alarak dudaklarını yavaşça çenesinde dolaştırmaya başladı.

"Zayıflamışsın."

Nell genç adamın bunu fark etmesine şaşırdı ama hiçbir şey söylemedi. Dudaklarıyla ve elleriyle hafifçe dokunmasının dışında Joss hemen hiçbir şey yapmıyor-

du. Genç kız ona bakınca bir an için gözlerinde düşünceli bir ifade gördüğünü düşündü.

"Bu şekilde olmasını istememiştim, Nell. Ama kim bilir... Belki de böylesi en iyisi. En azından böylelikle bu çetin sınav geride kalacak. Sen büyürken neden bu konuda sana hiçbir şey anlatmadılar, Nell? Neden bir leydinin görevinin kendisini kocasına teslim etmek ve ona erkek çocuklar doğurmak olduğunu söylemediler?"

Genç adamın sesindeki alaycı ton Nell'i incitti. Acaba Joss onu gerçekten de bu kadar modası geçmiş biri gibi mi görüyordu? Yirmi dört yaşında olmasına rağmen kendisine özgü inançları, düşünceleri bulunamayacak kadar aptal olduğuna mı inanıyordu?

Genç kız yavaşça, "Fiziksel açıdan tecrübesiz bir insan olabilirim, Joss," dedi. "Ama bu, seksin hayatın en büyük zevklerinden biri olabileceğini bilemeyeceğim anlamına gelmez."

Konuşurken kelimeleri dikkatle seçiyor, bir yandan da gözlerini genç adamdan kaçırmamak için büyük çaba harcıyordu.

"Öyleyse bunu neden şimdiye kadar hiç denemeye kalkışmadın?"

Nell bir müddet tereddüt ettikten sonra, "Bilmiyorum," dedi. "Belki de şimdiye kadar bunu arzulamamı sağlayacak erkekle karşılaşmadığım içindir."

"Bu bir meydan okuma mı, Nell? Eğer öyleyse..."

Genç adamın parmaklarının kollarını sıktığını hisseden Nell kaskatı kesildi.

Joss bu sözlerinin ardından genç kızın nefes almasına fırsat vermeden onu öpmeye başladı.

Nell bütün vücudunu kaplamaya başlayan isteği bastırabilmek için kendisiyle büyük bir mücadele verdi ama bunda başarılı olamayacağını biliyordu.

Genç adam geri çekilerek parmağını onun yumuşak dudaklarının üstünde dolaştırdı. O anda Nell hafifçe

inledi. Joss sanki bu işareti bekliyormuşcasına genç kızı tekrar öpmeye başladı. Bir yandan da ellerini yavaşça genç kızın vücudunda dolaştırıyordu. Nell artık kendisini duyduğu büyük arzuya kaptırmıştı.

O sırada güçsüzlüğünün farkına vararak kendisini topladı. Duygularını ele vermeme kararına ne olmuştu? Ancak vücudu aklını dinlemiyor, Joss'un okşayışları altında tir tir titriyordu.

"Seni istiyorum, Nell."

Genç adamın da bu durumdan çok etkilendiği belliydi. Nell o anda onun üstünde böylesine bir etki yaratabildiği için kendisini son derece dişi ve güçlü hissetti.

"Joss." Genç adamın ismini fısıldarken gözlerinde yalvarır gibi bir ifade belirmişti. Joss'u arzulamaya kendisini hazırlamıştı ama bunun böyle olacağını tahmin etmemişti. Basit bir fiziksel temasın, genç adama karşı bütün gururunu ve kendisine saygısını bir kenara atmasına neden olacak kadar büyük bir arzu duymasına yol açacağını düşünmemişti.

Şimdiye kadar hiç böyle şeyler hissetmemiş, kendi arzularının böylesine güçlü olabileceğini ummamıştı.

Joss, "Her şey yolunda," dedi. Sesi genç kızın alışık olduğu gibi soğuk ve uzak değildi.

"Her şey yolunda, Nell. Ben sadece sana bakmak... Dokunmak istedim."

O anda yorganı açınca pencereden içeriye giren ay ışığı genç kızın çıplak vücudunu aydınlatmıştı. Nell sanki kendi vücudunu ilk defa görüyormuş gibi bir hisse kapılmıştı.

Genç kız boğuk bir sesle, "Bu şekilde hissedeceğimi asla bilmiyordum," derken Joss'a bakmamaya çalışıyordu.

Genç adam ellerini tekrar onun vücudunda dolaştırınca Nell heyecanla titredi. Artık duygularını kontrol altında tutamıyordu.

Joss, "Her şey yolunda," dedi. "Sadece vücudun biraz hassas..." Genç adam susunca Nell, 'Acaba şu an içinde bulunduğum durumu biliyor mu?' diye düşündü. Eğer genç adam onun üstünde yarattığı etkinin farkındaysa... O anda Nell büyük bir utanç duydu. Kontrolünü nasıl böylesine kaybedebilir, böylesine...

Joss, "Merak etme, Nell... Tedirgin olmana gerek yok," dedi. Ama genç kız kendisini hiç de iyi hissetmiyordu. Bütün vücudu büyük bir arzuyla yanıyor ve zonkluyordu. Tam o sırada Joss onu bırakıp uzaklaşınca hüsranla inledi.

Joss onu istemişti, onunla sevişmekten vazgeçmişti. Genç kız şimdi kendisini rahatlamış hissedeceği yerde büyük bir öfke duyuyordu.

Gözlerini kapadı. O anda genç adamın dudaklarının tekrar vücudunda dolaşmaya başladığını fark edince şaşkınlıkla gözlerini açtı.

Joss tekrar onu kollarının arasına alarak öpmeye ve okşamaya başladı... Genç kız artık bütün kontrolünü kaybetmiş, kendisini duyduğu büyük zevkin içine bırakmıştı.

Az sonra vücutları büyük bir açlıkla birleşti. Nell fiziksel tatminin bu kadar güzel olabileceğini hayal bile etmemişti.

Ama eğer Joss'u sevmeseydi bu şekilde hissedebilir miydi? Bundan emin değildi. Joss'un yanından kalktığını fark edince başını çevirip baktı ve genç adamın giyinmeye başladığını gördü. Elbette. Artık amacına ulaştığına göre Nell'in yanında kalması için bir neden yoktu. Genç kadın onun her zaman alıştığı kadınlardan değildi ve herhalde onun yanında sıkılmıştı. O zamana kadar birçok kez tecrübeli erkeklerin bakirelerle sevişmekten hoşlanmadıklarını duymuştu.

Joss şimdi yarı yarıya giyinmişti. Nell'in de giyinmesi gerekirdi... Ancak yataktan kalkmaya yeltendiğinde Joss onu durdurdu. Gömleğini üstüne geçirdikten sonra

eğilerek genç kadını yorgana sardı ve onu kucağına alıp yataktan kaldırdı.

"Joss... Ne yapıyorsun?"

"Seni odana götürüyorum. İlk kez sevişmek insana fiziksel ve duygusal açıdan büyük yorgunluk verebilir."

"Bu yatak odama kadar yürüyemeyeceğim anlamına gelmez."

"Doğru." Genç adam gülümseyince Nell bir an onun dudaklarına dokunmak için büyük bir arzu duydu ama kendisini kontrol etmeyi başardı. "Ama geceyi seninle birlikte geçiremeyeceğime göre en azından bunu yapmalıyım, Nell."

Genç kadın yatağa baktı ve o anda Joss'un, "Endişelenme. Gitmeden önce her şeyi hallederim," dediğini duyunca kıpkırmızı kesildi.

Genç adam onun yatak odasının neresi olduğunu hatırlıyordu. İçeri girdiklerinde kaşlarını çatarak etrafına bakındı.

"Burası neden bu kadar soğuk?"

Genç kadın, "Honoria hala yatak odalarının ısıtılmasını uygun bulmazdı," derken Joss onu yatağına yatırdı.

Nell genç adamın kendisini öpüp öpmeyeceğini merak etti ve Joss öpmeyince de büyük bir hayal kırıklığına uğradı.

Genç adam doğrulup yumuşak bir ses tonuyla, "Artık endişelenecek hiçbir şey yok, Nell," dedikten sonra elini hafifçe Nell'in karnının üstüne koydu. Bu dokunuş genç kadının garip bir şekilde ürpermesine yol açtı.

Genç kadın yorgana sarılmış bir halde uykuya daldı. Uyandığında gün ışımıştı. O anda yatak odasına girmeye kalkışsa Mrs. Booth'un neler düşünebileceğini merak etti.

Nell hayatı boyunca hiçbir zaman çıplak uyumamış,

vücudunda şimdiki gibi küçük morartılar olmamıştı. Ayrıca o ana kadar kendisini böylesine yorgun hissettiğini de hatırlamıyordu. Bu, bütün vücudunu garip bir ürpertiyle dolduran, mutluluk veren bir yorgunluktu.

Bir müddet akşam yaşadığı mutluluğun tadına varmaya çalışarak yatakta yattı. Şimdiye kadar dünyada böyle güzel zevklerin bulunabileceği aklına bile gelmemişti.

Sonunda saatin ilerlemeye başladığını fark ederek yataktan kalktı. Hâlâ her yanı sızlıyordu. Mrs. Booth içeri girmeden üstüne bir şeyler geçirmesi gerektiğini düşünerek elbiselerinin bulunduğu yere gitti.

Giyindiği süre boyunca aklı devamlı Joss'taydı. Genç adamın onu nasıl okşadığını, içinde nasıl büyük arzular uyandırdığını, onunla nasıl seviştiğini düşünüyordu.

Ve kalbi bir anda mutlulukla doldu. Belki de evlilikleri yolunda gidebilirdi... Belki...

Bölüm Sekiz

Birkaç saat sonra mutluluk düşleri yıkılmış, Nell dünyaya dönmüştü. Şoförün kullandığı Rolls Royce kapının önünde durduğunda Joss'u göreceğini düşünerek büyük bir heyecana kapılmıştı ama arabadan inen Joss değil, Fiona'ydı.

Genç kadın hayal kırıklığını bastırmaya çalışarak Fiona'yı karşılamak üzere aşağıya indi.

Fiona her zamanki gibi kusursuz ve pahalı bir elbise giymişti. Yeni dikilen kılıfları eski mobilyaların üstüne örtmesi için Mrs. Knowles'a yardım eden Nell'in üstündeyse yeni blucinlerinden biriyle bir kazak vardı.

Liz ona beğeniyle bakarken bu kıyafet çok kullanışlı ve çekici görünmüştü ama şimdi Fiona'nın küçümseme dolu bakışları karşısında kendisini son derece kılıksız hissediyordu.

Fiona, Joss'un bankada Nell adına açacağı hesaplar için gerekli bazı formları imzalatmak amacıyla gelmişti..

Nell kütüphaneye doğru giderlerken genç kadının sahibinin şımarttığı bir kedi gibi kendini beğenmiş olduğunu düşündü. Fiona'nın kendinden emin tavırları onun yetersizlik duygularını iyice artırıyordu.

Bu duygusu gece boyunca öylesine büyümüştü ki Joss'un bir an önce yanına gelip içini rahatlatmasını istiyordu.

Genç kadın Fiona ile hiç konuşmadan formları aceleyle imzaladı ama bir şey onu ele vermiş olmalıydı ki Fiona alay dolu bir sesle, ''Zavallı Joss,'' dedi. ''Dün geceden sonra seni görmeye gelmekten biraz çekiniyordu.''

Nell o anda yüreğinin ağzına geldiğini hissetti.

Genç kadın başını kâğıtların üstüne eğdi ama Fiona'nın gösterdiği bir yeri imzalarken ellerinin titredi-

ğinin farkındaydı.

O anda genç kadının dikkatle kendisini izlediğini de biliyordu.

"Zavallıcık. Bu işin sonunu getirebileceğinden emin değildi. Ona genellikle kadınların sırt üstü yatarak başka şeyler düşündüklerini söyledim ve gözlerini kapatarak hayal kurmasını..."

Nell daha fazla dayanamadı. Hızla ayağa kalkarken masanın üstündeki kâğıtlar da ortalığa saçıldı. Nefes alışının hızlandığını, yüzünün renginin iyice kaçtığını biliyordu.

İmzaladığı kâğıtları Fiona'ya uzatırken, "Sanırım buraya gelmekteki amacına ulaştın. Şimdi lütfen git," dedi.

Bu sözlerinin ardından çok nadir kalkıştığı bir şeyi yaparak masanın yanındaki zili çaldı ve Johnson şaşkın bir halde kapıda belirdiğinde ona Fiona'ya yolu göstermesini söyledi.

O anda genç kadının yüzünde beliren hoşnutsuzluk dolu ifadeyi görünce büyük bir memnuniyet duydu. Ancak yalnız kalıp da Fiona'nın az önce söylediklerini düşününce bu duygu kayboldu.

Joss'un böylesine özel ve kişisel bir konuyu ilişkileri ne olursa olsun, sekreteriyle konuşabileceğine inanmıyordu. Üstelik de genç adam Fiona ile aralarında bu tür bir ilişki bulunmadığını söylemişti. Yoksa bu yalan mıydı? Belki de Fiona'nın kendisine karşı hissettiklerini göz ardı etmişti. Sekreterinin kendisine âşık olduğunu bilmesi gerekirdi ve buna rağmen Nell ile birlikte olmuştu. Onu nasıl böylesine küçük düşürebilirdi?

Geçen gece genç adamın gözlerinde aşk değilse bile şefkat ve endişe dolu bir ifade gördüğünü sanmıştı ama şimdi kendi kendisini nasıl kandırdığını anlayabiliyordu.

Ve bu sadece Joss'un hatası değildi. Genç adam

onunla neden seviştiğini söylemiş, bunun sadece bir tek sebebi olduğu konusunda onu uyarmıştı. Ama Nell büyük bir aptallık eseri genç adamın onu bir kadın olarak arzuladığını sanmıştı.

Şimdi yanıldığını anlıyordu. Ama Joss bu konuyu Fiona ile nasıl konuşabilmiş, sekreterine Nell'e karşı en küçük bir arzu duymadığını nasıl anlatabilmişti? Üsteiik de bunu birbirlerine âşık bir çift gibi davranmaya karar verdiklerinden sonra yapmıştı.

Artık Joss ile evlenemezdi. Onunla evlenmeyecekti. Ancak gözlerini odada dolaştırınca büyükbabasına verdiği sözü hatırladı. Elini hafifçe karnına dokundurunca titredi. Ya Joss'un çocuğuna hamile kaldıysa? Genç adam haklıydı. Evlilik dışı bir çocuğu tek başına büyütebilecek kadar güçlü değildi... O anda bunu başarabilen kadınlara hayranlık duydu ama kendisi bunu yapamayacak kadar zayıftı. Kısacası hiçbir şekilde kaçış yolu yoktu.

Öğlene doğru bir adam gelerek kendisini merkezi ısıtma sistemi kurulması için Joss'un gönderdiğini söyledi. Nell kış günlerinde evdeki soğuk ve rutubetten nefret etmesine ve ayrıca halasının, soğuk havanın sağlık için gerekli olduğu yolundaki inancını paylaşmamasına rağmen, Joss'un ona danışmadan böyle bir şeye kalkışmasına sinirlendi.

Johnson'a adama evi göstermesini söyledikten sonra kendisi de gümüşleri temizlemeye başladı.

Normalde düğün yemekleri için çatal kaşık takımı ve porselen tabaklar kiralardı ama kendi düğününde... Evde aile armasını taşıyan gümüş takımlar vardı.

Dolaplardan birinde büyük büyükannesinin düğünü için özel olarak yaptırılan yemek takımı olmalıydı ama herhalde paketlenerek çatı katına kaldırılmıştı. Halasının anlattıklarına göre düğüne yüz ellinin üstünde konuk davet edilmişti. Bir zamanlar özel bir olay için kullanılacak yemek takımları ısmarlamak zenginler ara-

sında modaydı ama artık o günler geçmişte kalmıştı.

Nell bu yemek takımını hiç görmemişti. Kâhya kadına takımı bulması için kendisine yardım etmesini söyledi. Bu arada sabah bir adam telefon etmiş, porselen takımı alacak olan Amerikalı müşterisi adına akşam üzeri porselenleri görmeye geleceğini bildirmişti. Nell satılacak takımı da yıkamaya ve yemek salonundaki masanın üstüne yerleştirmeye karar verdi.

Kâhya kadınla birlikte bu işi bitirdiklerinde Nell, "Çok çirkin, öyle değil mi?" dedi. "Bu takımın böylesine değerli olduğuna inanmak çok güç. Ama bu benim için büyük şans."

Evdeki diğer çalışanlar gibi Mrs. Booth da Nell'in parasal problemlerinin farkındaydı ve genç kadın, onun dedikodu yapmayacağını bildiğinden sözlerini sürdürdü. "Bu takımın satışından elde edeceğim parayla düğün masraflarını ve evin dekorasyonu için harcamaları karşılayabileceğim. Belki de ben çok geri kafalı biriyim."

Mrs. Booth, Nell'in son derece zengin bir erkekle evlenmek üzereyken elindeki az miktarda parayı harcamak istemesini garip bulduysa da hiçbir şey söylemedi. Aslında bunu neden yaptığını Nell kendisine bile açıklayamıyordu. Sadece gelinliğinin, yeni elbiselerinin ve Liz'in alması için ısrar ettiği iç çamaşırlarının parasını Joss'un ödemesine izin veremeyeceğini biliyordu. Eğer bu davranışı için bir sebep göstermesi istense sadece bunun yapılması gereken en uygun şey olduğunu söyleyebilirdi o kadar. Belki de bu Joss'a evi ve unvanını satın alabileceğini ama kendisinin satılık olmadığını ispatlama arzusuydu.

Saat dörde doğru antika porselenlere bakacak olan adam geldi. Nell onu hemen yemek takımını yerleştirdiği salona götürdü ve sabırla adamın her parçayı incelemesini bekledi.

Adam, "Mükemmel," dedi. "Müşterim çok memnun olacak. Size teklif edeceğim miktar..." Nell rakamı duyunca şaşkınlıktan yutkundu. "Elbette bu bütün takım için. Böylesine iyi durumda bir takım bulmak oldukça güç. Bu yemek takımı sanki hiç kullanılmamış gibi."

Nell bunun nedeninin bu takımı hiç kimsenin beğenmeyişi olduğunu söyleyecekken kendisini tuttu. Teklif edilen miktarın büyüklüğü düşünülürse böyle bir şey söylemek hiç de doğru değildi.

Kendi adına yazılan çeki bir çekmeceye kilitledikten sonra Mrs. Booth ile birlikte takımın paketlenmesine yardım etmeye başladı.

Nell dizlerinin üstüne çömelmiş son birkaç parçayı paketlemeye çalışırken Joss içeri girdi.

Hiç beklemediği anda genç adamı karşısında bulmanın yanı sıra onu görmenin verdiği heyecanın etkisiyle nefesi kesilen Nell, çömeldiği yerden kalkamadan gözlerini Joss'a dikti. Genç adam da kaşlarını çatmış, yerdeki dağınıklığa bakıyordu.

Joss sert bir sesle, "Burada neler oluyor?" diye sordu. "Yoksa kaçmaya mı hazırlanıyorsun, Nell?"

Genç kadının yüzü kıpkırmızı kesildi. O sırada Amerikalı kadının temsilcisi olan adam doğrularak son kutuyu eline aldı.

"Tekrar teşekkür ederim. Eğer satmayı düşündüğünüz başka şeyler olursa..."

Nell'e kartını uzattıktan sonra genç kadının elini sıktı ve gülümseyerek Mrs. Booth ile birlikte dışarı çıktı.

"Sattığın şey nedir Nell ve neden satıyorsun, çok merak ediyorum. Benim cimri bir koca olacağımı mı sanıyorsun? Yoksa bunun başka bir nedeni mi var? Geleceğini garantiye almak gibi ya da kaçmak için para sağlamak gibi... Bütün bunların nedeni bu mu?"

Genç adam öfkeliydi, hem de çok. Oysa buna hiç hakkı yoktu.

"Kanunen olmasa bile ahlaki açıdan bu evdeki her şeyin en az yarısının artık benim olduğunu hiç düşünmedin mi? Bunları şimdi yani evlenmeden önce satmanın nedeni bu mu? Başka neler satmayı planlıyorsun, kim bilir... Belki de bir envanter çıkarmam gerekirdi..."

Bu haksız iddialar karşısında Nell hiçbir şey söylemedi.

"Benim ses çıkarmadan durup, oğlumuza miras kalacak şeyleri satmana izin vereceğimi mi sanıyorsun? Paraya ihtiyacın vardıysa bunu benden istemen gerekirdi, Nell."

Bu kadarı fazlaydı... Hem de çok fazla. Sinirleri iyice gerilmiş, öfkesini dizginlemesi güçleşmişti.

Sonunda öfkeyle patladı ve kontrolünü tamamiyle kaybetti. Joss'un gözlerindeki yırtıcı ifadeye aldırmıyordu bile.

"Bana ait eşyaları ne yapmam gerektiğini söylemeye nasıl cüret ediyorsun, Joss? Ayrıca..." Genç adamın kendisine hükmetmeye kalkışmasına öfkeleniyor, ona duyduğu büyük aşka karşılık Joss'un onu sevmemesi ve Fiona ile ihanet etmesi yüzünden genç adamdan nefret ediyordu. Şu anda tek istediği şey ona zarar vermek, onu incitmekti. Bu nedenle de elindeki en güçlü silahı kullandı. "Ayrıca bu konuda azıcık bilgisi olan herkes bu yemek takımının hiçbir tarihi değeri bulunmadığını söyleyebilir. Gerçekte bu yemek takımı son derece kaba ve aşırı süslü bir şey ve ancak parasını harcayacak yer bulamayan zengin bir insanın almak isteyeceği türde bir takım. Eğer sen..."

Genç adam öfkeyle, "Eğer ne?" diye sorunca Nell acı ve öfkesinin kendisini nereye götürmekte olduğunu çok geç anladı.

Joss tekrar, "Eğer ne, Nell?" diye sordu. Sesindeki sakinlik genç kadını ürküttü ama artık geri dönemezdi.

Nell, "Eğer sen porselen konusunda hiçbir şey bilmiyorsan," diyerek sözlerini tamamladı. Aslında takımı almaya gelen adam söyleyinceye kadar o porselenlerin değeri hakkında kendisi de hiçbir şey bilmiyordu.

O anda Joss'un sessizliğinin ardında yatan öfkeyi fark edince boğuk bir sesle, "O yemek takımı çok çirkindi, Joss," diye ekledi. "Eğer Sevres ya da Worcester'ı satıyor olsam duygularını anlayabilirdim..."

Genç adam hiç kımıldamadan duruyordu. Vücudu kaskatı kesilmiş gibiydi.

"Öyle mi? Ama benim gibiler aralarındaki farkın ne olduğunu bilemez, öyle değil mi? O takımın çok çirkin olduğunu söylemekle iyi ettin, Nell, yoksa ona hayran kaldığımı söyleyerek ikimizi de utandırabilirdim. En azından o yemek takımı eskiydi ve benim gibi sıradan insanlar eski şeylerin değerli olduklarını düşünürler, değil mi?"

Genç kadın onun sesindeki alaycı tondan, bakışlarındaki küçümseyen ifadeden nefret ediyordu ama Joss aralarında geçenleri Fiona'ya anlatmakla Nell'i çok kırmıştı ve bu tür bir ihanet için mazeret bulunması mümkün değildi, hem de hiç.

"Sanırım yolladığım dekoratörden kurtulmaya çalışmanın nedeni de buydu, öyle değil mi? Benim zevkime güvenmeyeceğini düşündün. Ne de olsa onu ben seçmiştim. Evde sonradan görme zenginlerin çok sevdiği türde değişiklikler yapabilirdi."

Joss genç kadının yüzünü buruşturduğunu görünce vahşi bir ifadeyle ona bakmaya devam etti.

"Bu sabah benimle telefonda konuşmak istemeyişinin nedeni bu mu, Nell? O sırada doğal bir utanma duygusu içinde olduğun için konuşmadığını düşünmüştüm... Ama yanılıyordum, öyle değil mi? Belki de benim gibi bir erkekle sevişmekten zevk aldığın için kendinden iğrendin ve bu nedenle de benimle konuşma-

dın."

Genç kadın, "Joss! Hayır!" diye bağırdı. "Yanılıyorsun. Ben..."

Joss odanın ortasında durarak ona baktı. Buz gibi soğuk gözlerinde merhamet ya da acıma görünmüyordu.

"Yanılıyor muyum? Ben hiç de öyle sanmıyorum. Çok haklıydın, Nell. Birbirimiz hakkında yeterli derecede bilgimiz yok ama artık her şeyden vaz geçmek için çok geç. Şu anda karnında çocuğumu taşıyor olabilirsin..."

Nell, "Ya hamile değilsem?" diye sordu. Dudakları acıyla gerilmişti.

O anda Joss'un yüzündeki ifade değişti. Altın rengi gözler tehlikeli bir şekilde parlıyordu.

"Eğer hamile değilsen bu durumda en kısa zamanda seni hamile bırakmam gerekecek. Evliliğimizin tek sebebi bu değil mi, Nell? Bu ev ve benim servetim için bir varis yetiştirmek değil mi?"

Genç adam bu sözleri sanki acı çeken kendisiymiş gibi söylemişti. Joss'un gidişinden uzun süre sonra küçük oturma odasında oturmakta olan Nell bir yemek takımının satılması için genç adamın gösterdiği büyük tepkiyi düşünüyordu. O sırada Joss'un öfkesinin tek nedeninin bu olmadığını hatırladı. Genç adam bir telefon konuşmasından bahsetmişti. Nell'in kendisiyle telefonda konuşmak istemediğini söylemişti ama Joss onu aramamıştı ki. Ya yalan söylüyordu... Ya da bu işte bir başkasının parmağı vardı. Mesela Joss'un sekreterinin.

Genç kadının vücudu o anda buz gibi oldu. Masanın üstünde duran telefona bir müddet baktıktan sonra Joss'u aramaya kalkıştı ama böyle bir hareketin anlamsız olacağını düşünerek vaz geçti. Genç adamın ona telefon etmiş olup olmamasının ne önemi vardı? Joss aralarında geçenleri Fiona ile konuşmuş, geceyi birlik-

te geçirdiklerini ona anlatmıştı... Ayrıca açıkça söylemese bile onunla sevişmekten hiç de zevk almadığını ima etmişti.

Bu öğleden sonra, genç adamla birlikte geçireceği hayatın nasıl olacağını çok iyi anlamıştı ve bu onu dehşete düşürmüştü. Joss da bunun farkındaydı ama onun gitmesine izin vermiyordu. Eğer Nell hamile kaldıysa... Belki de bundan emin oluncaya kadar düğünü erteleyebilirlerdi... Ancak genç kadın o anda Joss'un böyle bir şeyi asla kabul etmeyeceğini düşündü. Genç adam onunla evlenmeye kararlıydı ve hiçbir şeyin kendisini durdurmasına izin vermeyecekti.

Nell yatak odasına giderken yolunu değiştirerek evlendikleri günden itibaren Joss ile birlikte kalacakları ana daireye girdi.

Burasının dekorasyonu hemen hemen bitmiş, halılar temizlenerek yere serilmişti. Ayrıca yatak örtüleri de yayılmış, oturma odasının mobilyaları yerleştirilmişti.

Genç kadın karyolanın yanına giderek elini yatağın üstünde dolaştırdı. Bir gece önce burada, bu yatakta Joss ile seviştiğine, onun kendisini arzuladığına bir türlü inanamıyordu.

Aslında aralarında geçenlerin gerçek olduğuna bile inanamıyordu. Her şey kalın bir sis perdesinin arkasında kalmış gibiydi. Sanki bu yatakta genç adamın kollarının arasındaki mutluluğu kendisi değil de bir başkası yaşamıştı. Şimdi bu odada geçirdiği mutluluk ve heyecan dolu dakikalar geride kalmış, büyük bir umutsuzluk içine gömülmüştü. Kendisini bekleyen geleceğin hiç de güzel günler getirmeyeceğinin farkındaydı. Belki de bu oda mutsuzluklarının şahidi olacak, yaşayacağı hayal kırıklıklarını burada saklamaya çalışacaktı.

Nell şu anda kendisini bomboş ve yalnız hissediyordu... Herhangi bir cisim gibi sadece var olmaktan başka hiçbir özelliği yokmuş gibi...

Bölüm Dokuz

"Kararından vazgeçmen için henüz çok geç değil, Nell."

Arkadaşının sesindeki ciddiyet üzerine Nell bakışlarını bahçeden çevirerek hafifçe ona gülümsedi.

"Her zaman çok geçti." Üç saat kadar sonra o ve Joss rahibin karşısına çıkacaklar, hiçbir zaman tutmayacaklarını bildikleri sözler verip, yeminler edeceklerdi.

"Nell, korkunç görünüyorsun. Çok zayıf ve solgunsun. Joss da senden farklı değil. Aranızda neler geçti?"

Liz ile Robert bir gün önce gelmişlerdi. Akşam yemeğinde Joss da onlara katılmıştı. Nell arkadaşlarının genç adamla arasındaki gerginliğin farkına vardıklarından emindi.

Seviştikleri akşamdan bu yana genç adamla çok az konuşmuşlardı. Joss eve geldiğinde öpmesi için dudağını değil, yanağını uzatmış, genç adam ona hafifçe dokunduğunda içgüdüsel bir hareketle kibarlık zırhının arkasına saklanmıştı. Başka bir kadın öfkeyle bağırıp çağırır, aralarında geçen en özel dakikaları bir yabancıyla konuşmaya nasıl cesaret ettiğini sorardı ama Nell sadece sessiz kalmayı seçmişti. Kendisini savunmak için bildiği tek yol buydu ve birkaç kez terslenen Joss sonunda genç kadına karşı tıpkı onun gibi soğuk davranmaya başlamıştı.

Düğün sabahı, Nell erkenden kalktı ve giyindi. Evde herkes henüz uyuyordu. Daha sonra hazırlıklar için son iki gününü geçirdiği balo salonunu incelemeye gitti.

Sonbahar güneşi pencerelerden içeri süzülüyor, yerlerin parlamasına yol açıyordu. Düğün için kiralanan masa ve sandalyeler yerlerine yerleştirilmiş, çiçekçiler

günün geç saatlerine kadar çalışarak salonu taze çiçeklerle ve ipek kurdelelerle süslemişler, her masanın üstüne çiçek demetleri koymuşlardı.

Kilise de aynı tarzda süslenmiş, her tarafa pastel renkli çiçeklerden oluşan çelenkler yerleştirilmişti.

Nell düğün için yaptığı hazırlıklar konusunda Jsos'un hiçbir şekilde şikâyet edecek neden bulamamasını, sekreterinin daha iyisini yapabileceğini düşünmemesini sağlamaya kararlıydı.

Ayrıca böylesine çok çalışmakla aklını başka şeylerle meşgul edebiliyor, kendisine ağır bir yük gibi gelen düşüncelerinden kaçabiliyordu.

Acaba Joss bu gece için kendisini hazırlıyor muydu? Nell ile sevişmek zorunda kalacağını ve buna katlanabilmesinin tek yolunun onun bir başkası olduğunu farz etmekten geçtiğini mi düşünüyordu?

Bu düşünce genç kadının midesini bulandırdı.

Liz onun koluna hafifçe dokunarak, "Nell... Gidip hazırlanmamızın zamanı geldi," dedi.

Gelinliği odasında asılı duruyordu. Liz balayı için gerekli eşyaları bir valize yerleştirmiş, ancak bunları Nell'e göstermemiş, Joss'un balayı için gidecekleri yeri gizli tuttuğunu söylemişti. Nell balaylarının pahalı bir tatil beldesinde geçeceğinden emindi. Böylelikle çevrelerinde insanlar bulunacak, Joss da ona uzun süre katlanmak zorunda kalmayacaktı.

Herkes çok zayıfladığını söylemesine rağmen Nell kahvaltıda hemen hiçbir şey yiyememiş, daha sonra Liz saçlarını yaptırtmak üzere onu kasabaya götürmüştü. Şimdi saçları yumuşak bir bulut gibi omuzlarına dökülüyordu.

Düğünde gelinin nedimesi olmayacaktı. Bunu öğrenen Joss kaşlarını çattı ama Nell nedimeliği kabul etmeyen üvey kardeşinin yerine yeni birisini bulamayacağını söyledi.

Liz gelinliğini giymesine yardım etti. Nell uşakların

ve düğün hazırlıklarına yardımcı olan herkesin aşağıda onu görmek için heyecanla beklediklerini biliyordu. Genç kadın onların bu isteklerini yerine getirmek zorunda olduğunun farkındaydı ama aynanın karşısında dikilirken bir anda hayatı sona eriyormuş gibi bir hisse kapıldı. Sanki o anda odasından dışarı çıkmazsa son derece mutlu olacaktı.

O sırada Miss Havisham'ı hatırladı. Zavallı kadın düğün öncesinde terk edilmişti. Ya Joss da onu bırakıp giderse ne yapacaktı? Ya?..

"Gitme zamanı geldi, Nell."

Genç kadın bakışlarını güçlükle Liz'e çevirdi. Arkadaşının gözlerinde endişeli ve düşünceli bir ifade vardı.

"Araba geldi."

Kiliseye Joss'un Rolls Royce'u ile gidecek, vaftiz annesinin lord olan kocası da ona eşlik edecekti.

Liz bu görevi Robert'in yapmasını önermişti ama Nell bunu kabul etmedi. Joss sebebini sorduğunda da soğuk bir ifadeyle, "Senin bu şekilde olmasını isteyeceğini düşündüm," dedi.

O anda genç adamın yüzündeki ifade değişti. Bu, öfkeden çok acıyla alay karışımı bir şeydi.

Ama neden? Düğünün böyle debdebeli olmasını isteyen kendisiydi. Nell çok daha sade bir töreni tercih ederdi.

Bu isteğini söylediğinde genç adam, "Benden utanıyor musun, Nell?" diye sormuş, bunun üzerine Nell onun arzuladığı gibi bir düğün yapılmasını sessizce kabullenmişti.

"Nell." Genç kadın arkadaşının sesini duyunca başını çevirdi.

Liz boynundan bir şey çıkarıyordu; ışıkta pırıl pırıl parlayan ince, altın bir zincir. Bu zincirin ucunda da üzeri incilerle süslü küçük bir kalp vardı.

Liz kolyeyi Nell'in boynuna takarken, "Düğüne gi-

derken üstünde ödünç alınmış eski bir şey bulundurmalısın,'' dedi.

Nell elini kolyeye dokundurarak üzgün bir şekilde gülümsedi.

''Teşekkürler.''

''Bana teşekkür etme. Bunu bana Joss verdi ve mutlaka sana takmamı söyledi. Kolye onun büyük büyükannesininmiş.''

O anda Nell'in gözlerine yaşlar doldu. Joss'un bu kadar düşünceli olabileceği aklına gelmemişti. Altının soğuk tenini ısıttığını hissedince tekrar kolyeye dokundu. Bütün vücudu soğuktu... Buz gibi soğuk.

O anda Liz'in, ''Çok güzel görünüyorsun,'' diye fısıldadığını duydu. Arkadaşının sesinden onun da ağlamak üzere olduğunu anladı.

''Aşağıya insek iyi olacak.''

Uşaklar ve malikâne işçilerinin eşleriyle çocukları aşağıda toplanmışlardı. Kadınların mutluluk ve hayranlık dolu seslerini duyan Nell o anda gerçeğe döndü.

Vaftiz annesi kalabalığın arkasında durmuş, sıcak bir gülümsemeyle ona bakıyordu. ''Nell, hayatım, harika görünüyorsun. Bu ne kadar güzel gelinlik.''

Yanında duran kocası da, ''Evet, gerçekten de öyle,'' dedi. ''Sana eşlik etmekten gurur duyuyorum, Nell...''

Yaşlı adam çok iyi kalpli biriydi ve Nell onu çocukluğundan beri tanırdı. Ama bu bile düğünde ne kendisinin ne de Joss'un yakın bir akrabasının bulunmadığı gerçeğini değiştirmiyordu.

Kilisenin önünde büyük bir kalabalık vardı. Nell, Lord'un kolunda kilisenin kapısından içeri girdiğinde çanlar çalmaya başladı.

Kilise ağzına kadar doluydu. Joss'un arkadaşları şık ve resmi kıyafetlerle gelmişlerdi.

Genç kadın rahiple Joss'un durduğu yere doğru ilerlerken bütün başlar yavaşça ona döndü.

Joss ona bakmadı. Sanki dua ediyormuş gibi başını hafifçe öne eğmişti. Rahip Nell'e gülümseyerek elini uzattı ve onu öne doğru çekti.

Tören başladı. Basit sözler... Ciddi sözler; neşeli ilahiler... Gelecek için dualar. Ardından karşılıklı edilen yeminler... Ve parmağına takılan altın yüzük, Nell'i zincirleyen ağır bir yük, Joss'un dudaklarının soğuk teması...

Nell kızlık soyadıyla son kez nikâh defterine imza attı. İkisi de kilisede fotoğraf çekilmesini istememişlerdi. Nell ellerinin nasıl titrediğini fark edince bu kararları için çok memnun oldu.

Şahit olarak vaftiz annesi, Lord, Liz ve Robert da imzalarını attıktan sonra kilisenin ortasından kapıya doğru yürüdüler. Orgun sesi kilisede yankılar yapıyordu. Joss'un kolunda parlak güneşin altına çıktılar. Çanlar çalıyor, insanlar neşeyle onları kutlamak için çevrelerinde dolaşıyorlardı. Nell hayatının bundan sonraki bölümünde hep bu yabancı insanların arasında olacaktı... Zalim bakışları kalbine bıçak gibi saplanan bu insanlar. O sırada Joss kendilerini beklemekte olan Rolls Royce'a ulaşabilmeleri için yolu açmaya çalışıyordu. Nell arabaya bindi ve şoför gelinliğinin eteklerini dikkatle içeri yerleştirdikten sonra kapıyı kapadı.

Joss yanında oturuyor, genç kadına hiç bakmıyordu. Alçak sesle, "Demek taktın," derken bile gözlerini ondan kaçırıyordu.

Nell bir an için onun neden bahsettiğini anlayamadıktan sonra kolyeyi kastettiğinin farkına vardı.

"Evet..."

Eve giden yol boyunca ve düğün yemeği sırasında bundan başka hiçbir şey konuşmadılar.

Yemek tam Nell'in istediği gibi olmuştu, ama Joss'un arkadaşlarının ve eşlerinin gözlerinde gördüğü şaşkınlık dolu ifade bile onun mutluluk duymasını sağlayamadı.

Salonun bir ucunda düğün hediyeleri bir masanın üstüne yerleştirilmişti. Kısa süre sonra konuşmalar ve yemek bitecek, davetliler arasında dolaşma kâbusu başlayacaktı.

Nell'in hafta başında tanıştırıldığı genç bir adam oldukça esprili bir konuşma yaptı; en azından öyle olmalıydı çünkü bütün davetliler güldüler ama Nell konuşmanın bir kelimesini bile duymadı. Sanki bütün duyuları donmuştu. O anda herkesten uzakta, sadece kendisine ait bir dünyada yaşıyormuş gibi bir hisse kapılmıştı.

Ardından telgraflar okunmaya başladı. Nell az önceki konuşmayı yapan genç adamın, " 'Joss ve Eleanor'a sevgi ve en iyi dileklerimizle. Bütün aile... ve okuyamayacağım kadar uzun bir isim listesi,'' dediğini duyunca kaskatı kesildi.

Joss telgrafların okunmasının bitmesini bekledikten sonra Nell'e, "Ailemin bu düğünden nasıl haberi oldu?" diye sordu.

"Ben haber verdim. Onlar senin ailen, Joss. Senin de söylediğin gibi düğüne gelmek istemediler ama daha sonra bizi ziyaret edeceklerini umuyorum."

"Bizi ziyaret etmek... Burada mı? Tanrım, kendilerini burada ne kadar yabancı hissedecekleri hakkında fikrin var mı?"

Nell, "Sadece biz onların böyle hissetmelerine izin verirsek," dedi. "Joss, annenle temasa geçmek istedim ama..."

Genç adam sert bir sesle, "Bu konuyu unut," dedi. "O kendisine Kanada'da yeni ailesiyle yeni bir hayat kurdu. Onun için geçmişinin hatırlatılmasından hoşlanmaz. Özellikle de benim tarafımdan."

Joss genç kadının yüzündeki ifadenin değiştiğini fark etti.

"Merhametini buna gerçekten ihtiyaç duyan insanlara sakla. O benim annem olabilir, Nell, ama sadece

anatomik açıdan. Aramızda hiçbir duygusal bağ yok. Beni doğurduğu zaman on altı yaşındaydı... O sıralarda kendisi bile çocuktu. Birbirimizi hiç aramayız ve ikimiz de böyle olmasını tercih ederiz. Benim gerçek annem büyükannemdi ve onun yasını beni doğuran kadından çok daha fazla tuttum."

"Ama Joss..."

"Bu konuyu unutmanı söyledim. Eğer gerekiyorsa ailemin diğer fertlerini buraya getir... Tabii bunu yapabilirsen ama işi bu noktada bırak, Nell."

Genç kadın sesini çıkarmadı. O anda Joss'un gerçeği mi söylediğini, yoksa annesinin kayıtsızlığı yüzünden için için acı mı çektiğini merak ediyordu. Birden aklına yıllar boyu gerçek annesini arayan, bulduğunda da kendisini evlat edinen aileyle ortak çok daha fazla şeyi olduğunu anlayan kadın geldi. Bu kadın daha sonra Nell'e içini dökmüş, geçmişini hiç karıştırmamış olmayı dilediğini söylemişti.

Davetlilerin arasında bir müddet birlikte, daha sonra da ayrı ayrı dolaştılar. David Williams tereddüt içinde Nell'e yaklaştı. Elinde bir kadeh şampanya vardı. Genç kadın onun hafifçe sarhoş olduğunu fark etti.

"Sonunda seni elde etti, Nell. Her şey kanunen ve parayla..."

"David... Lütfen..."

Genç kadın onun koluna dokunmak üzere elini uzattı ama o sırada Joss aralarına girdi. Nell'e öfkeyle bakıyordu.

David, "Ben de şimdi iyi talihi için Nell'i tebrik ediyordum," dedi.

Joss, "Bunu ona dokunmadan da yapabilirdin," derken Nell onun sesindeki yırtıcılıktan şaşkına döndü.

Joss genç kadını oradan uzaklaştırırken, "Onu unut, Nell,' dedi. "Artık benimle evlisin ve David senin için geçmişte ne anlam ifade ediyorsa..."

Nell, "O benim için hiçbir şey ifade etmiyor," diye

karşılık verdi. "David sadece bir arkadaştı, Joss..."

Genç adam ona baktı ve sanki yüzünden Nell'in gerçeği söylediğini anlamış gibi, "Senin için öyle olabilir," dedi. "Ama onun sana karşı duygularını arkadaşlık olarak değerlendirebileceğimden şüpheliyim. Onu cesaretlendirme, Nell."

Genç kadın, "Böyle bir şey yaptığım yok," derken bir arkadaşı Joss'un yanına gelince ondan kaçma fırsatı bulduğu için sevindi.

David gitmişe benziyordu. Yanlarına gidip konuşması ve teşekkür etmesi gereken birkaç davetli olmasına rağmen Nell büyük pencerelerden birinin gölgesine sığınmayı tercih etti.

Az sonra üç kadın önünden geçti. Üzerlerinde son derece pahalı ve zarif elbiseler vardı.

Genç kadın bir tanesinin, "Akıllı Joss," dediğini duydu. "Alan'ın Asiller Listesine girmesi yüz binlerce sterline ve on beş yıla mal oldu. Joss bunu bu zamanın onda birinden daha kısa sürede başardı. Üstelik de Alan'ın harcadığının yarısı kadar para ödedi."

Nell kendisinin orada olduğunu fark etmeden konuşan kadınların uzaklaşmalarını seyrederken Joss ile aşk evliliği yaptıkları konusunda hiç kimseyi kandıramayacaklarını düşündü.

"Nell." Etrafına bakınca Liz'in yanında durduğunu gördü. Arkadaşının yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Üstünü değiştirmenin zamanı geldi. Odana gidelim."

Genç kadın Liz'in peşinden üst kata çıktı ve onun uzattığı yün elbiseyi giydi. Kırmızı renkli, kol ağızları siyah kadifeyle süslü bu elbiseyi aldığını hatırlamıyordu.

Liz, "Bu Valentino kreasyonundan," dedi. "Bunu senin için Joss seçti. İki hafta önce bana telefon etti ve kaç beden giydiğini sordu."

Nell kaskatı kesildi. O anda elbiseyi parçalayıp yere

atmak için dayanılmaz bir arzu duyuyordu. Joss'un satın aldığı bu elbiseyi giymek istemiyordu. Evini, aile unvanını, kendisini satın alması yeterli değil miydi? Bütün dünyaya genç kadının elbiselerini bile kendisinin aldığını ilan etmek zorunda mıydı?

"Nell, bir şey mi oldu? Elbiseyi beğenmedin mi?"

Genç kadın kendisini gülümsemeye zorladı.

Duygusuz bir sesle, "Çok güzel," dedi. Gerçekten de şimdiye kadar gördüğü en güzel elbiseydi ve üstüne tam gelmiş, kırmızı yün, saçlarıyla ve teniyle şaşılacak derecede uyum sağlamıştı.

Saçları artık omuzlarına dökülmüyordu. İyice fırçaladıktan sonra incili bir tokayla toplamıştı. Liz elbisesiyle hemen hemen aynı renkte bir ruj uzatınca Nell, Joss'un hiçbir şeyi şansa bırakmadığını düşündü.

Liz onu öpmek için uzanırken ağlamaklı bir sesle, "Mutlu ol, Nell," dedi. "Ve unutma, ilk çocuğunun vaftiz annesi olmak istiyorum..."

Nell kederli bir şekilde gülümsedikten sonra kapıda bir müddet duraklayarak yatak odasına baktı.

Balayı için gittikleri yer her neresiyse oradan döndüklerinde bu oda artık onun olmayacaktı. Büyüme çağlarındayken ümitsizliğe kapıldığı anlarda burası onun sığınağıydı... Genç kadın boğazına düğümlenen hıçkırıktan kurtulmak için güçlükle yutkunduktan sonra odasından dışarı çıktı.

Joss aşağıda merdivenlerin başında onu bekliyordu. O da üstünü değiştirmiş, kendinden çizgili yünlü bir elbiseyle pamuklu bir gömlek giymişti. Davet ettiği arkadaşlarının çoğunluğunun aksine okul amblemini taşıyan bir kravatı yoktu ama ipek, çizgili bir kravat takmıştı. Genç adamın kıyafetinin resmiliği aralarındaki uçurumu iyice belirgin bir hale getiriyordu.

Birlikte tüm davetlilerle vedalaştılar. Ancak Fiona yanlarına gelip Joss'u dudaklarından öpünce Nell şaşkınlıktan ve öfkeden ne yapacağını bilemeyerek keke-

lemeye başladı.

Fiona'nın ruju Joss'un yüzünü boyayınca genç kadın beyaz, dantel bir mendil çıkartarak gösterişli bir şekilde bunu sildi.

Joss'un kaşlarının çatıldığını gören Nell onun bu durumdan hiç de hoşlanmadığını hissetti. Fiona onun bu hoşnutsuzluğunun farkına vardıysa da hiç belli etmedi ve Nell'e zafer dolu bir ifadeyle gülümsedikten sonra Joss'un koluna girdi. "Adresini aldım... Eğer senin ilgilenmen gereken bir durum olursa..."

Nell birkaç davetlinin anlamlı bir şekilde kendilerine baktığını görünce bir an için bütün vücudunun alev alev yanmaya başladığını, ardından da buz kesildiğini hissetti.

Davetlilerin onları duyamayacakları kadar uaklaştıklarında Nell buz gibi bir ifadeyle Joss'a, "Bu gerçekten de gerekli miydi?" diye sordu.

"Ne?"

"Bu... Sekreterinle birlikte yaptığınız gösteri."

Genç kadın bu durumun kendisini ne kadar yaraladığını saklamaya çalışarak soğuk bir sesle konuşmuştu.

"Bir kadın olarak nasıl davranması gerektiğini bildiği için onu kıskandın mı, Nell?"

Bu sözlerden sonra genç kadın kendilerini uğurlamaya gelen davetlilere titrek bir gülümsemeyle bakmaktan başka bir şey yapamadı.

Rolls Royce ile gidiyorlardı ama şoför yanlarında yoktu. Joss hayatını en başından itibaren kendisi kurmuş olabilir, Nell gibi avantajlı doğarak parası, mevkisi bulunmayabilirdi ama bazı şeyler sonradan öğrenilemez, sadece içgüdüsel olarak yapılırdı; tıpkı genç adamın şoförünü kolayca yanlarından uzaklaştırması, çalışanlara gösterdikleri özen için teşekkür edişi, mevkileri ne olursa olsun çevresindeki bütün insanlara kibar ve düşünceli davranması gibi.

Nell bu durumu daha ilk karşılaştıkları an fark etmişti ve onun için bu özellik paradan ya da asırlar öncesine uzanan aile tarihinden çok daha değerliydi.

O halde genç adam ona karşı neden bu kadar soğuk, böylesine katı davranıyordu? Bütün bunların Nell için ne kadar güç olduğunu anlaması gerekmez miydi? Aslında genç kadın onun bu durumu bildiğinden emindi. Joss'un davranışlarındaki bu ani değişiklik bundan sonra birlikte geçirecekleri hayatın ne kadar zor olacağını anlamasından mı kaynaklanıyordu? Acaba genç kadınla sevişmesi aşk ve arzu bulunmayan bir evliliğin ne anlama geleceği konusunda gözlerini mi açmıştı?

Evden uzaklaştıklarında genç adam, "Yerinde olsam biraz uyumaya çalışırdım," dedi. "Önümüzde epey uzun bir yol var."

Bir başka deyişle Joss onunla konuşmak istemiyor, kendi haline bırakılmayı arzuluyordu.

Ancak Nell uyuyamadı. Gerginliğin ötesinde kendisini çok fazla yorgun hissediyordu. Arabanın içi sıcaktı. Bu yüzden mantosunu çıkarmak istedi ama bunu yapacak gücü yoktu.

Gözlerini önlerinde uzanan yola dikmiş, nereye gittiklerini düşünüyordu. Büyük bir ihtimalle Heathrow'a gidecekler, oradan da uçağa binerek canı sıkılan evli bir çift gibi davranabilecekleri son günlerde moda olan egzotik bir yere uçacaklardı. Sonunda Joss'un önerisine uyarak arkasına yaslandı ve gözlerini kapadı.

Gözünün önünde sayısız sürü görüntü beliriyordu. Gelinliğinin içinde aynadaki aksi... Düğün yemeklerinin gürültüsü... Tanımadığı yüzler... Parasal konularda konuşan erkekler...

Genç kadın içinden, 'Ben ne yaptım? Tanrım... Ben ne yaptım!' diye geçirdi. Gözleri yanıyor, bütün vücudu ağrıyordu. Bir müddet sonra esnemeye başladı. Göz kapakları ağırlaşmış, motorun sesi kulağına bir ninni gibi gelmeye başlamıştı.

"Nell."

Omzuna dokunan tanıdık ama genc de yabancı el onu içinde bulunmamayı tercih ettiği dünyaya döndürüyordu. Bu yüzden karşı koymaya çalıştı ama ses uyanması için ısrar etti.

Dışarısı karanlıktı ve çevreyi tanımıyordu. Arabanın içindeydiler ve bir yanlarında büyük bir gemi vardı.

Genç kadın şaşkınlıkla, "Neredeyiz?" diye sordu. "Burası Heathrow değil..."

"Hayır. Burası Dover. Kanalı geçecek olan feribota binmek üzereyiz."

"Nereye gidiyoruz?"

Nell'in kafası karışmıştı ve hâlâ yarı uykulu bir haldeydi. Bu yüzden söylenenleri anlamakta güçlük çekiyordu.

Joss onun sorusuna, "Kuzey Fransa'ya gidiyoruz," diye cevap verdi. "Château des Fleurs'e."

Genç adam bu sözlerinin Nell için hiçbir anlam taşımadığını fark ederek, arabayı feribota bindirmek üzere hareket ettirdiğinde onu Kuzey Fransa'da kiraladığı bir şatoya götürdüğünü, balaylarını orada geçireceklerini söyledi.

"Bir şato mu? Karayipler gibi bir yere gideceğimizi sanmıştım."

"Öyle bir yeri mi tercih ederin?"

Artık feribota binmişlerdi. Nell genç adamın arabadan inmesi için kendisine yardım etmesine izin verdi.

Kanalı geçtikleri sürenin çoğunda ve ondan sonraki araba yolculuğu boyunca Nell hep uyukladı. Araba durduğunda uyandı. Dışarısı karanlıktı. Genç kadın ay ışığıyla aydınlanmış bir patika ve yolun iki yanında da ağaçlar gördü.

Kendisini gergin ve huzursuz hissediyor, başı hafifçe ağrıyordu. Joss, "Eğer ilgini çekerse söyleyeyim," diyerek konuşmaya başladı. "Bu şatoda bir zamanlar senin atalarından biri, Catherine de Chambertin otu-

rurmuş. Ev hâlâ Chambertin ailesinin bir koluna ait ama burada oturmuyorlar. Bu ev, içinde çalışanlarıyla birlikte kiralanabilecek birkaç şatodan biri. Balayına çıkmamız bazı gereksiz yorumlara yol açabileceğinden burasını pahalı bir yolculuğa tercih edeceğini düşündüm."

Joss onun hoşlandığı şeyleri çok iyi tahmin ediyordu. Başka şartlar altında, mesela Fiona'nın o iğneli sözlerini duymamış olsa, genç adamın bu şatoyu bulmak için harcadığı çaba onu heyecanlandırabilirdi.

Şu anda tek hissettiği şey büyük bir rahatlamaydı. En azından bu şatoda mutlu bir eş rolü oynamak zorunda kalmayacaktı.

Nell, Joss'un yardımını reddederek arabadan indi. O anda genç adamın dudaklarının öfkeyle gerildiğini görünce ufak çapta isyankâr davranışından garip bir memnuniyet duydu. Böylece reddedilmenin ne demek olduğunu Joss'a göstermişti.

Şato arkalarındaydı. Sivri kuleleri ay ışığı altında pırıl pırıl parlıyordu. Bu haliyle tam anlamıyla peri masallarındaki şatolara benziyordu.

O sırada kapı açıldı ve dışarı bir adam çıktı.

"Mösyö." Adam hafifçe eğilerek Joss'u selamladıktan sonra kendisini tanıttı. "Adım Henri. Karım Gabrielle ve ben burada kaldığınız sürece size hizmet edeceğiz."

Henri konuşurken bir yandan da valizleri aldı. Nell uşağın, onların yeni evli ya da birlikte kaçamak bir tatil geçirmek isteyen iki sevgili olduklarını tahmin ettiğinden emindi.

"Bu taraftan gelirseniz..."

Yuvarlak holün yerleri mermer döşeliydi. Bir ucunda beyaz mermer bir merdiven yer alıyordu. Duvarlardaki ipekler solmuşlardı ama gene de çok güzeldiler. Çevrede hanedanın armaları vardı. Bunları seyreden Nell, Catherine'in akrabalarından birinin Fransa'yı yö-

neten hanedandan bir prensin oğlu olduğu yolunda bir söylenti duyduğunu hatırladı.

Merdivenlerden yukarı çıkarlarken onları Gabrielle karşıladı. Orta yaşlı kadın esmer ve her şeyiyle tam bir Fransızdı. İngilizcesi kocasınınki kadar iyi değildi ve Nell'in kıyafetine hayranlıkla bakıyordu.

Gabrielle, Nell'e Mösyö'nün istediği gibi hafif bir akşam yemeği hazırladıklarını, istedikleri başka bir şey olduğu taktirde zili çalabileceklerini söyledi.

Onlar için hazırlanan daire bir oturma odası, yemek salonu, iki giyinme odasıyla büyük bir yatak odası ve banyodan oluşuyordu. Her yer parlak kırmızı ve altın rengi döşenmişti. Oturma odasındaki Aubusson halının tarihi değeri vardı.

Nell burada kalan diğer ziyaretçilere bu kadar ihtimam gösterilmediğinden emindi. Acaba Joss bu ortamı sağlayabilmek için ne kadar para ödemek zorunda kalmıştı?

Peki ama bunu neden yapmıştı? Nell'e parasının satın alamayacağı hiçbir şeyin bulunmadığını göstermek için mi? Parayla onun ailesinin geçmişini bile satın alabileceğini kanıtlamak için mi?

Salonda hafif yemeklerden oluşan bir sofra hazırlanmıştı ama yemeklerin görüntüsü ve kokusu Nell'in kendisini hasta hissetmesine yol açtı.

Genç kadın boğuk bir sesle, "Çok uzun bir gündü, Joss," dedi. "Sence bir sakıncası yoksa hemen yatmak istiyorum."

Joss'un buna itiraz etmeyeceğinden, aksine çok memnun olacağından emindi ama yanılıyordu.

"Eğer kibar bir şekilde bu gece yalnız başına uyumak istediğini söylemeye çalışıyorsan korkarım hayal kırıklığına uğrayacaksın, Nell. Bir kere bu odalarda sadece bir tek yatak var. Ayrıca bu sabahki törene rağmen, tam anlamıyla karı koca olmanın şartlarını yerine getirmezsek evliliğimiz kanunen var sayılamaz."

Nell'in yüzünü buruşturduğunu görünce gözlerindeki ifade sertleşti. "Bunun şanssızlık olduğu konusunda seninle aynı fikirdeyim ama gene de yapılması gerekli bir şey. Bu işi mümkün olduğunca kısa sürede halletmeye çalışalım." Bu sözler üzerine Nell genç adamın kollarının arasında geçirdikleri zamanın uzaması için yalvaran kadınları acıyla düşündü.

Genç kadın kibarca, "O halde ben gidip soyunayım," dedi.

O anda Joss başını çevirince Nell onun gözlerinde alaycı bir pırıltı gördü.

"Bence bu damadın ayrıcalığıdır, Nell... Gelini soymak damada düşer."

Genç kadın, "Olabilir," dedi. "Ama başka türlü evliliklerde. Senin de az önce söylediğin gibi bazı şeyleri uzatmamıza gerek yok..."

Genç adamın çok öfkelendiğini fark etti ama nedenini anlayamadı. Bir an için Joss'un uzanıp kendisini tutacağını sandı ama genç adam ellerini cebine sokarak uzaklaştı.

Nell'in valizi yatağın biraz ötesindeki dolabın üstündeydi.

Liz'in valize koyduğu kıyafetleri görünce Joss'un arkadaşını da etkisi altına aldığını anladı. Valizin içinde yeni döpiyesleri, iki tane yarı resmi elbise, kırda yürümeye uygun ama gene de zarif alçak topuklu ayakkabılar, sıcak tutan bir ceket, onların altında da iç çamaşırları vardı. Ancak bu iç çamaşırlarını Nell almamıştı.

Küçücük saten ve dantel çamaşırları görünce gözleri şaşkınlıkla açıldı.

Valizde bir de pembe renkli saten bir gecelik vardı. Geceliğin önü ve arkası çok açıktı. Bedeni de dantelle kaplı olduğundan giydiğinde bütün vücudunun tüm hatlarının ortaya çıkacağından emindi.

Valizde bir gecelik daha olduğunu gördü. Modeli de-

ğişik olmasına rağmen diğeri gibi bu da içini gösteren cinstendi.

Genç kadın titreyen ellerle pembe saten geceliği aldıktan sonra banyoya girdi.

Banyonun küveti iki kişinin sığabileceği kadar büyüktü. Bu düşüncenin etkisiyle vücudu alev alev yanmaya başlayan Nell parfüm kokulu sıcak suyun içine girmektense bir duş aldı ve havluyla vücudunu iyice kuruladı.

Topuzundan kurtulan saçları parlak bir halde omuzlarına dökülüyordu. Gecelik başından kolayca geçti ve vücudunu sardı.

Pembe saten vücudunu düşündüğünden daha fazla ortaya çıkarmıştı. Sırtı neredeyse beline kadar açıktı. Teninin inci gibi parlaklığı dantelin arasından görünüyor geceliğin önü göğüslerini tam olarak kapatmıyordu. Acaba Liz bu geceliği bilerek mi seçmişti?

O sırada Joss'un yatak odasında dolaştığını duyunca bir an için tekrar elbiselerini giymeyi düşündü. Ama hayır... Genç adam onun elbiselerini çıkarmasını bekliyordu.

Derin bir nefes alıp içindeki panik duygusunu bastırdıktan sonra banyonun kapısını açtı.

Joss yüzü pencereye dönük duruyordu. Bir elinde bir kadeh, diğerinde de bir şişe şampanya vardı.

Nell'in hiçbir şey söylememesine rağmen genç adam onun banyodan çıktığını duymuş olmalıydı ki dönerek, "Normal şartlarda cesaret verici şampanyaya gelinin ihtiyacı olur, damadın değil," dedi.

Ardından genç kadının saten ve dantel içindeki vücudunu süzmeye başladı.

Nell boğuk bir sesle, "Bunu Liz seçti," dedi. Joss'un, bu kadar baştan çıkartıcı bir şey giyerek onda sevişme arzusu uyandıracağına inanacak kadar aptal biri olduğunu düşünmesini istemiyordu.

Joss, "Yanlış," dedi. "Bu geceliği ben seçtim. Te-

ninin dantellerin ardında nasıl görüneceğini düşündüm. Nasıl bir inci gibi parlayacağını, ipek gibi yumuşak, sıcak görüneceğini düşündüm. Ama senin içinde hiç sıcaklık yok, öyle değil mi, Nell? En azından bana karşı. Bana bir şeyi açıkça söyle, karıcığım. Bana böylesine küçümseyerek bakmak sana gerçekten de zevk veriyor mu? Evliliğimiz için intikam alma yolun bu mu, Nell? Belki de bütün iyi yetişmiş eşler böyle davranırlar. Tıpkı cehennem gibi... Bana soğuk, küçümseyen gözlerle bakabilirsin ama sana bir şey söyleyeyim, hayatım... Çarşafların arasına girince gözlerin sımsıcak ve arzulu..."

Nell daha fazla dayanamayacaktı. Sert bir sesle, "Yeter artık! Yeter, Joss," diye bağırdı. "Bu evliliği isteyen sendin."

Joss, "Bu evliliğe ihtiyacı olan da sendin," diye hatırlattıktan sonra kadehine şampanya doldurarak hızla içti.

Şişeyi Nell'e doğru uzattı ama genç kadın başını iki yana salladı.

"Hayır mı? Bu olayı mümkün olduğu kadar çabuk bitirmek istiyorsun, öyle mi? Pekâlâ, eğer şu anda karnında çocuğumu taşımıyorsan, bu gecenin sonunda taşıyacaksın."

Kadehine tekrar şampanya doldurarak yarısını içti. Ardından yüzünü buruşturarak kadehi masanın üstüne bıraktı.

"Şimdiye kadar sadece bir kez bir kadınla sevişmeden önce içki içmek zorunda kalmıştım ve bu da seviştiğim ilk kadındı. Geceliğini çıkar, Nell."

Genç kadının yüzündeki şaşkınlığı görünce bir kahkaha attı. "Bu işi mümkün olduğu kadar çabuk bitirmek istediğini düşünmüştüm. Eğer geceliğini çıkartmazsan bu gerçekleşemeyecek. Bu geceliği aldığımda üstünden çıkarmadan önce teninin her milimetresinin tadına varmayı düşünmüştüm. Hayal gücümüz bize ne ka-

dar acıklı tuzaklar kuruyor, öyle değil mi, Nell?''

Nell o anda genç adamın hafifçe sarhoş olduğunu fark etti. Joss'un ona dokunmadan önce sarhoş olması gerektiğini anlamak genç kadının kendisinden iğrenmesine yol açtı. Daha önceleri böyle şeyler okumuştu ama aynı olayı kendisinin de yaşayabileceği hiç aklına gelmemişti.

Joss onun içinde bulunduğu durumdan haberdar değil gibi görünüyordu. Hâlâ genç kadının vücuduna bakıyor, gözleri alev alev yanıyordu.

Joss uzanarak parmağını geceliğin ince askısı üstünde dolaştırmaya başladı. Onun bu hareketi genç kadının bütün vücudunun etkilenmesine neden oldu.

Nefes alışları bile Nell'in duyduğu heyecanı ele veriyordu. Kendisini kontrol altına almaya çalışırken geri çekilmeye kalkıştı ama Joss aralarındaki mesafeyi hemen kapatarak onun bu çabasını sonuçsuz bıraktı.

Genç adam, ''Bu şekilde görüneceğini, sana dokununca böyle hissedeceğini biliyordum,'' dedikten sonra elini geceliğin üstünde dolaştırmaya başladı.

Nell üşümüyor ama titriyordu. Joss da aynı durumdaydı. Bunun farkına varan genç kadın şaşkınlıkla ona baktı. Joss'un gözleri alev alev yanıyor, garip bir ışıkla parlıyordu.

Genç adam, ''Nell,'' diye mırıldandıktan sonra onu öpmeye başladı. Joss'un dudaklarının dokunuşuyla bütün vücudunun büyük bir arzuyla dolduğunu fark eden Nell şaşkına döndü. Ardından kendi kendine verdiği bütün sözleri unutarak kollarını genç adamın boynuna doladı.

Uzun bir süre sonra -yoksa sadece bir kaç dakika mı geçmişti?- birlikte geniş yatağın üstünde yatıyorlardı. Genç kadının vücudu hâlâ az önce yaşadığı mutluluğun etkisiyle ürperiyordu.

Sabah her şey değişmişti. Nell, Joss'un kendisiyle se-

vişmesine izin vermeden önce hatırlaması gereken her şeyi hatırlayarak genç adama karşı soğuk ve mesafeli davranmaya başladı. Bir yandan da sevişmelerinden önce Joss'un ne kadar çok şampanya içmesi gerektiğini, sevişmeleri sırasında genç adamın arzulu halinin hayalinde canlandırdığı başka bir kadından kaynaklandığını düşünüyordu.

Gün çok kasvetliydi. İkisi de birbirlerine katlanmak zorunda olan iki yabancı gibi kibar davranıyorlardı.

Öğle yemeğinden sonra Joss yapması gereken bazı işleri olduğunu haber verince Nell de bahçede dolaşacağını söyledi.

Hava çok soğuktu. Bu yüzden dışarıda fazla kalamayarak eve girdiğinde Joss'un telefonla konuştuğunu gördü. Genç adamın kaşları düşünceli bir şekilde çatılmıştı.

Telefonu kapattığında kaşları hâlâ çatıktı ama Nell hiçbir şey sormadı. Günün geç saatlerinde birkaç telefon konuşmasından sonra Joss balaylarını kısa kesmek ve New York'a gitmek zorunda olduğunu söyleyince de itiraz etmedi.

Bölüm On

"Demek hâlâ hamile değilsin, öyle mi?"

Nell üvey kardeşine bakarken içinde duyduğu acıyı göstermemek için kendi kendisiyle mücadele ediyordu.

Joss ile sekiz haftadır evliydiler ve Grania'nın da söylediği gibi hâlâ onun çocuğunu taşımıyordu. Bu gidişle bu mümkün olamayacaktı çünkü Fransa'dan döndüklerinden beri hiç sevişmemişlerdi.

Aslında genç adam evde fazla durmuyor, günlerinin çoğunu Londra'da geçiriyor, sık sık da New York'a gidiyordu. Çok yorgun ve gergin görünüyordu ve Nell onun bu evlilikten büyük pişmanlık duymaya başladığından emindi.

Genç kadın üvey kardeşinin sorusuna sahte bir sakinlikle, "Henüz değil," diye cevap verdi.

"Bu arada, Joss nerelerde? Onun burada olacağını sanmıştım."

"Şu anda New York'da."

"Gene mi? Belki de orada başka biri vardır." Grania, Nell'in yüzünün kıpkırmızı kesildiğini görünce, "Oh, haydi, Nell, herhalde onun sana sadık kalmasını beklemiyordun, öyle değil mi?" dedi. "Keşke bu durumu buraya gelmeden önce bilseydim. Bana biraz para vermesi için onu kandırmayı düşünüyordum. Harika bir kürk manto gördüm... Ve neredeyse Noel geldi. Acaba, Joss Noel'i burada mı yoksa New York da mı geçirecek?"

"Bu konuda hiçbir fikrim yok." Nell'in sabrı taşmaya başlamıştı.

Grania gittiğinde genç kadın kendisini hem rahatlamış, hem de suçlu hissetti. Ancak evliliği sırasında yaşadığı baskılar yüzünden sinirleri iyice gerilmişti. Bazen Joss'un yanında olmasını mı yoksa uzaklara gitmesini mi tercih ettiğini bile anlayamıyordu. Genç adam

evdeyken kendisine karşı çok soğuk davranıyordu. Aynı yatak odasını paylaşmalarına rağmen balaylarından beri Joss ona elini sürmeye kalkışmamıştı. Evden uzaklara gittiğindeyse Nell onun bir an önce dönmesini arzuluyor, her seferinde bir mucizenin gerçekleşmesini, genç adamın davranışlarının değişmesini bekliyordu. Ama bu hiçbir zaman olmuyordu.

Bir araba sesi duyduğunda Nell oturma odasında Noel kartı gönderecekleri kişilerin listesini yapmakla meşguldü. Gelenin Joss olduğunu düşünerek hızla kapıyı açmaya koştu. Ancak karşısında her zamanki kusursuzluğuyla Fiona duruyordu.

Genç kadın beraberinde kasım gecesinin soğuğunu da getirerek içeri girdi.

"Joss'un burada olmadığını biliyorum. Sadece ona şunu bırakmak istedim. İstifa mektubum." Nell'in çok şaşırdığını görünce bir kahkaha attı. "Onun iflasını açıklayacağını biliyorsun, öyle değil mi?" Genç kadının şaşkınlığının daha da arttığını fark edince yumuşak bir sesle konuşmasını sürdürdü. "Demek sana söylemedi. Acaba neden? Elbette bu felaketi önleyebilmeyi umuyordu ama son günlerde piyasada önemli kayıplara uğradı. Bankalar borçlarını hemen ödemesini istiyorlar çünkü bu borçlara karşılık olarak gösterebileceği herhangi bir teminat yok."

Fiona bir an durakladıktan sonra, "Zavallı Joss," dedi. "Artık o da eski bir milyoner olacak..."

Bu sözleri söylerken Nell onun bu düşünceden zevk aldığını biliyordu. Kendisini çok kötü hissediyor, Fiona'nın söylediklerini yalanlamak istiyordu ama bunu yapamayacağının farkındaydı. Joss ona neden hiçbir şey söylememiş, problemlerini onunla paylaşmamıştı?

"Gitmeliyim. Saat on birde San Francisco'ya giden uçağa bineceğim. Oradan bir iş teklifi aldım. Ha, bu arada, Joss'un avukatları boşanmanız için herhangi bir engel bulunmadığını söylüyorlar... Şartlar böyle olduk-

tan sonra..."

Fiona son bir kez düşmanca gülümsedikten sonra gitti. Nell kapıda onun arkasından bakakalmıştı.

Fiona kimin boşanmasından bahsetmişti ki? Elbette Nell'in. Joss onu boşuyordu... Aslında genç kadın bunu ummuştu ama Joss'un bu konuyu öncelikle onunla konuşmasını, evliliklerinin bir hata olduğunu söylemesini, karısının gerçeği sekreterinden, daha doğrusu eski sekreterinden duymasına izin vermemesini beklerdi. Nell o sırada Fiona'nın söylediği başka bir şeyi hatırladı. Joss iflasını ilan edecekti. Nell bunun genç adam için ne anlama geleceğini çok iyi biliyordu. Joss mahvolacaktı. Bu durumu önlemenin bir yolu olmalıydı. Nell genç adamın işleri hakkında hemen hiçbir şey bilmiyordu. Herhalde Joss bazı yanlış kararlar vermişti ama eğer bu krizi atlatabilirse kendisini toplayabilirdi... Bankası bu konuda Joss'u desteklerdi... O sırada Fiona'nın yeterli teminatı bulunmadığı için bankaların genç adamdan borçlarını ödemesini istediklerini söylediğini hatırladı. Nell bunun ne demek olduğunu çok iyi biliyordu. O sırada aklına bir şey geldi.

Bu ev... Ev teminat olarak gösterilebilirdi. Joss'u hemen bulmalı ve ona söylemeliydi... Ama belki de doğrudan doğruya bankayla konuşması daha iyi olurdu. Saat akşamın onuydu... Yani bankayla temasa geçebilmesi için uzun süre beklemek zorunda kalacaktı. Keşke Joss'un nerede olduğunu bilse ya da genç adam onu arasaydı. Ancak Joss evden uzak olduğu zamanlarda Nell'i hiç aramazdı ve genç kadın da onun adresini ya da telefon numarasını isteyemeyecek kadar gururluydu.

Belki Fiona, Joss'un nerede olduğunu bilebilirdi ama o da şu sıralarda Heathrow'a doğru gitmekteydi.

O gece Nell uyuyamadı. Sabaha kadar uyanık yattı. Saat dokuzdan çok önce arabasını Joss'un Chester'daki bankasının önünde park etmiş bekliyordu.

Müdürle görüşmek istediğini, randevusu olmadığını söylediğinde danışmadaki kız onunla hiç ilgilenmedi.

Genç kadın, "Müdürü çok acele görmeliyim," diye tekrarlarken içinden bunu başarabilmesi için dualar ediyordu.

Duaları karşılıksız kalmadı. Az sonra müdür bürosundan çıkarak sıcak bir ifadeyle ona gülümsedi. Bu bir banka müdürünün iflas etmek üzere olan bir müşterisinin karısına gösterebileceği davranıştan çok farklıydı.

Müdürün bürosuna girer girmez Nell telaşla oraya neden geldiğini söyledi.

Genç adam onu dinledikten sonra, "Anlıyorum," dedi.

"Acaba... Acaba ev kocamın borçlarını karşılayacak kadar değerli mi?"

"Ece... Evet. Sanırım borçları fazlasıyla karşılayabilir. Ama bunu yapmak istediğinizden gerçekten emin misiniz, Lady Eleanor? Biliyorsunuz, ev sizin üstünüze. Tamamiyle sizin malınız."

Nell hırçın bir ifadeyle, "Ve Joss da benim kocam," diye karşılık verdi.

O anda müdürün dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi.

"Çok iyi. Bu durumda yapmamız gereken bazı anlaşmalar olacak. Siz şimdi evinize gidin. Biz sizinle temas kuracağız."

Nell üstüne bastırarak, "Ve Joss iflas etmiş olmayacak," dedi.

"Sanırım bu konuda size garanti verebilirim..." Müdür tekrar gülümsedikten sonra, "Kocanızı çok seviyor olmalısınız, Lady Eleanor," dedi.

Nell başını öne eğerek boğuk bir sesle, "Evet," dedi. "Çok seviyorum."

Genç kadın banka müdürünün kahve ikramını red-

detti ve kendisine zaman ayırdığı için ona teşekkür etti. Müdür onu kapıya kadar götürdükten sonra bürosuna döndü ve sekreterini aradı.

"Joss Wycliffe'i bize bıraktığı New York'taki numaradan arar mısın, Jane?"

On dakika kadar sonra sekreteri telefonu bağlayınca, "Joss," dedi. "Az önce karınla olağanüstü bir görüşme yaptım."

Joss haber vermeden eve döndü. O sırada Nell tabağındaki yemekle oynamayı bırakmış, kütüphaneye giderek Financial Times okumaya başlamıştı. Dergide neler olduğunu anlamasına yarayabilecek bir şeyler bulmayı umuyordu ama Joss'un isminden hiç bahsedilmiyordu.

Joss ansızın kapıyı açınca Nell şaşkınlıkla ayağa kalktı. Genç adam hızla yanına gelerek onu kollarının arasına aldı ve hırsla öpmeye başladı.

Bu bir rüyaydı... Bir mucize... Öyle olması gerekirdi ama gene de genç adamın öpüşlerine karşılık vermekten, onun vücuduna yaslanmaktan kendisini alamadı.

Az sonra Joss onu öpmeyi bırakarak, "Sadece bir tek şey soracağım, Nell," dedi. "Söylediğim ve yaptığım onca şeye rağmen... Aramızda geçen her şeye rağmen... Sen... Beni seviyor musun?"

Genç kadının yüzündeki ifade bütün duygularını ele veriyordu.

"Tanrım, bunu neden söylemedin, Nell? Neden bana aldırış etmediğini düşünmeme izin verdin?"

Nell gözlerini genç adama dikerek, "Çünkü senin böyle olmasını istediğini düşündüm," diye karşılık verdi.

Genç adam zayıflamıştı ve her zamankinden çok farklı görünüyordu. Nell titreyen parmaklarıyla onun çenesine dokunurken Joss genç kadının bileğini yakalayarak elini dudaklarına doğru götürdü ve avcunun içini öptü.

"Benim istediğim... Ve hâlâ da istediğim sensin. Lady Eleanor değil, Nell, gerçek sen. Gerçek Nell'i bir ya da iki kere gördüm. Hatta hayatımın soğukluğunu onun arzusunun sıcaklığıyla ısıtmayı da başardım. Eskiden senin büyükbabanla ilgilenişini seyreder, onu kıskanırdım."

Genç adam hafifçe gülümsedi.

"Neler hissettiğimi hiç tahmin etmedin mi? Oysa büyükbaban bunu anladı ve son aylarında bana acımaya başladı. Ölmeden önce seninle evlenmemi, seninle Easterhay'e göz kulak olmamı umduğunu söyledi."

"Ama sen benimle unvanım için evlendiğini söylemiştin."

"Bulabildiğim en iyi mazeret buydu. Seni Williams'a kaptıracağım diye büyük bir korkuya kapılmıştım. Bunu göze alamazdım."

"David mi? Ama böyle bir şeyi nasıl düşünebildin, Joss?"

"Çok kolay. Benim gibi ümitsizce âşık olan erkekler her zaman çok kıskançtırlar. Ayrıca Grania senin onunla evleneceğini sandığını söyledi. Hatırlıyor musun? Grania sana evlenme teklif ettiğim hafta sonundan önce eve gelmişti. O sırada benden aylığına mahsuben avans istediğinde bu konudan bahsetti."

"Ama Grania benim sana karşı neler hissettiğimi biliyordu. Bunu söylediğim bir şeyden anlamıştı. Senin benim gibi birine asla bakmayacağını söyledi ve ben de onun haklı olduğunu düşündüm. Joss, beni nasıl sevebilirsin? Ben güzel değilim. Tecrübeli de değilim. Ben..."

Genç adam boğuk bir sesle, "Sen güzelsin," diye düzeltti. "Üstelik de sadece fiziksel olarak değil. Senin yaşında kaç kız senin yaptığın gibi huysuz bir ihtiyara bakmak için bağımsızlığından vazgeçebilir?"

Joss derin bir nefes aldıktan sonra sözlerini sürdürdü. "İş için birkaç günlüğüne buraya geldiğimde Ches-

hire'a hayran kaldım. O zamana kadar hayatım hep Londra'da geçmişti. Onun için burada kendime bir ev aldım. O zamanlar bu yaptığımın hayatımın en acı verici ve yaralayıcı bir döneminin başlangıcı olacağından haberim yoktu. Buraya ilk yerleştiğimde âşık olmak gibi tehlikelere karşı bağışıklık kazandığımı sanıyordum. Yetiştiriliş tarzım ve sonra da hayatımı en başından kurmak için verdiğim mücadele beni katılaştırmıştı, Nell."

Genç kadın bütün dikkatini onun anlattıklarına vermişti.

"Evlilik konusunu düşündüğümde... Hayatımı bir başka insanla paylaşmak bana çok aptalca geliyordu. Kendilerini bu şekilde bağımlı kılan erkeklere küçümseyerek bakıyordum."

Joss gülümseyerek Nell'e baktı. "Ve sonra sana rastladım. Sen o zamana kadar inandığım her şeyi tersine çevirdin. Başlangıçta neler hissettiğime inanamadım. Adımı kendisini zorlayarak söyleyen, her karşılaşmamızda bana bakmamak için başını öbür tarafa çeviren, yanına sokulmaya kalkıştığımda güneş ışığında yok olan duman gibi ortadan kaybolan bir kadına nasıl âşık olabilirdim?"

Nell acı dolu bir sesle, "Senin büyükbabamı görmeye geldiğini sanıyordum," dedi. "Eğer uzun süre yakınında kalırsam hakkında neler hissettiğimi anlayacağından ve benimle alay edeceğinden korkuyordum."

"Oh, Nell... İkimiz de ne kadar aptal insanlarmışız."

Joss genç kadına sarılarak yüzünü onun saçlarının arasına gömdü.

"Benimle ilk seviştiğin zaman... O zaman sana söylemek istedim. Belki tahmin etmişsindir diye düşündüm... Ama sonra Fiona geldi ve aramızda geçenleri ona anlattığını, benimle sevişmek için kendini zorlaman gerektiğini söyledi..."

Genç adam Nell'in titremeye başladığını hissedince kollarıyla onu sımsıkı sardı.

"Sana yalan söylüyordu. Herhalde aramızda geçenleri tahmin etmişti. Sanırım o sabah on sekiz yaşında âşık bir delikanlı gibi davranmakla ona ipucu verdim. O gün sana telefon ettim..."

Nell başını sallayarak onu susturdu. "Hayır... Fiona'ya beni aramasını söyledin."

Genç kadın o anda Joss'un gerçeği anladığını fark etti. "Lanet olası kadın! İyi ki ülkeyi terk etti."

"O seni seviyordu, Joss." Artık Joss'un aşkının güvencesi altında olduğuna göre Fiona'yı bağışlamaya hazırdı.

Genç adam, "Beni değil," diye düzeltti. "O benim paramı seviyordu. Biliyor musun, hayatım boyunca benim için bir şeyler yapmak isteyen, benim için fedakârlıkta bulunmaya hazır olan tek insan sensin... Hem de böyle bir fedakârlık, Nell."

Joss genç kadına bakınca Nell onun gözlerinde parlayan yaşları fark etti.

"Gerçekten de bunu yapacak mıydın? Bu evi borçlarıma karşılık ipotek ettirecek miydin?"

Genç kadın içtenlikle, "Elbette," dedi. "Bana gerçeği söyle, Joss. Maddi durumun ne kadar kötü?" Joss'un aniden gerginleştiğini fark edince aceleyle, "Bu benim için hiç önemli değil," diye ekledi. "Durumun ne olursa olsun."

"Nell... Nell. Fiona sana yalan söyledi. İflas etme durumum yok. Son girdiğim işte çok para kaybedebilirdim. Bu doğru. Ama aksine çok kazandım. Başarılı bir komisyoncu olmak işte bu. Ama biliyor musun... Artık bu işlerden bıkmaya başladım. Otuz yaşı geçtikten sonra insanın hevesinin kaybolduğunu söylerler ve ben de otuz beş yaşına geldim. Emekliye ayrılmayı ve zamanımı malikâneye harcayarak kibar bir çiftçi olmayı düşündüğümü söylesem ne derdin?"

"Ah, Joss..."

Genç kadının yüzündeki mutluluk, hissettiklerini açıkça belli ediyordu. O anda dudakları arzuyla birleşti.

Oldukça uzun süren öpüşmelerinin ardından Nell nefes nefese, "Ama Fiona... Bana neden böyle bir yalan söyledi?" diye sordu. "Gerçeği öğreneceğimi bilmesi gerekirdi."

"Bu kadarını düşündüğünü sanmıyorum. Onun tek istediği şey bize zarar vermekti. Ben New York'tayken bir gün beklenmedik bir şekilde oteldeki daireme girdi ve artık sevgili olmamızın zamanının geldiğini düşündüğünü söyledi. Bunun üzerine ben de dünyada sevişmek istediğim tek kadın bulunduğunu, onun da karım olduğunu söyledim. O zaman onun intikam almak isteyeceğini tahmin etmeliydim. Ama beni hazırlıksız yakaladı. O sırada senin yanında olmak için arzuyla tutuşmama rağmen ilgilendiğim işi bırakıp gelemezdim. Belki de yapmam gereken şey..."

"Fiona senin boşanmak için avukatlarınla görüştüğünü söyledi."

"Sana yalan söylemiş. Senin gitmene izin vermem mümkün değildi, aklım yapmam gerekenin bu olduğunu söylemesine rağmen. Seninle seviştikten sonra aramızdaki engelleri yıkabileceğimi, fiziksel bir mutluluğu paylaşırsak zamanla bana karşı duygularının değişebileceğini düşündüm. Ancak seninle seviştikten sonra kendimi nasıl suçlu hissedeceğim hiç aklıma gelmemişti. Aniden sana ne yaptığımı, seni istemediğin bir evliliğe zorlamakla âşık olma hakkını elinden aldığımı anladım."

Nell boğuk bir sesle, "Ama ben zaten âşık olmuştum," dedikten sonra, "Düğün gecemizden beri benimle hiç sevişmedin, Joss," diye ekledi.

"Çünkü buna cesaret edemedim. Seni ne kadar çok sevdiğimi söylemeden seninle sevişemezdim. Unvan... Ev... Hiçbiri önemli değildi, Nell. Benim için sadece sen vardın. Benim gerçekten de bu kadar duygusuz olduğumu mu sandın? Nell onu ne kadar çok sevdiğini söylemek için ağzını açtığında genç adam başını öne doğru eğerek, "Tanrım, bunu yapmayı ne kadar çok istediğimi bir bilseydin,

Nell,'' diye fısıldadıktan sonra onu yavaşça öptü.

Genç kadın onun öpüşüne karşılık verdiğinde Joss' un titrediğini hissetti. Ardından birbirlerine sımsıkı sarıldılar.

Nell ondan uzaklaştığında nefes nefese, ''Umarım bu gece benimle sevişmek için şampanyaya ihtiyaç duymazsın,''dedi. ''Çünkü evde şampanya olduğunu sanmıyorum.''

Kısa bir sessizlik oldu. Joss, Nell'e öyle bir ifadeyle bakıyordu ki genç kadın bütün vücudunun alev alev yanmaya başladığını hissetti. ''O gece şampanyayı seninle sevişebilmek için içmedim. Tam tersine bu şekilde kendimi dizginlemeyi umuyordum. Ama seni o geceliğin içinde görünce zamanımı boşa harcadığımı anladım... Nell, sence karısını çok arzulayan bir koca öğleden sonra dörtte yatağa girmekte haklı mıdır?''

Nell, ''Mrs. Booth izinli,'' dedikten sonra genç adamın kendisini üst kata, yatak odalarına çıkarmasına izin verdi.

•

''Nell hayatım, bu çok güzel bir bebek. Küçük bebeklerin bu kadar harika olduklarını unutmuştum. Bu beni de heveslendirmeye başladı. Bu arada, Joss nasıl? Onun bir oğlan istediğini sanıyordum.''

Nell, Liz ile birlikte yatağında yatmakta olan bebeği seyrederken gülümseyerek, ''Joss onu fena halde şımartıyor,'' dedi.

Tam o sırada Joss içeri girerek, ''Söylediklerini duydum,'' dedikten sonra yatağın üstüne eğilip uyumakta olan kızına sevgiyle baktı ve anlamsız sesler çıkararak adeta Nell'in sözlerini doğruladı.

Genç kadın, ''Görüyorsun, sana söylemiştim,'' dedi. ''Kızıma doğru dürüst yaklaşamıyorum bile.''

Bebeği yatağından alarak kucağında tutan Joss karısına dönerek yumuşak bir sesle, ''Nell, kızımızı çok seviyorum ama ona duyduğum sevgi hiçbir zaman annesine

duyduğum sevgi kadar çok olamaz," diye mırıldandı.

Liz, "Hey, siz ikiniz, kesin artık," dedi. "Neredeyse beni ağlatacaksınız... Joss, eğer Nell ile yalnız kalmak istiyorsanız..."

Joss, Nell'in itirazlarına aldırış etmeyerek, "Bu harika bir öneri," dedikten sonra yakında vaftiz olacak kızları Charlotte Louise'i Liz'in kollarına verdi.

"Neden Nell ve ben seni müstakbel vaftiz kızınla baş başa bırakmıyoruz? Bu arada ben de karımla ilgilenebilirim."

Genç adam onu bebek odasından dışarı çıkartıp kapıyı arkalarından kapattığında içeriden Liz'in kahkahaları geliyordu. "Joss, Liz kimbilir neler düşünüyordur?"

Joss onu kollarının arasına alarak, "Sanırım karımla sevişmek istediğimi düşünüyordur," diye mırıldandı. "Bu düşüncesinde de çok haklı."

Yarım saat sonra Robert karısıyla ev sahiplerini bulmak üzere bebek odasına girdiğinde merakla Liz'e, "Nell ile Joss'a ne oldu?" diye sordu.

"Hmm... Bence bu oldukça ayıp bir soru." Liz kocasına gülümsedikten sonra düşünceli bir ifadeyle, "Robert, bebek çok tatlı öyle değil mi?" dedi. "Artık Lucy iki yaşına geldiğine göre..."

"Yeni bir bebek mi? Tanrım! Bana ne yapmaya çalışıyorsun, Liz? Bunun evde dört çocuk bulunması anlamına geldiğini biliyor musun? Bu tamamiyle imkânsız..."

"Arkadaşların arasında prestijinin nasıl artacağını bir düşün."

Yatak odasında güneş ışığı yatağın üstüne geliyor, Nell'in bütün vücudunu ısıtıyordu.

Joss onu kendisine doğru çekerken Nell, "Gerçekten de aşağıya inmeliyiz," diye karşı koymaya çalıştı.

Genç adam "Daha sonra..." dediğinde altın rengi gözlerdeki ateşi gören Nell hiç itiraz etmedi.

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında liğin

5. Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşıması Zorunlu Değildir.

………SON……..

Beyaz Dizi

Bu evlilikte aşka asla yer olmayacaktı.

Nell, Joss
Wycliffe'in onu sevmediğini,
yalnızca soylu ailesine katılarak
kendisine ve doğacak çocuğuna
ünvan sağlamak istediğini biliyordu.
Buna rağmen onunla evlenmek zorundaydı.
Yaşamını bir cehenneme çevirmek pahasına...
Ölüm döşeğindeki büyükbabasına verdiği söz,
Easterhay Malikânesi'ni satmasını
engelliyordu çünkü. Malikâne satılmadıkça
da onca borcun altından kalkması mümkün
değildi genç kızın. İşte genç adam
ona ihtiyacı olan şeyi veriyor, bir
ünvan karşılığında, sınırsız
servetini hizmetine
sunuyordu.

Gelişim Yayınları

2500 TL. (KDV dahil)
7 Haziran 1990